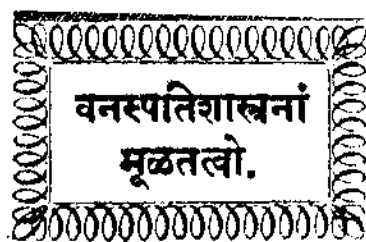

3६६०

૩૯૯૦

(કરસનદાસ મૂળજી સમારક ફંડને ઈનામી પુસ્તક.)

વનસ્પતિ શાસ્ત્રનાં મૂલતત્ત્વો.

મરાઠીમાંથી ગૂજરાતીમાં બાબાંતર કરનાર
બળવંતરામ મહોદેવરામ મહેતા.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
ગૂજરાત વર્નાક્યુલર સોસૈટી.
અમદાવાદ.

આ પુસ્તક દ્વિતી સરકારના સને ૧૮૬૭ ના રામ મા
આક્ર પ્રમાણે નોંધાયું છે

અમદાવાદ:

યુનિયન પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં છાપ્યું.

સંવત ૧૯૪૫. સને ૧૮૮૮.

(સર્વ હક પ્રગટ કર્તાએ સ્વાધીન રાખ્યા છે.)

કીમત ૯ આના.

પ્રસ્તાવના.

દાકતર બાલચંદ્ર દુબ્બા બાટવડેકરે મરાઠીમાં “વનરપ-
તિ શાસ્ત્રનાં મૂળતત્ત્વો” એ નામે ગ્રંથ રચ્યો છે તેનું આ
બાષાંતર છે. મહેનત બદલ બાષાંતર કરતાને કરસનદાસ
મૂળજી રમારકરકુંડમાંથી રૂ. ૧૦૦) નું ઈનામ આપી સોસૈ-
ટીએ તમામ હક્ક ખેતાને હસ્તક લીધા છે. વનરપતિશાસ્ત્રનાં
મૂળતત્ત્વોનું જ્ઞાન દરેક માણસને અવશ્ય છે અને એ વિષય
સંબંધી ગુજરાતી બાષામાં એકે ગ્રંથ અદ્યપિ પ્રસિદ્ધ થયો
નથી તેથી આ પુસ્તક લોકોને ઉપયોગી થઈ પડશે એવી
આશા છે.

ખેતાના પુસ્તકને માટે તૈયાર કરાવેલાં ચિત્રાંતઃ આ
બાષાંતરમાં ઉપયોગ કરવાને દાકતર બાલચંદ્ર ઉદારતાથી
તે મોકલ્યાં તેથી સોસૈટી તેમનો બધો આભાર માનેછે.

ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસૈટીની આશીસ, | પ્રગટકર્તા-
અમદાવાદ તા ૧૫ મી એપ્રિલ ૧૮૮૯. |

ગ્રંથકર્તાની પ્રસ્તાવના.

ભરતખંડ અથવા આર્યાવર્ત પ્રાચીનકાળમાં કેવળ શાસ્ત્રીય વિષયની જન્મભૂમિજ દતી એવું કહેવામાં બાધ નહિ આવે. હાલના સુધરેલા કાળમાં જે જે શાસ્ત્રીય વિષય જાણવામાં છે તે પૂર્વે પૂર્ણ રીતે જાણવામાં હતા એટલુંજ નહિ, પણ તે બહુ પરિપક્વ દશામાં આવેલા હતા; પરંતુ પરદેશી લોકોની સવારીઓને લીધે તથા અંદર અંદર ઠંડા ચાલવાથી શોધ કરવાનો કૃતસાહ અને વિચાર શક્તિ કેવળ મંદ પડી ગયાં અને તે કારણથી શાસ્ત્રીય વિષય પ્રત્યે લોકોનું કેવળ દુર્લક્ષ થયું, અજ્ઞાનરૂપી અંધકાર સર્વત્ર પ્રસર્યો અને વિદ્યાપર પ્રેમ જતો રહ્યો. પરંતુ પશ્ચિમબણીના જ્ઞાનના પ્રકાશે કરીને લોકોની આંખ જીવડી છે અને પશ્ચિમની વિદ્યાના પ્રસારને લીધે શાસ્ત્રીય વિષયના જ્ઞાનપર આપણા દેશમાં પ્રેમ ઉત્પન્ન થયો છે. એ કારણથી ઘણા દિવસનો અજ્ઞાનરૂપી અંધકાર ઉનાવળે નાશ પામશે એવી આશા ઉત્પન્ન થઈ છે.

મધ્યમ સ્થિતિના ઘણાક લોકમાં અને મુખ્યત્વે હલકા વર્ગના લોકમાં ઈંગ્રેજી ભાષાનો પ્રસાર હજી થયો નથી અને પુણજ લોકને ઈંગ્રેજી ભાષા લગીરે આવડતી નથી. એવા લોકોને શાસ્ત્રીય વિષયનું જ્ઞાન સ્વભાષાદ્વારે થવું જામશે. વસ્તુતઃ હરકોઈ શાસ્ત્રીય જ્ઞાન હરકોઈ દેશમાં કિંવા લોકોમાં તે દેશની અથવા લોકોની સ્વભાષાદ્વારે આપવામાં ન આવે તો તે વિસ્તાર પામે નહિ અને લોકપ્રિય થાય નહિ એવું ઘણાક વિદ્વાન લોકોનું મત છે.

રસાયનશાસ્ત્ર, શારીર વિદ્યા, બૂસ્તર વિદ્યા, અને વૈદક-શાસ્ત્ર, ઈત્યાદિ શાસ્ત્રોનાં મરાઠી ભાષાંતર ઘણા દિવસથી થયાં છે, પરંતુ આ પુસ્તક લખવા માંડ્યું તેવારે વનસ્પતિ

શાસ્ત્રવિષે એકે ગ્રંથ પ્રસિદ્ધ થયો નહોતો. આ પુસ્તક છ-પાત્રું હતું તેવામાં આ વિષયપર એક નાનું પુસ્તક પ્રસિદ્ધ થયું. તથાપિ એકજ પુસ્તકથી આ વિષયની પરિપૂર્ણતા થતી નથી; અને આ વિષયપર જોટલા વધારે ગ્રંથ પ્રસિદ્ધ થાય તેટલું લોકોને તેનું જ્ઞાન વધારે થાય.

સંસ્કૃત ભાષામાં વૈદ્યક શાસ્ત્રના મહત્વના અને ઉપયોગી ગ્રંથ પુષ્કળ છે, અને તેઓમાં ખીજા વિષયોનું વર્ણન કર્યું છે તેની જોડે વનસ્પતિના ગુણદોષ અને ઉપયોગનું પણ સારી રીતે વર્ણન કર્યું છે, પરંતુ વનસ્પતિશાસ્ત્રનો નિરાજો અને સ્વતંત્ર શાસ્ત્રીય વિષય જોવામાં આવતો નથી. રાજનિષંઠ નામે ગ્રંથમાં ગ્રંથકર્તાએ વનસ્પતિના વર્ગ પાઞ્ચા છે અને તેના ગુણદોષ વર્ણવ્યા છે; પરંતુ તે શાસ્ત્રીય રીતે વર્ણવ્યા નથી તેથી વનસ્પતિશાસ્ત્રમાં શોધ કરવાનું અને તેને દા-વની ઉત્તમ દશાએ આણવાનું કામ યુરોપી લોકોનું છે.

જેમ ખીજાં શાસ્ત્ર વ્યવહારમાં ઉપયોગી છે તેમ વન-સ્પતિશાસ્ત્ર પણ બહુ ઉપયોગી છે. ખેડુત, બાગવાન, વૈદ્ય, અને રસાયનશાસ્ત્રીને વનસ્પતિશાસ્ત્ર અવશ્યે કરીને ઉપયોગી છે. વિશેષે કરી હિંદુસ્તાન જેવા દેશમાં પર્વતોપર અને જંગલોમાં વનસ્પતિ પુષ્કળ છે ત્યાં આ શાસ્ત્રના જ્ઞાનવડે અ-ગત્યના શોધ થવાનો સંભવ છે. કોળી, બ્રીલ, અને કાત-કરી લોકોમાં વનસ્પતિના ગુણદોષનું અવર્ણનીય અને અ-મૂલ્ય જ્ઞાન અઘાપિ રહ્યું છે તે તેઓમાંજ રહેવા દેવું યોગ્ય નથી. પરંતુ હળવે હળવે પ્રયત્ન કરી તેનું જ્ઞાન બધા લો-કોને થાય એવી તજવીજ કરવી જોઈએ.

હિંદુસ્તાનમાંની વનસ્પતિપર ઘણા યુરોપી વિદ્વાનોએ ગ્રંથ લખ્યા છે, પરંતુ તે ઇંગ્રેજી ભાષામાં હોવાથી જેઓને તે ભાષા આવડતી નથી તેમને તે નિરપયોગી છે.†

ઉપર કહેલો હેતુ આ લઘુ પુસ્તકથી પૂર્ણ રીતે સિદ્ધ થશે એમ નથી. પરંતુ એના યોગે રસ્તો માત્ર જાણવામાં આવશે. આ પુસ્તકમાં મુખ્યત્વે મૂલતત્ત્વોનું વિવેચન કર્યું છે અને વિષયનું શાસ્ત્રીય વ્યવસ્થાથી વર્ણન કર્યું છે એવું પણ હું કહેતો નથી. માટે આ વિષયપર વધારે મોટો પ્રયત્ન થઈ તેને લીધે ઉપર કહેલો હેતુ સિદ્ધ થાય એવી હું આશા રાખું છું.

આ પુસ્તક છપાવવાના ઈરાદાથી મેં પ્રથમ લખ્યું નહોતું. એક ઉદાર અમલદાર અને વિદ્યાપર પ્રેમ રાખનાર અને તેનો શોધ કરનારના શ્રમથી થોડાં વર્ષ થયાં વડોદરામાં વર્નાક્યુલર કાલેજ આવું સાયન્સ સ્થાપન થઈ છે તેમાં જાણનારા વિદ્યાર્થીઓને આ વિષયપર વ્યાખ્યાન આપ્યાં હતાં. એ વ્યાખ્યાનો છપાવવાની કેટલાક મિત્રે ભલામણ કરવાથી તેમાં સુધારો વધારો કરી પ્રસિદ્ધ કર્યાં છે.

આ પુસ્તક અમુક ઇંગ્લેજ અંચનું ભાષાંતર નથી, પરંતુ આપણા દેશની વનસ્પતિને લાગુ પડે એવી રીતે લખ્યું છે.

દેશી ભાષામાં હરકોઈ શાસ્ત્રીય વિષય લખતી વખતે અથવા તેનું ભાષાંતર કરતી વેળા પહેલી મોટી અડચણ એ પડે છે કે મરાઠી ભાષામાં યોગ્ય શબ્દ મળતા નથી. ઇંગ્લેજમાંથી મરાઠીમાં અને મરાઠીમાંથી ઇંગ્લેજમાં શાસ્ત્રીય શબ્દોનો કોષ ન હોવાથી બહુ અડચણ પડે છે. તથાપિ આ પુસ્તકમાં ઇંગ્લેજ શબ્દો ન વાપરતાં તેમને બદલે મરાઠી અથવા સંસ્કૃત શબ્દો વાપરવાનો પ્રયત્ન કર્યો છે. જે જે ઠેકાણે ઇંગ્લેજ શબ્દોનું મરાઠી ભાષાંતર કરવું કઠણ પડ્યું છે તે તે ઠેકાણે ઇંગ્લેજ શબ્દોજ રાખ્યા છે, કારણ કે તેમનું મરાઠી ભાષાંતર કરવાથી વાંચનારને જેટલો બોધ મળે તેટલોજ મૂળ શબ્દ વાપર્યાથી મળે. જે શબ્દોના મરાઠી અ-

યવા સંસ્કૃત શબ્દો જાણ્યાછે તેમનો આ પુસ્તકમાં ઉપયોગ કર્યોછે અને તેમના મૂળ શબ્દ આ પુસ્તકને છેડે કોષમાં આપ્યા છે.

આ પુસ્તક લખવામાં નીચે લખેલાં પુસ્તકોની મદદ લીધી છે:—

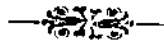
બાલ્કર સ્ટુઅર્ટસ બોટની પ્રાઈમર, કિંગલીસ બોટની, બ્રાલિવસ ઇંડિયન બોટની, બર્ડવુડ્સ બોમ્બે પ્રોડક્સ, બ્રાન્ડિસ ફારેસ્ટ્રસ ફ્લોરા, ફુરિસ ઇંડિયન પ્લાંટ્સ, અને બેર્લીસ માન્યુઅલ આવું બોટની. એમાંના છેલા પુસ્તકની મદદ વધારે લીધીછે.

આ પુસ્તક બધા ભાગોને સહેલથી સમજાય તે હેતુથી બનતાં લગી સરલ મરાઠીભાષા વાપરી છે. અને કેટલેક હેઠાણે વિશેષ સમજણ પડવા સારૂ આકૃતિઓ પણ આપીછે.

રા. રા. પુરૂષોત્તમ ગોવિંદ નાડકરણીએ મહેરબાની કરીને આ પુસ્તકનાં પ્રુફ્શીટ વગેરે તપાસ્યાં તેથી આ હેઠાણે તેમનો ઉપકાર માન્યા વગર મારાથી રહેવાતું નથી.

વડોદરા, તા. ૩ જુન ૧૯૦૨ } બાલચંદ્ર કૃષ્ણ ભાટવડકર.
સને ૧૮૮૧.

अनुक्रमणिका.

उपोद्घात.

	५४.
उपोद्घातश्च सूचना...	१
वनस्पतिशास्त्रेणो अर्थ...	५
उपयोग...	११
वनस्पतिशास्त्रना भाग...	२
वनस्पतिशास्त्रं श्रीगुरुं नाम...	३
वनस्पतिनी गृही गृही अवस्था...	३
वनस्पतिनी विष्णुता...	३
वनस्पतिनं आयुष्य...	३
गृहां गृहां स्थानांती वनस्पतिना आश्रयमान...	४
अस्मीभूत वनस्पति...	४
वनस्पतिना आश्रय...	४
वनस्पतिना ज्वनने साश्च अवस्थानी पस्तु...	५
वनस्पति अने प्राणीनां भेद...	५
द्रोण विषे प्राचीन तथा अर्वाचीन विद्वानां मत...	५
वनस्पतिनं लक्षण...	७
वनस्पतिनी पुनश्च वनस्पति...	८

प्रकरण १ लुं.

वनस्पति इंद्रिय वर्णन.

स्थाणु वर्ग...	१०
प्रकांडवान् वर्ग...	१२

દૃશ્યપ્રીત્ય વનસ્પતિ વર્ગ	૧૩
પ્રીત્ય અને લઘુકાપમાં ભેદ... ..	૧૩
ગર્ભ	૧૩
દ્વિદલ અને એકદલ વનસ્પતિ	૧૩
પ્રીત્યરોહણ... ..	૧૩
વનસ્પતિની પોષણની અને વૃદ્ધિની ઇન્દ્રિયો.	૧૪
વનસ્પતિની પુનરુત્પત્તિની ઇન્દ્રિયો... ..	૧૪

પ્રકરણ ૨ જું.

વનસ્પતિની સૂક્ષ્મ રચનાનો સારાસાર વિચાર.

સ્વંડ ૧ લો.

કોષનું વર્ણન	૧૫
કોષનો આકાર... ..	૧૫
કોષની લ્યાર્થ, ગ્લડાર્થ, અને કદ... ..	૧૭
કોષની છાલ કે ત્વચા.	૧૮
તેના રસાયની ધર્મ.	૧૮
તેના સામાન્ય ધર્મ અને રચના... ..	૧૮
ટપકાં ટપકાંવાળા કોષ.	૧૮
કોષની અંદરનો પદાર્થ.	૧૯
ઉત્પત્તિ દ્રવ્ય... ..	૧૯
આદિત્વચા..	૨૦
અંતર્બિંદુ....	૨૦
રસ... ..	૨૧
રસમાંના પદાર્થ.	૨૧
ક્રોરોફિલ... ..	૨૧

૫૪.

સ્થાન્ય.	...	...	...	...	...	...	...	૨૧
રાશૈસ્.	...	...	...	...	...	...	...	૨૨

સ્વંડ ૨ જો.

વનસ્પતિમાંના ભિન્ન ભિન્ન પદાર્થ.

૧. મૃદુધાતુ.....	...	...	...	...	...	...	૨૩
૧ અપૂર્ણ...	...	...	...	...	...	...	૨૩
૨ પૂર્ણ.	...	...	...	...	...	...	૨૩
૨. તંતુમય ધાતુ.	...	...	...	...	...	...	૨૪
(અ) કાષ્ઠ ધાતુ.....	...	...	...	...	...	...	૨૪
(બ) ટપકાંવાળા કાષ્ઠકોષ.	...	...	...	...	...	...	૨૫
(ક) અંદરની છાલમાંનો કાષ્ઠ ધાતુ.	...	...	...	...	...	...	૨૫
૩. વાહિનીઓ.	...	...	...	...	...	...	૨૫
(અ) ટપકાંવાળી ધમનીઓ	...	...	...	...	...	...	૨૫
(બ) મળસૂત્રાકાર ધમનીઓ	...	...	...	...	...	...	૨૬
(ક) કંકણાકાર ધમનીઓ..	...	...	...	...	...	...	૨૬
(ડ) જળીદાર ધમનીઓ..	...	...	...	...	...	...	૨૬
(ઈ) ભીંગડાંવાળી ધમનીઓ.....	...	...	...	...	...	...	૨૬
(ફ) દૂધની ધમનીઓ	...	...	...	...	...	...	૨૭
૪. ત્વચા.	...	...	...	...	...	...	૨૭
૧ અંદરની ત્વચા...	...	...	...	...	...	...	૨૭
૨ બહારની ત્વચા...	...	...	...	...	...	...	૨૮
૫. ત્વચાનાં ઉપાંગ	...	...	...	...	...	...	૨૮
૧ કેશ.....	...	...	...	...	...	...	૨૮
૨ પિંડ.....	...	...	...	...	...	...	૨૮

૫૪.

(બ) નરમ થર	...૪૧
તવચા	...૪૧
૨ અંતવર્ષક થડ...	...૪૨
૨ અગ્રવર્ષક થડ...	...૪૪
કળીઓ કે આંખો અને શાખા....	...૪૫
પાંદડાંની કળીઓ	...૪૫
શાખાઓ... ..	...૪૬
કળી અને ગર્ભમાં ભેદ	...૪૬
પાંદડાંનું અને કળીઓનું સરખાપણું બગડવાનાં કારણ. ૪૬	
૧ હમેશની કળીઓ બરાબર આવતી નથી.....	૪૬
૨ ખોટી કળીઓ આવે છે...	...૪૬
૩ વધારે કળીઓ આવે છે...	...૪૬
થડના ભિન્ન ભિન્ન આકાર...	...૪૬
તંતુ... ..	...૪૬
કાંટા... ..	...૪૬
થડની જાત.	...૪૬
૧ આંતરિક્ષ થડ	...૪૭
(અ) ભૂમિપ્રરોહ (રત્નર)....	...૪૭
(બ) ફાંટો (આર્સેટ)	...૪૭
(ક) રટોલન..	...૪૮
(ડ) પીલા (સકર)... ..	...૪૮
(ઈ) કંદ અથવા મૂળના જેવું થડ (હિઝોમ). ૪૮	
૨ બીમ અથવા જમીનની અંદરનું થડ...	...૪૮
(અ) ભોંય સરસાં જનારાં	...૪૮
(બ) માંઠ (ટચુબર)	...૫૦
(ક) કાંદો (બલ્બ)... ..	...૫૦
(ડ) કાર્મ (કાળીજન્મ કાંદા જેવું).	...૫૦

સ્વંડ ૩ જો.

પાંદડાં.

	૫૪.
૧ પાંદડાંનું સાધારણ વર્ણન અને તેના ભાગ...	...૫૧
૨ પાંદડાંની સૂક્ષ્મ રચના....	...૫૨
૧. આંતરિક્ષ પાંદડાં ...	...૫૨
તંતુઓ અને વાહિનીઓ....	...૫૩
મદુધાતુ... ..	...૫૪
૨ પાણીમાં બુડેલાં પાંદડાં ...	...૫૫
૩ થડપર પાંદડાંની વ્યવસ્થા..	...૫૫
એક પછી એક ધનારાં પાંદડાં ...	...૫૬
સામસામાં પાંદડાં ...	...૫૬
૪ પાંદડાંની દાંડીઓ અને તેમની શિરા...	...૫૬
૧ ગળાદાર શિરાઓના ભિન્ન ભિન્ન પ્રકાર...	...૫૬
૧ પીંછાના જેવી શિરા ...	...૫૭
૨ હથેળીના જેવી શિરા. ...	...૫૭
૨ સમાંતર શિરા. ...	...૫૭
(અ) સીધી શિરા...	...૫૮
(બ) વાંકી શિરા...	...૫૮
૧ એકાકી પાંદડાં	...૫૯
૧ કેર ...	...૫૯
૨ કપાયલો ભાગ...	...૫૯
૩ ટોચ ...	...૫૯
૪ રૂપરેખા. ...	...૬૦
૫ ઘાટ ...	...૬૦
૨ સંયુક્ત પાંદડાં...	...૬૦
૫ પાંદડાંનું દીકું ...	...૬૦

	પૃષ્ઠ.
૬ સ્ટિપ્યુલસ	૬૦
૭ પાંદડાંના વિલક્ષણ પ્રકાર.	૬૧
પાંદડાંના કાંટા	૬૧
પાંદડાંના તંતુ	૬૧
ફિલોડ.	૬૧
સુરઈના જોવો	૬૨
૮ વનસ્પતિના ત્રણે વર્ગનાં પાંદડાંનો ભેદ. ...	૬૩
૧ દ્વિદલ વનસ્પતિનાં પાંદડાં.	૬૩
૨ એકદલ વનસ્પતિનાં પાંદડાં.	૬૩
૩ અદલ વનસ્પતિનાં પાંદડાં.	૬૩

પ્રકરણ ૪ થું.

ઉત્પત્તિની મુખ્ય શંદ્રિયો.

સ્કંડ ૧ લો.

ઢાઢીપર શી રીતે ફૂલ આવે છે તેની વ્યવસ્થા.

૧ ફૂલનાં પાંદડાં.	૬૪
૨ ફૂલનું ઢીંકું.	૬૬
૩ ફૂલની વ્યવસ્થાના પ્રકાર.	૬૭
(અ) અનિયમિત વ્યવસ્થા....	૬૭
(બ) નિયમિત વ્યવસ્થા.	૬૭
(અ) કેવળ સ્વલ્પ.	૬૭
(બ) અનિયમિત વ્યવસ્થા ઢાંડી લાંબી....	૬૭
૧ સ્પાઈક (મંજરી).	૬૮
૨ અમેંટમ અથવા કાર્ડિન.	૬૮
૩ સ્પાડિક્સ (સ્પેઈષિમંજરી)....	૬૮
૪ લોકસ્ટા અથવા સ્પાઈકલેટ (તુણ મંજરી.) ૭૦	

	પૃષ્ઠ.
૫ કોન.	૭૧
૬ સ્ટ્રોબેલ.	૭૧
૭ રાસીમ.	૭૧
૮ કોરિમ્બ.	૭૨
૯ પાનિકલ.	૭૩
૧૦ ચિસર્સે.	૭૩
(ક) અનિયમિત વ્યવસ્થા, ફૂલની ઘાંડી ટૂંકી....	૭૩
૧ કામિટ્યુલમ (મુઝ મંજરી). ...	૭૩
૨ હિપાન્થોડિયમ (ઉમરડાની મંજરી.) ...	૭૪
૩ અમ્બેલ (છત્રીના જેવી). ...	૭૪
નિયમિત વ્યવસ્થા.	૭૫
૧. સાઈમિ (વલ્લરિ).	૭૫
૨ હેલિકાઈડિ સાઈમિ (નમેલી વલ્લરી). ...	૭૭
૩ ફાસિકલ.	૭૮
૪ ગ્લામરલ.	૭૮
૫ વર્ટિસિલાસ્ટર.	૭૮
મિશ્ર વ્યવસ્થા.	૭૮

સ્વંડ ૨ જો.

ફૂલના ભાગ અને કઢીમાં તેમની વ્યવસ્થા.

નાગ ૧ જો.

નાગ ૨ જો.

ફૂલના ભાગ.	૭૯
કળીમાં ફૂલની વ્યવસ્થા.	૮૦
વર્તુલાકાર.	૮૦
મળસૂત્રાકાર.	૮૧

સ્વંડ ૩ જો.

ફૂલનાં આચ્છાદન.

નાગ ૧ જો.

૧ બાહ્યાચ્છાદન અથવા બાહ્યપુષ્પકોશ.	...	૮૧
૧ વિભક્ત બાહ્યાચ્છાદન....	...	૮૨
૨ અવિભક્ત બાહ્યાચ્છાદન.	...	૮૨
ઉપ બાહ્યાચ્છાદન.	...	૮૪

નાગ ૨ જો.

૨ અંતર્પુષ્પકોશ અથવા અંતરાચ્છાદન....	...	૮૪
૧ વિભક્ત અંતર્પુષ્પકોશ....	...	૮૫
(અ) નૈયમિક.	...	૮૫
૧ કૂસના આકારની...	...	૮૫
૨ લવિંગના આકારની.	...	૮૫
૩ ગુલાબની પાંખડીના જેવી...	...	૮૫
(બ) નિયમ વિરુદ્ધ.	...	૮૬
પતંગિયાના આકારની.	...	૮૬
૨ અવિભક્ત અંતર્પુષ્પકોશ.	...	૮૬
(અ) નૈયમિક.	...	૮૬
૧ નળીના જેવા.	...	૮૬
૨ ઘંટના જેવા.	...	૮૬
૩ ગળછીના જેવા...	...	૮૭
૪ તખકડી કે કથરોટના જેવા.	...	૮૭
૫ ચક્રાકાર.	...	૮૭
૬ ચંપના જેવા.	...	૮૭

	પૃષ્ઠ.
(બ) નિયમ વિરુદ્ધ.	૮૭
૧ ઓઠના જેવી.	૮૭
૨ આચ્છાદિત.	૮૭
૩ પટીના જેવી.	૮૭
એકાકી અને સંયુક્ત અંતર્બુદ્ધકોશ. ...	૮૮
૩ પાંખડીઓના વિલક્ષણ પ્રકાર. ...	૮૮

સ્વંડ ૪ થો.

ઉત્પત્તિની અવશ્ય इंद्रियो.

જાગ ૧ લો.

પુરુષજાતીય इंद्रियो.

૧ પુંકેસર તંતુની સૂક્ષ્મ રચના.	૯૦
આકાર.	૯૦
લંબાઈ, રંગ, અને દિશા કે ઝોક.	૯૧
પરાગકોશ.	૯૨
એની રચના.	૯૩
પાંદડાંની જોડે પુંકેસરનું સરખાપણું. ...	૯૩
તંતુનો પરાગકોશ જોડે સંબંધ.	૯૩
સંયોજક.	૯૩
પરાગકોશ અને તેના ગોળાનો આકાર. ...	૯૪
પરાગકોશનું ઊઘડતું.	૯૫
૧ ઊભું ઊઘડતું.	૯૫
૨ આડું ઊઘડતું.	૯૫
૩ છિદ્રથી ઊઘડતું.	૯૫
૪ પડદાથી ઊઘડતું.	૯૬
પુંકેસરનો સાધારણ વિચાર.	૯૬
૧ પુંકેસરની સંખ્યા.	૯૬

	પૃષ્ઠ.
૨ સ્થાન.	૯૭
૩ સંયોગ.	૯૮
૪ સાપેક્ષ લંબાઈ.	૯૮
પરાગ.	૯૯
પરાગકોશનું વર્ણન.	૯૯
પરાગકોશની અંદરનો પદાર્થ.	૯૯
પરાગકોશનો આકાર.	૯૯
પરાગનું ઊદ્ભવ.	૧૦૦

નાગ ૨ જો.

નાગ ૩ જો.

કર્ણિકા.	૧૦૧
સ્ત્રીમતીય ઇન્દ્રિયો.	૧૦૧
કાર્પણનું વર્ણન.	૧૦૧
કાર્પણ અને તેના ભાગ.	૧૦૧
કાર્પણનું સ્વરૂપ.	૧૦૩
કાર્પણની સૂક્ષ્મ રચના.	૧૦૩
તંતુ	૧૦૪
રિટગ્મા.	૧૦૪
સ્ત્રીકેસરનો સારાસાર વિચાર.	૧૦૫
વિભક્ત સ્ત્રીકેસર.	૧૦૫
સંયુક્ત સ્ત્રીકેસર.	૧૦૬
અંડાશય.	૧૦૭
અંડાશયના આકાર.	૧૦૮
અંડાશયમાંના પીત્તશયનું વર્ણન.	૧૦૮
પીત્તશયના પ્રકાર.	૧૦૮

શ્રીકેસરના તાંતુ.	...	...	૫૪.
આકાર અને પૃષ્ઠ.	...	...	૧૧૦
રટિગ્મા.	...	...	૧૧૧

જાગ ૪ થો.

પડધી.	...	...	૧૧૧
-------	-----	-----	-----

સ્વંડ ૫ મો

ફલ.

ફળનું સ્વરૂપ.	...	...	૧૧૩
ફળમાં આવનારા ફૂલના ભાગ.	...	...	૧૧૩
ફળ તૈયાર થતી વેળા અંડાશયમાં ફેરફાર...	...	...	૧૧૪
ફળનાં સાધારણ લક્ષણ	...	...	૧૧૪
ફળના ભાગ.	...	...	૧૧૫
ફળનું ઊધડવું.	...	...	૧૧૫
૧ પડદાથી.	...	...	૧૧૫
૧ બંને પડદા જુદા થઈને ઊધડવું	...	...	૧૧૫
૨ માંહેલી પોલ ફૂટીને ઊધડવું.	...	...	૧૧૬
૩ પડદા ફાટીને ઊધડવું.	...	...	૧૧૬
૨ આડાં.	...	...	૧૧૬
૩ નાનાં છિદ્રોથી	...	...	૧૧૬
ફળની જાત.	...	...	૧૧૬
૧ એક ફૂલથી થયેલાં ફળ.	...	...	૧૧૬
(અ) એકાકી ફળ.	...	...	૧૧૬
૧ ભેખૂમ.	...	...	૧૧૬
૨ ભોમ્મટમ.	...	...	૧૧૭
૩ ફૂંપ.	...	...	૧૧૭

	૪	૫૪
૪ યુટિકલ...	...	૧૧૮
(બ) વિભક્ત કાર્પલવાળાં ફળ.	...	૧૧૮
૧ ફાલિકલ.	...	૧૧૯
૨ આક્રીનિયમ.	...	૧૧૯
૩ ઇટીરિઓ.	...	૧૧૯
(ક) સંયુક્ત કાર્પલવાળાં ફળ.	...	૧૨૦
૧ ઉપલાં સંયુક્ત કાર્પલવાળાં ફળ.	...	૧૨૦
(અ) સૂકાયેલા અને નહિ જિઘડનાર કવચ સહિત.	૧૨૦	
૧ કારિઓપ્સિસ.	...	૧૨૦
૨ સમારા.	...	૧૨૧
૩ કાર્સેલ.	...	૧૨૧
૪ આમ્ફિસાર્કા.	...	૧૨૧
(બ) સૂકાયેલા અને જિઘડનાર કવચ સહિત.	૧૨૨	
૧ કાપ્સલ.	...	૧૨૨
૨ સિલિક્વા.	...	૧૨૨
૩ સિલિક્વૂલા.	...	૧૨૩
(ક) માંસળ અને નહિ જિઘડનાર કવચ સહિત.	૧૨૩	
૧ હેસ્પરિડિયમ.	...	૧૨૩
૨ ટ્રાઈમા.	...	૧૨૩
૩ ન્યુક્યુલેનિયમ.	...	૧૨૪
૨ નીચલાં સંયુક્ત કાર્પલવાળાં ફળ....	...	૧૨૪
(અ) સૂકા અને નહિ જિઘડનાર કવચ સહિત.	૧૨૪	
૧ કેમોકાર્પ.	...	૧૨૪
૨ સિપ્સેલા.	...	૧૨૪
૩ ગ્લાન્સ અથવા નટ.	...	૧૨૪
(બ) સૂકા અને જિઘડનાર કવચ સહિત.	...	૧૨૫

	પૃષ્ઠ.
ડિપ્લોટીનિઆ.	૧૨૫
(ક) માંસજ અને નાદિ જીવડનારા કવચ સહિત. ૧૨૫	
૧ બાકા અથવા બેરી.	૧૨૫
૨ પીપો.	૧૨૫
૩ પોમ.	૧૨૬
૪ બલોસ્ટા.	૧૨૬
૨ પુષ્કળ ફૂલ એકઠાં થવાથી બનેલાં ફળ.	૧૨૬
૧ કોન.	૧૨૬
૨ ગાલ્બ્યુલસ.	૧૨૬
૩ સ્ટ્રોબિલ.	૧૨૬
૪ સોરોસિસ.	૧૨૭
૫ સિકોનસ.	૧૨૭
ઉદાહરણ સહિત ફળોના વર્ગનું કોષ્ટક.	૧૨૭

સ્વંડ ૬ ટો.

ફૂલનાં ઇંડાં અને બીજ.

ભાગ ૧ લો.

ફૂલનાં ઇંડાં.	૧૨૭
ઇંડાંની સંખ્યા અને તેમનું સ્થાન.	૧૨૮
અંડાશયમાં ઇંડાંની સંખ્યા.	૧૨૮
ઇંડાંની તૈયાર થવાની રીતિ અને રચના.	૧૨૮
નાબિ, કલાગ્રા, અને રંધ્રનો પરસ્પર સંબંધ. ૧૩૦	

ભાગ ૨ જો.

બીજ.

બીજની સૂક્ષ્મ રચના.	૧૩૨
(અ) આચ્છાદન.	૧૩૨

	પૃષ્ઠ.
૧ બાહ્યાચ્છાદન.	૧૩૨
૨ અંતરાચ્છાદન.	૧૩૩
આરિલ્લસ.	૧૩૩
૧ ખરું આરિલ્લસ.	૧૩૩
૨ ખોટું આરિલ્લસ.	૧૩૩
(ખ) મગજ.	૧૩૩
અલ્પ્યુમન.	૧૩૩
ગર્ભ.	૧૩૪
૧ સદલ વનસ્પતિ.	૧૩૪
૨ અદલ વનસ્પતિ.... ..	૧૩૪
૧ સદલ વનસ્પતિ.... ..	૧૩૪
૧ એકદલ. "	૧૩૪
૨ દ્વિદલ. "	૧૩૪
ગર્ભની વૃદ્ધિ.	૧૩૫
એકદલ વનસ્પતિનો ગર્ભ.	૧૩૫
દ્વિદલ વનસ્પતિનો ગર્ભ.	૧૩૫
ગર્ભ અને બીજા ભાગનો અલ્પ્યુમન જોડે	
સંબંધ.	૧૩૫

સ્વંડ ૭ મો.

ફૂલની રચનાનો સારાસાર વિચાર.

ફૂલની પાંદડી.	૧૩૭
બાહ્યાચ્છાદન.... ..	૧૩૭
ફૂલની પાંખડી.	૧૩૭
પુંકેસર.	૧૩૭
ઝીકેસર.	૧૩૭

વનસ્પતિશાસ્ત્ર.

પ્રસ્તાવિક પ્રકરણ.

આ બૃગોળપર પરમેશ્વરે જે જે પદાર્થો નિર્માણ કર્યાછે તે સર્વની માહિતી પદાર્થવિજ્ઞાનમાં આપેલી છે. સર્વ સૃષ્ટ પદાર્થની બહુમતે ત્રણ કોટિ કરેલી છે.—૧. પ્રાણી કોટિ, ૨. ઉદ્ભિજ કોટિ, અને ૩. અનિજ કોટિ. પહેલી બે કોટિમાંના પદાર્થો સજીવ છે અને તેમને સંદ્રિય કહેછે. ત્રીજી કોટિમાંહેલા પદાર્થો નિર્જીવ છે તેથી તેમને નિરિંદ્રિય કહેછે. આ ત્રણ કોટિમાંની બીજી કોટિનું વર્ણન વનસ્પતિ શાસ્ત્રમાં આવેછે.

હવે વનસ્પતિ શી રીતે ઉત્પન્ન થાયછે, બીજા જમીનમાં રોપ્યા પછી તે ઊગી બહાર શી રીતે આવેછે, તેનું કામળ ઝાડ શી રીતે થાયછે, તે ઝાડનું પોષણ અને વૃદ્ધિ કિયે પ્રકારે થાય છે, તેના જુદા જુદા ભાગ કેવા હોયછે, અને તે સમજાના ઝાડને કેવી રીતે ઉપયોગી થાયછે, પાંદડાં, ફૂલ અને ફળ તૈયાર થઈ તેઓનો શો ઉપયોગ થાયછે, ફળમાંથી બીજા અને બીજામાંથી ફરીને નવું ઝાડ કેવી રીતે ઉત્પન્ન થાયછે, વનસ્પતિના વર્ગ કેવા કરેલા છે, અને તેમને જુદાં જુદાં નામ કિયાં આપેલાં છે, છલાદિ તમામ વિષયનું વર્ણન જે શાસ્ત્રમાં કરેલું હોયછે તેને વનસ્પતિશાસ્ત્ર કહેછે.

મુખ્યત્વે ખેતી અને બાગ બગીચાના કામમાં આ શાસ્ત્ર બહુ ઉપયોગી છે. તેમજ વૈદ્યકશાસ્ત્રમાં ઔષધિ વિધાનો મૂળ પામેા એ છે. એ સિવાય હાલમાં સરકારે જંગલખાતું કલા-

દ્યુ છે તેના સંબંધે કરીને એ શાસ્ત્રનું જ્ઞાન મેળવવું અવશ્ય છે.
વનસ્પતિશાસ્ત્રવેત્તાઓએ આ શાસ્ત્રના પાંચ ભાગ કીધા છે.

૧. **વનસ્પતિઈન્દ્રિય વર્ણન.**—આ ભાગમાં વનસ્પતિ-
ઈન્દ્રિયોના આકારનું તથા તેની સૂક્ષ્મ રચનાનું વર્ણન કરેલું
હાય છે. એના બે પેટા ભેદ છે:—

(અ) **વનસ્પતિઆકાર વિચાર.**—આ ભાગમાં વન-
સ્પતિની ભિન્ન ભિન્ન ઈન્દ્રિયોના ભાગનું વર્ણન આવે છે.

(બ) **વનસ્પતિ સૂક્ષ્મ રચના.**—આ ભાગમાં વન-
સ્પતિની સૂક્ષ્મ રચનાનું વર્ણન આવે છે.

૨. **વનસ્પતિનું વર્ગીકરણ.**—આ ભાગમાં વનસ્પ-
તિના વર્ગ કેવીરીતે કર્યા છે, તેમનો પરસ્પર સંબંધ કેવો
છે, પ્રત્યેક વર્ગમાં કઈ કઈ જાતિ છે, અને ક્રિયાં ક્રિયાં ઝાડો
છે, ધણાદિ વર્ણનનો સમાસ થાય છે.

૩. **વનસ્પતિઈન્દ્રિયવિજ્ઞાનશાસ્ત્ર.**—આ ભાગમાં વન-
સ્પતિની ભિન્ન ભિન્ન ઈન્દ્રિયોનાં કાર્યનું તથા તેમાંથી વનસ્પ-
તિની ઉત્પત્તિ, પોષણ, વૃદ્ધિ અને પુનરુત્પત્તિ શી રીતે થાય
છે તેનું વર્ણન આવે છે.

૪. **વનસ્પતિનો ભૂગોળપર પ્રસાર.**—આ ભાગમાં
વનસ્પતિ પૃથ્વીપર શી રીતે પ્રસરેલી છે તેની માહિતી આ-
પેલી હાય છે.

૫. **અશ્મીભૂત વનસ્પતિ.**—પૃથ્વીના પૃથ્વર પૂર્વે જી-
મેલી વનસ્પતિ પૃથ્વીની સપાટીની નીચેના યથેશમાં દબાઈ
જઈ કેવી રીતે પાષાણરૂપ થાય છે તેનું વર્ણન આ ભાગમાં
આવે છે.

આ પાંચ ભાગમાંના પહેલા ત્રણ ભાગ ખડુ ઉપયોગી

છે; અને વનસ્પતિશાસ્ત્રની પૂર્ણ માહિતી મેળવવાને એ ત્રણ આગનીજ વિશેષ આવશ્યકતા છે.

આગ, ખેતર, રાત, તથા જે ઠેકાણે હરેક જાતની વનસ્પતિ ઊગેછે તે ઠેકાણે જમને નિરીક્ષા કરવાથી તથા તેના અભ્યાસ કરવાથી આ શાસ્ત્રનું ઉત્કૃષ્ટ જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય છે; એ કારણથી આ શાસ્ત્રને દર્શનાનુભવશાસ્ત્ર પણ કહેછે.

વનસ્પતિને પ્રાણીઓની પેઠેજ બાલ્યાવસ્થા, પ્રૌઢાવસ્થા, વૃદ્ધાવસ્થા અને મૃત્યુ હોય છે. તેમાં પોષણક્રિયા, વૃદ્ધિ, અને વિસ્તાર એ સર્વ હોયછે.

ઊંચી જાતિનાં પ્રાણીઓ વૃદ્ધિ પામેછે તેવારે તેમનામાં સદા નિયમિત ઉજ્જ્વલતા હોય છે તેવી વનસ્પતિમાં હમેશાં હોતી નથી; પરંતુ નવાં ખીજ ઉત્પન્ન થતી વખતે તથા યુક્તોત્તર બરાબ હોયછે તે વેળા માત્ર તેટલી ઉજ્જ્વલતા તેના અંગમાં આવેછે. એ સિવાય સદાકાળ તેની આસપાસની દવા કિંવા પાણીમાં જે ઉજ્જ્વલતા હશે તેના ઉજ્જ્વલમાનથી તેની ઉજ્જ્વલતા વધારે હોતી નથી.

વનસ્પતિનું આયુષ્ય.—કેટલીક વનસ્પતિ એકજ દિવસ જીવેછે, એટલે સવારે ઊગી સાંજે મરી જાયછે. એવી વનસ્પતિને દિનાયુ વનસ્પતિ કહેછે. ઉદાહરણ, બિલાડીના ટાપ. કેટલીક વનસ્પતિ બહુજ થોડા દિવસ જીવેછે; એકવાર તેને ફૂલ આવ્યાં કે લાગલીજ મરી જાયછે; એવી વનસ્પતિ એક વરસ અથવા એક રતુ પર્યંત માત્ર રહેછે તેથી તેને વર્ષાયુ કહેછે. જેમકે ગહૂં, ડાંગર, વટાણા, ચણા, ઇંડાદિ. કેટલીક બે વરસ રહે છે. તેને દ્વિવર્ષાયુ કહેછે; ઉદાહરણ, કાખીજ, મૂળા, ઇંડાદિ. કેટલીક ઘણાં વરસ રહેછે; એમાંની કેટલીકને દરવરસે અમુક વખતે અને અમુક રતુમાં

રૂલ અને ફળ આવે છે; એવી વનસ્પતિને બહુવર્ષીય કહે છે. કારણ કે તેના આયુષ્યની નક્કી મર્યાદા હોતી નથી; ઉદાહરણ, આંખો, ફણુસ, જમફળી, નાજિએરી, ઇંસાદિ.

ઘણું કરીને પૃથ્વીના પ્રત્યેક ભાગમાં વનસ્પતિ જોગે છે; પરંતુ એક દેશમાંની વનસ્પતિ બીજા દેશમાંની વનસ્પતિના જેવી હોતી નથી. સમશીતોષ્ણ પ્રદેશોમાં પુષ્કળ વનસ્પતિ જોગે છે. અતિ શીત કિંવા અતિ ઉષ્ણ પ્રદેશમાં તે જગતી નથી. એજ પ્રમાણે છેક જોડાં સરોવરમાં અથવા છેક જોડાં સાગરમાં એ જગતી નથી. તેની જાંચાઈ અને આકાર દેશમાન પ્રમાણે ભિન્ન ભિન્ન હોય છે. આસ્ટ્રેલિયામાં જગનારાં કેટલાંક ગુંદાનાં ઝાડ, કાલિફોર્નિઆમાં જગનારાં 'વેલિંગ્ટોનિઆ' નામે ઝાડ, અને આપણા દેશમાંના વડનાં ઝાડ બહુજ મોટાં હોયછે.

હાલમાં કેટલાંક ઝાડ પૃથ્વીપર બિલકુલ જણાતાં નથી. પરંતુ તેઓ પૂર્વે પૃથ્વીપર હતાં તેની સાબિતી એ છે કે તેમના આકાર પૃથ્વીના પૃથ્વીની નીચે છેક જોડા ખડકોમાં પાષાણ રૂપ થયેલા જોવામાં આવે છે. એવાં ઝાડને અરમી-જૂત વનસ્પતિ કહે છે.

વનસ્પતિના આકાર—એ બહુ ભિન્ન ભિન્ન હોય છે. વૃક્ષ, ઝાડવાં, છોડવા, ઇંસાદિના આકારની તો સર્વે જણને ખબર છે. એ સિવાય પુષ્કળ વનસ્પતિ એવી છે કે તે લક્ષમાં સહજ આવતી નથી; કારણ કે સૂક્ષ્મદર્શક યંત્ર વગર તે દૃષ્ટિએ પડતી નથી એટલે તેનો આકાર નાનો હોય છે. શેવાળ એટલે લીલ અને શેવાળની જાતની બીજાં વનસ્પતિ પુષ્કળ હોય છે. એવા પ્રકારની વનસ્પતિ ભીંત-પર, છાપરાનાં નળિયાં (નેવાં) પર, પાણીની સપાટીપર,

ઝાડનાં થડપર, ખડકોપર, મીઠા પાણીના ઝરાને કાંઠે કિવા સમુદ્રને કિનારે પુષ્કળ જોગેછે, વાશી અન્ન, પુસ્તકો, ચામડાં, અને ઉનનાં કપડાં વગેરે સઘળી વસ્તુપર જે દુગ્ધ વળે છે તે પણ વનસ્પતિની કોટિમાંજ છે.

વનસ્પતિના જીવનને સારુ અવશ્યની વસ્તુ—૧.
હવા, ૨. પાણી, ૩. પ્રકાશ, ૪. ઉષ્ણતા (ઉષ્ણતા મા-
પક યંત્રતા પાણી ઠરી જવાના અંશપર હોનાર ઉષ્ણમાન
૩૨ ફા-હેનહીટ), અને ૫. પૃથ્વીનો ભાગ. એટલે જમે
તેવા આકાર અને સ્થિતિમાં હોનારાં નિર્નિદ્રિય દ્રવ્ય; એ
સઘળા પદાર્થ વનસ્પતિના જીવનને માટે અવશ્યતા છે. આ
નિયમની વિરૂદ્ધ જોગનારી વનસ્પતિ બહુ યોડી છે; ઉદાહ-
રણ, હિમરહ. આ છોડ ધરત્તર જોગે છે અને તેને લીધે
ધરત્તરનો રંગ ગુલાબી થાય છે. એ બહુજ સૂક્ષ્મ હોય છે.
કેટલીક અજબી અંધારામાંજ જોગે છે.

કદાપિ કોઇ એમ કહેશે કે પ્રાણીઓમાં અને વનસ્પતિમાં
જે ભેદ છે તે જોધાડોજ છે, કહેવાની કાંઈ જરૂર નથી, તો
તેનો ઉત્તર એ છે કે પ્રાણીકોટિ અને વનસ્પતિકોટિના જે
જોયા વર્ગના ભાગ છે તે બાદ કરતાં બાકીના હલકા ભાગ
અતિશય સમાન છે. વાદળી એ પદાર્થ વનસ્પતિ કોટિમાં છે
એવી ખોટી સમજ ધણાં વરસ લગી કેટલાક વિદ્વાનોમાં
હતી. પરંતુ કેટલાંક વરસ થયાં એક તત્વવેત્તાએ એવો શોધ
કર્યો છે કે વાદળી એ પ્રાણીકોટિમાંનો એક પદાર્થ છે. આ
શોધ હાલના સઘળા વિદ્વાનોએ માન્ય કર્યો છે. વાદળી એ
એક હલકા વર્ગના પ્રાણીનું ખોખું છે; અને તે સમુદ્રને
લગિયે અથવા કિનારે ઉત્પન્ન થાયછે.

ઉપર કહેલાં કારણોને લીધે પ્રાણી અને વનસ્પતિમાં શો

બેદ છે તેનો વિચાર કરવો જરૂરનો છે.

૧. વનસ્પતિ એ પ્રાણીકોટિ અને અનિજકોટિનો અંતર્ભાવ છે. તેનું પોષણ પૃથ્વીમાંથી અને આસપાસની હવામાંથી થાય છે. નિર્નિદ્રિય પદાર્થોને શોષી લઈ તેમને સંદ્રિય કરવાની શક્તિ વનસ્પતિમાં માત્ર છે, પ્રાણીમાં નથી.

૨. વનસ્પતિ જમીનમાં અથવા જે પદાર્થપર તે જોગે છે તે પદાર્થને સજડ બાંધી રહે છે. એ કારણથી તેને હાલચાલ હોતી નથી, અને તે પોતાનો ખોરાક પોતાનાં બહારનાં અંગો વડે જમીનમાંથી અથવા હવામાંથી શોષી લે છે. પ્રાણી અહીં તહીં ફરી જે બક્ષ હાથ લાગે છે તે વડે પોતાનો નિર્વાહ ચલાવે છે.

૩. વનસ્પતિ હવામાંથી જે કાર્બોનિક આસિડ લે છે તેમાંનો કાર્બોન રાખી આક્રિસજન હવામાં કહાડી નાંખે છે. પ્રાણીને એથી ઉત્પન્ન છે.

૪. વનસ્પતિને પ્રાણીની પેઠે અન્ન રહેવાને જરૂર, અને લોહી વહેવાને હૃદય, ધમનીઓ, અને નાડીઓ હોતી નથી.

૫. વનસ્પતિથી પ્રાણીમાં એક તત્વ વધારે છે. વનસ્પતિમાં કાર્બોન, આક્રિસજન, અને હૃદ્રોજન એ ત્રણ તત્વો હોય છે, પરંતુ પ્રાણીમાં એ ત્રણ ઉપરાંત નૈટ્રોજન પણ હોય છે.

એક કોટિનો સામાન્ય રીતે વિચાર કરતાં ઉપર કહેલા બેદ મુખ્ય છે એમ કહ્યું, પરંતુ એમાં કોઈ કોઈ વેળા અપવાદ આવે છે. પહેલાં તત્ત્વવેત્તાઓએ એવું માન્યું હતું કે વનસ્પતિ અને પ્રાણીમાં મોટા ભેદ એ છે કે જે નાના મૂળના કોષમાંથી વનસ્પતિ ઉગે છે તેની ત્વચા કે બાહ્યોત્ક્રાંતિ 'સેલ્યુલોઝ' પદાર્થની બનેલી છે. અને પ્રાણીની ઉત્પત્તિના જે કોષ છે તેની ત્વચા 'જેલટિન' પદાર્થની છે. પરંતુ હવે સમાં મોટા મોટા તત્ત્વવેત્તાઓએ શોધ કરી સિદ્ધ કર્યું છે

કે સેલ્યુલોઝ પદાર્થ માંસરૂપી પ્રાણી અને ખીજનું કેટલાંક પ્રાણી હોય છે તેમની ઉત્પત્તિના કોષની ત્વચામાં હોય છે. સ્ટાર્ચ (ચોખા, ગરૂં, ઈલાદિ ધાન્યનું સત્ત્વ તથા બટાટા અને રતાળુ આદિનો લોટ) હોય એટલે તે વનસ્પતિ છે એમ તેઓ સમજતા હતા. પરંતુ હાલના શોધોપરથી એવું જણાય છે કે એ પદાર્થ ફિવા એના જેવોજ ખીજને પદાર્થ પ્રાણીમાં સદા હોય છે. એપરથી તમારા લક્ષમાં એટલું તો આવશે કે એ બન્નેમાં ભેદ શોધી કઢાડવો બહુ કઠણ છે. પણ ઉપર જે પાંચ ભેદ કહ્યા તેને આધારે હલકા વર્ગની વનસ્પતિથી હલકા વર્ગનાં પ્રાણી ઓળખાઈ આવે છે.

વનસ્પતિનું ભક્ષ.—એ પ્રવાહી અને વાયુરૂપી છે. વનસ્પતિનાં મૂળની બાજુએ જે જીણાં જીણાં છિદ્રો હોય છે તે વાટે વાયુરૂપી અને ખનિજ પદાર્થ તથા મિશ્ર પ્રાણી જમીનમાંથી તે શોષી લે છે. એ પ્રાણી થડથી ઉપલીમેર પાંદડાં સુધી ચઢે છે. પાંદડાં હવામાંથી કાર્બોનિક આસિડ વાયુ લે છે. પછી સૂર્યના પ્રકાશ કરીને પાંદડાંમાંના પ્રાણીને અને કાર્બોનિક આસિડ વાયુને સંયોગ થઈને નવો પદાર્થ બને છે તેને સ્ટાર્ચ કહે છે. આ પદાર્થ આખા જાડને પહોંચી વળે છે અને તેને લીધે જાડના સઘળા ભાગની વૃદ્ધિ થાય છે. જેટલું પ્રાણી વધારે હોય છે તેટલું બાક થઈને પાંદડાંની વાટે બહાર નીકળે છે. પાંદડાંમાં ઉત્પન્ન થયેલી સ્ટાર્ચ, અને મૂળોએ શોષેલો પ્રવાહી સ્થિતિમાં રહેલો તૈ-ટ્રોજન મિશ્રિત પદાર્થ એ બેડના સંયોગથી અલ્બ્યુમેનૈડ પદાર્થ બને છે અને તેવડે જાડની વૃદ્ધિ થાય છે. અલ્બ્યુમેનૈડ શબ્દ અલ્બ્યુમેન શબ્દમાંથી નીકળ્યો છે. મુરઘીનાં ઇંડાંમાં જે સફેદ ભાગ હોય છે તેને અલ્બ્યુમેન કહે છે. આ અ-

અણુમેનને તથા તેની જાતના સર્વ પદાર્થોને અણુમેનને કહે છે. એને પ્રાચીન કાર્બોનિસ પણ કહે છે. એ પદાર્થ આ પ્રમાણે:—૧. અણુમેન, ૨. ફીક્ષીન, ૩. કેસીન, ૪. લેગ્યુમેન, એઓમાં આકિસજન, હૈડ્રોજન, નૈટ્રોજન, કાર્બન, અને વખતે ગંધક તથા ફાસ્ફરસ, હોય છે. આ તત્વોમાં કાર્બન અને નૈટ્રોજનનું પ્રમાણ અનુક્રમે. ૪:૧ હોય છે. આ અણુમેનને પદાર્થોમાંથી જાડમાં રાજ, સાકરનો ભાગ, તેલ, મીણ, રંગના પદાર્થ, ઇત્યાદિ ઉત્પન્ન થાય છે.

વનસ્પતિની પુનરુત્પત્તિ:—એ બે પ્રકારે થાય છે. ૧. બીજથી, ૨. કલમથી, અથવા બટાટાપર આંખો હોય છે તેવા અંકુરથી.

પ્રકરણ ૧ લું.

વનસ્પતિ—ઇન્દ્રિય વર્ણન.

પાછળ પ્રસ્તાવિક પ્રકરણમાં આપણે કહી ગયા કે વનસ્પતિ—ઇન્દ્રિય વર્ણનના બે મોટા ભેદ છે.—૧. વનસ્પતિ-આકારવિચાર અને ૨. વનસ્પતિની સૂક્ષ્મ રચના. એમાંના વનસ્પતિ આકાર વિચારનું સારાસાર વર્ણન હું કરું છું.

સૂક્ષ્મ વનસ્પતિથી માંડીને જિંચી પ્રતિની વનસ્પતિના સારાસાર આકારનો વિચાર કરવાથી બહુ ચમત્કારી આકાર જોવામાં આવે છે. કેવળ હલકામાં હલકો બરફપર જી-બનારો લાલ હિમરૂહ નામે છોડ એકજ કોષનો બનેલો હોય છે. એ કોષનો આકાર ગોળ અથવા લાંબો હોય છે. આ કેવળ હલકી જાતની વનસ્પતિમાં પોષણની અને ઉત્પત્તિની ઇન્દ્રિયો સ્પષ્ટ હોતી નથી, તથાપિ જે કોષ છે તેમાંજ આ

ખેડ ક્રિયા ચલાવવાની શક્તિ છે. (આકૃતિ ૧, ૨, ૩, જુઓ.)

આ. ૧ લી.

આ. ૩ જી.

આ. ૨ જી.

આ. ૧. પુષ્કળ લાલ લિમ્બરૂંડ છોડ, સૂક્ષ્મ લઘુ કોષ

આ. ૨. તેને મોટો દર્શાવ્યો છે.

[સુદ્ધાં.]

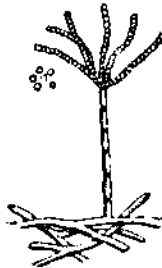
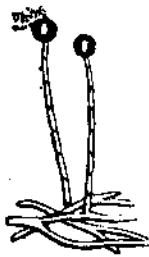
આ. ૩. બે સૂક્ષ્મ વળેલાં ઝાડ.

એવા અનેક કોષ સીધી રેખામાં એકઠા મળવાથી જાંઘી જાતની વનસ્પતિ બનેછે. આ વનસ્પતિને એકજ સોટો હોય છે, અથવા કોઈ વખતે તેને નાની નાની ડાળીઓ હોયછે. (આકૃતિ ૪, ૫, ૬, જુઓ.)

આ. ૪ થી.

આ. ૫ મી.

આ. ૬ ટી.

આ. ૪. બે બે ઝૂગની એક જાત, લઘુ કોષ અને થડ સુદ્ધાં.

આ. ૫. ઝૂગની ખીજ જાત, લઘુ કોષની હાર સહિત.

આ. ૬. ઝૂગની ત્રીજી જાત, શાખા સુદ્ધાં.

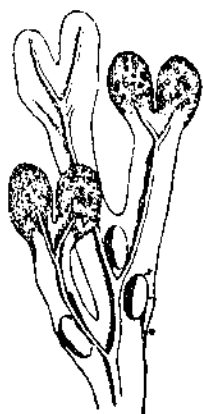
આ વર્ગની વનસ્પતિમાં પોષણ અને ઉત્પત્તિની ક્રિયાને સાર જુદી જુદી ઇંદ્રિયોને હામે બે કોષ પ્રથમથીજ આવેછે. આવા પ્રકારની વનસ્પતિમાં ઉત્પત્તિના જે કોષ હોયછે તે

આ પ્રમાણેજ ઉપયોગી થાયછે, અને તેમને લઘુ કોષ કહેછે.

ઉપર જે વનસ્પતિ કહી તેનાથી ઊંચી જાતની વનસ્પતિમાં પુષ્કળ કોષ એક ઠેકાણે એકઠા મળીને તેનો પાંદડાંના જેવો આકાર બનેછે, અને વખતે માત્ર ગોળ સોટો પણ થાયછે. એને ઉત્પત્તિની ઇંદ્રિયો હોયછે. (૭ મી આકૃતિ જુઓ.)

આટલી નાની જાત કહી તેમાંની એકમાં પણ થડ અથવા પાંદડાં આવ્યાં હોય એવું ઉદાહરણ જડતું નથી. આ પ્રકારની વનસ્પતિને સ્થાણુવર્ગ કહેછે. સ્થાણુવર્ગનો અર્થ એ છે કે જે વનસ્પતિને પાંદડાં અને થડ એકજ હોય છે અને તે બન્ને ઇંદ્રિયોનું (પાંદડાં અને થડનું) કામ એક “સંયુક્ત ઇંદ્રિય” કરે છે તે, સંયુક્ત ઇંદ્રિયને સ્થાણુ કહેછે. સ્થાણુવર્ગ એ વનસ્પતિ વર્ગમાંનોજ એક એક છે. આ વર્ગમાં વનસ્પતિનો ક્રમ આ પ્રમાણે છે:—અન્નુલ, ફંજી, લાઈકેન્સ.

આ. ૭ મી.

ઉપર કહેલી જાતની વનસ્પતિ કરતાં ઊંચી પ્રતિની વનસ્પતિના વર્ગમાં શેવાળની જાત આવે છે, અને તેને થડ પાંદડાં સ્પષ્ટ હોય છે. (૮ મી અને ૯ મી આકૃતિઓ જુઓ.)

સ્થાણુવર્ગમાંની શાખા અને સ્થાણુ સહિત એક વનસ્પતિ.

આ. ૮ મી.

આ. ૯ મી.

કેશવાળી શેવાળ, ઘડ,
શાખા, અને લઘુ કોષસુદ્ધાં.

પુરુષ જાતીય શેવાળ, ઘડ,
પાંદડાં અને પુરુષ જાતીય
દંદ્રિયો સુદ્ધાં.

શેવાળની જાતમાં મૂળોનાં ચિન્હ પ્રથમજ દૃષ્ટિએ પડે
છે. આ મૂળોનો આકાર નાની નળીઓના જેવો હોય છે;
અને એ નળીઓ ઘડના નીચલા ભાગમાંથી નીકળતા નાના
કોષ એકઠા મળીને થયેલી હોય છે. એમાંજ ત્રણ દંદ્રિયો

પ્રથમ સ્પષ્ટ જોવામાં આવેછે. એ ત્રણ ઇન્દ્રિયો, મૂળ, યડ, અને પાંદડાં છે. શેવાળથી માંડીને ઊંચી જાતની તમામ વનસ્પતિમાં વચ્ચું યડ અને પાંદડાં હોયછે. એ કારણથી એને પ્રકાંડવાન વનસ્પતિ અથવા થડવાળી વનસ્પતિ કહે છે.

વનસ્પતિની જે જાત ઉપર કહી તે એટલે અતિ નાના હિમરૂહથી માંડીને શેવાળની સાથે ઊંચી જાત પર્યંત તમામ વનસ્પતિની રચના એક સરખી હોયછે. તેનો માંહેલો ભાગ જેતાં તેની સૂક્ષ્મ રચના નાની અને જેને મૃદુ ધાતુના કોષ કહેછે તેવા કોષની હોયછે. અને તેની રચનામાં લાંબી નળીના જેવો પદાર્થ જેને કાષ્ટ કોષ અથવા વાહિની કહેછે તે ઘણુંકરીને હોતો નથી. એ માટે એને કોષમય વનસ્પતિ કહેછે, એટલે તેની રચના ફક્ત કોષોની બનેલી હોય છે. હવે એનાથી ઊંચી જાતની વનસ્પતિની સૂક્ષ્મ રચનામાં કાષ્ટકોષ અને વાહિની એ બન્ને હોયછે અને તેમાં વાહિની હોવાથી તેને વાહિનીમય વનસ્પતિ કહેછે.

શેવાળ લગી જેટલી જાત કહી તેટલી જાત બહુધાનાની હોયછે અને તેને રૂઝ કદી આવતાં નથી. આ સઘળાની ઉત્પત્તિ લઘુકોષમાંથી થાયછે તેથીકરીને એ તમામ જાતનો મોટો વર્ગ કહેાછે તેને અદૃશ્યબીજ વનસ્પતિ કિંવા અપુષ્પ વનસ્પતિ કહેછે. અદૃશ્ય બીજ વનસ્પતિનો અર્થ એ કે જેની ઉત્પત્તિની ઇન્દ્રિયો દંકાઇ ગયેલી અથવા દેખાય નહિ એવી હોયછે તે. આ મોટા ભાગના બે નાના ભાગ કર્યાછે (અ) સ્થાણુવર્ગ; એમાં અલજી, ફર્નર્ષ, અને લાઇકેન્સ નામે હલકી જાતની વનસ્પતિના ઉપવર્ગનો સમાસ થાયછે; આ વર્ગમાં પાંદડાં અને યડનો બેદ સ્પષ્ટ હોતો નથી. અને (બ) પ્રકાંડવાન વર્ગ; એમાં શેવાળ અને ફ-

નનો ઉપવર્ગ આવેછે; એ વર્ગમાં પાંદડાં અને થડનો ભેદ સ્પષ્ટ હોયછે.

એનાથી ઉપલી જાતની તમામ વનસ્પતિને ફૂલ અને તેની ઉત્પત્તિની ઈંદ્રિયો સ્પષ્ટ હોયછે; એ કારણથી એનો મોટા વર્ગ ક્યો છે તેને દૃશ્યબીજ વનસ્પતિ અથવા સપુષ્પ વનસ્પતિ કહેછે. આ બીજા મોટા વિભાગમાંની વનસ્પતિની ઉત્પત્તિ શુદ્ધ બીજથી થાયછે.

બીજ અને લઘુ કોષમાં ભેદ.—બીજમાં ઊગવાના જાડનો મુખ્ય ભાગ કેવળ મૂળની સ્થિતિમાં ગર્ભરૂપે હોય છે. પરંતુ લઘુકોષ એક અથવા વધારે કોષનો બનેલો હોય છે; અને તેમાં જાડ મોટું થતાં લગી ઊગવાના જાડના બા- મનો જરાએ સંભવ હોતો નથી.

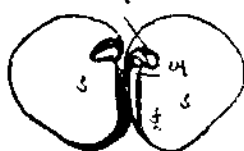
મૂર્તિ.—દૃશ્યબીજ વનસ્પતિના બીજમાં ગર્ભ હોયછે. એના જુદા જુદા ભાગ જેતાં એમાં એક સ્પષ્ટ થડ દેખા- છે. તેના નીચલા ભાગને મૂળનો ભાગ કહેછે; અને તેના ઉપરના ભાગપર જે અથવા વધારે બહુ નાનાં પાંદડાં આવે- લાં હોયછે તેમને આદિપત્ર કહેછે. આ થડને જે જોળા વળગેલા હોયછે તેઓનું કામ યોડાજ દિવસ પડેછે. એમને દળ અથવા ખંડ કહેછે. કેટલાંક બીજના ગર્ભમાં એકજ દળ હોયછે. (૧૦ મી આકૃતિ જુઓ.)

એક અથવા વધારે દળ હોવાથી દૃશ્યબીજ કિંવા સપુષ્પ વનસ્પ- તિના વર્ગના જે વિભાગ ક્યો છે. (અ) દ્વિદળ વનસ્પતિ, અને (બ) એક દળ વનસ્પતિ.

બીજરોહણ.—હરકોઈ બી- જ જમીનમાં પડી તેને સર્વ પ્રકા-

આ. ૧૦ મી.

અ

રત્ની અનુકૂળતા પ્રાપ્ત થાયછે એ- આ. ૧૦ દ્વિદળ વ-
ટલે તેનો વચ્ચેનો ગર્ભ વધવા માટે નસ્પતિનો ગર્ભ, વટા-
છે. તેના થડની નીચેનો ભાગ હે- જ્વાની બે ફાડમાં હોયછે
હલીમેર જમીનની અંદર વધેછે અને તે. અ. પ્લ્યૂમ્બુલ; બ.
તેને શાખા પૂટેછે. તેનો ઉપલો ભા- થડ; ક. રાડિકલ; ડ ડ.
ગ બહાર ઉઘો વધેછે, અને તેની દળ અથવા ખંડ.

બેડે આદિપત્ર ભાગ પણ ઉપલી-
મેર જાય છે. પછી જ્વાનું દળ વધી તેનાં પ્રથમ પાંદડાં
થાય છે. એમ એક મધ્ય થડ થઇને તેના ઉપલા અને હે-
ટલા ભાગ ઉપર નીચે વધે છે. હેટલા ભાગને નીચે જનારું
થડ અથવા મૂળ કહેછે અને ઉપલા ભાગને ઉપલીમેર
જનારું થડ કહેછે. આ વચ્ચેના થડ ઉપર જાડતી હવે પછી
થવાની ઇંદ્રિયો જોવાય છે. જે દળ પહેલું આવેછે તેને
ખરાં પાંદડાં કહેછે અને બાકીની સઘળી ઇંદ્રિયો (ફલ ઈલાદિ)
પાંદડાંનો ફેરફાર થઇને બનેલી હોય છે એવું માન્યું છે. એ
પરથી બીજના ગર્ભમાં ત્રણજ ઇંદ્રિયના ભાગ હોયછે, અને
એ ત્રણ ભાગને જાડતી મુખ્ય ઇંદ્રિયો અથવા પોષણ
અને વૃદ્ધિની ઇંદ્રિયો કહેછે.

ફલનું અને તેના જુદા જુદા ભાગનું કામ જાડતી ફરી
ઉત્પત્તિ કરવાનું હોવાથી તેમને પુનરુત્પત્તિની ઇંદ્રિયો કહેછે.
એ પ્રમાણે એકાદ લઘુ કાપને જમીનમાં ખોલીએછીએ
એટલે તેમાંથી બે કાર્ય થાય એવો ભાગ ઉત્પન્ન થાય છે;
એટલે તેમાંએ પોષણની અને પુનરુત્પત્તિની ઇંદ્રિયો હોયછે.
એ કારણ માટે રચના અને કાર્યને લઇને વનસ્પતિની ઇં-
દ્રિયોના મુખ્ય બે ભાગ કર્યા છે, ૧. પોષણની અને વૃ-
દ્ધિની ઇંદ્રિયો, અને ૨. પુનરુત્પત્તિની ઇંદ્રિયો.

પ્રકરણ ૨ જું.

વનસ્પતિની સૂક્ષ્મ રચનાનો સારાસાર વિચાર.

અંક ૧ લો.

કોષનું વર્ણન—સઘળી વનસ્પતિ એક નાના સૂક્ષ્મ કોષમાંથી થયેલી હોય છે. (૧, ૩, ૪, ૬ આકૃતિઓ જુઓ.) એજ પ્રમાણે પાછળથી જાડનો જે ભાગ થાય છે તે પણ તેમાંથીજ થાય છે. પરંતુ તેનો આકાર જેમ જેમ જરૂર પડે છે તેમ તેમ બદલાતો જાય છે અથવા નિરાળો થતો જાય છે. એ કારણથી હરકોઈ જાડના મૂળ અવયવ કોષ છે. એ કોષમાંથીજ જુદા જુદા ભાગ ઉત્પન્ન થાય છે.

હવે સૂક્ષ્મ રચનાના સંબંધને લીધે પ્રથમ આ આદિકારણ અવયવોનો આ પ્રમાણે વિચાર કરવો અવસ્ય છે:—૧. કોષનો આકાર અને કદ; ૨. તેની ત્વચા કે છાલ; અને ૩. તેની અંદરનો પદાર્થ.

૧. કોષનો આકાર.—કોષ પ્રથમ સ્થિતિમાં માત્ર એક પાતળી અને રચના રહિત ત્વચાનો બનેલો હોય છે. આ ત્વચાની એક કોથળી હોય તેની અંદર અનેક તરેહના પદાર્થ હોય છે. એનો આકાર બહુ તરેહનો હોય છે. (૧૧ મી આકૃતિ જુઓ.) કોષ ઉત્પન્ન થાય છે તે વખતે તેના પર દબાણ નથી હોતું સારે તેનો આકાર ગોળ રહે છે, પરંતુ એવું ક્યમિત બને છે, કારણ કે પહેલા કોષના ચિભાગ વડે બીજો કોષ બને છે અને બહુ થોડીજ જગ્યામાં તેની વૃદ્ધિ થાય છે, તેથી કરીને તેનો આકાર પ્રસંગ પ્રમાણે બદલાય છે.

આકાર બદલાવાનું મુખ્ય કારણ એ છે કે આકૃતિ ૧૧ મી. તેની ત્વચાના શુદ્ધ શુદ્ધ ભાગને સરખું પોપણ મળતું નથી; અને એવું થવાથી કાષ્ઠ ભાગ વધારે અને કાષ્ઠ ભાગ ઓછો વધે છે. બીજું કારણ એ છે કે કોપની આગળ બાજુનું દબાણ સરખું હોતું નથી.

વર્તુલાકાર

કોષ.

કોપના બિન્ન બિન્ન આકાર નીચે પ્રમાણે છે:—

૧. ભો. (અ.) સઘળી બાજુએ સરખું પોપણ મળે છે તેવારે ગોળ અથવા ઘોડો લંબગોળ આકાર થાય છે.

(બ.) બાજુ કરતાં બેડ છેડાને વધારે પોપણ મળે છે ત્યારે લંબગોળ આકાર થાય છે. એ બેડ છેડા પર જરાએ દબાણ હોતું નથી.

(ક.) પરસ્પરનું દબાણ વિશેષ હોય છે તેવારે બહુકોણાકૃતિ આકાર બને છે. (૧૨, ૧૩, અને ૧૪ મી આકૃતિઓ જુઓ.)

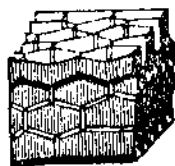
આ. ૧૨ મી.

આ. ૧૩ મી.

આ. ૧૪ મી.

બહુકોણાકૃતિ કોષ

૨ જો. જ્યારે પોપણ સઘળી બાજુએ સરખું હોઈ તેના પૃષ્ઠના કોઈ ભાગ પર સમાન હોતું નથી ત્યારે તેનો તારાકૃતિ આકાર બને છે, (૧૫ મી આકૃતિ જુઓ.)

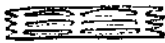
આ. ૧૫ મી.

૩ જો. એકજ બાગુને પોપણ મળેછે તેવારે તેને લીધે કોષનો આકાર લાંબો થાય છે. પછી તે ઊભો હોય કે આડો હોય.

તારાકૃતિકોષ.

આ. ૧૬ મી.

તપ્પીના જેવા કોષ.

આ. ૧૮ મી.

આ. ૧૯ મી.

સુશ્મ તંતુના જેવા કોષ.

આ. ૧૭ મી.

ગોળાકાર કોષ, અંતર્બિંદુ સંહિત.

લાંબા, વચ્ચે પ-હોળા, અને છેડે પાતળા કોષ.

(અ.) આડાહોય તો તપ્પીના જેવા (૧૬ મી આકૃતિ જુઓ.)

(બ.) ઊભા હોય તો ગોળા (૧૭ મી આકૃતિ જુઓ.)

(ક.) બંને છેડે પાતળા અને વચમાં પૂલેલા (૧૮ મી આકૃતિ જુઓ.)

(ડ.) તંતુના જેવા (૧૯ મી આકૃતિ જુઓ.)

કોષના તમામ જાતના આકારના બે ભાગ કરી શકાય, ૧. ટૂંકા, અને ૨. લાંબા.

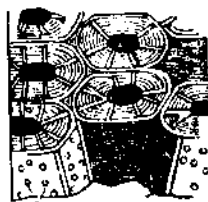
કોષની લંબાઈ, જડાઈ, અને કદ.—બિન્ન બિન્ન જાડામાં અને જાડાના જુદા જુદા ભાગમાં કોષનું કદ જુદું જુદું હોયછે. એવા પ્રકારનો વ્યાસ સરાસરી રૂપે ઇંચથી રૂપે ઇંચ લગી હોયછે. એક જાતના મૃદુ ધાતુના કોષને

વ્યાસ ચન્ન ઈચિ હોયછે. કેટલીક વનસ્પતિનો વ્યાસ ધણો મોટો (૩૦ ઈંચથી ૧૦૦ લગી) હોયછે. પાણીમાં ઊગનારી અને ગર ધણો હોય એવી વનસ્પતિમાં બહુ મોટા વ્યાસના કાપ હોયછે. બીજી જાતિના તંતુમય ધાતુના કોપનો વ્યાસ ઉપજાથી કેવળ જુદો હોયછે. તેની લંબાઈ ૧ ઈંચ અને પહોળાઈ ૧/૨ ઈંચ હોયછે.

૨. કોપની છાલ કે ત્વચા.—કોપની ત્વચા સેલ્યુલોઝ પદાર્થની હોયછે, અને જાડ મુખ્યત્વે કોપોનું બનેલું હોયછે તેથી સેલ્યુલોઝ પદાર્થને જાડનું મુખ્ય તત્વ ગણવું જોઈએ. એનાં મૂળતત્વો કાર્બન, ઓક્સિજન, અને હાઈડ્રોજન છે. એ પદાર્થ સ્ટાર્ચના જેવોજ છે. આ ત્વચા પારદર્શક અને ઘણું કરીને રંગ વગરની હોય છે. જેમ જેમ કોપ મોટો થતો જાય છે તેમ તેમ તે રંગિત થાય છે. તેનો રંગ કોઈ વેળા પીળો, કોઈવાર લાલ અને તપખીરિયો થાય છે. જુદા જુદા રંગ આપનારા પદાર્થને ત્વચા શોષી લેછે તેને લીધે એ રંગ થાય છે. આ ત્વચા નવા કોપમાં ઘણી પાતળી, લીલી, અને છિદ્ર વગરની હોય છે, અર્થાત્ પ્રત્યેક કોપ એકાદ બંધ કરેલી કોથળીના જેવો હોય છે. કોપને છિદ્ર હોતાં નથી, તથાપિ તેમાંથી પાણી અંદર પેસેછે અને બહાર નીકળે છે.

આ. ૨૦ મી.

ત્વચા જેમ જેમ મોટી થાયછે તેમ તેમ તે જાડી થાય છે, અને તેની અંદરના ભાગમાં નવા પદાર્થ એકઠા થાયછે. ત્વચા જાડી થાય છે તેવારે તેનો આકાર બિંદુના જેવો દેખાયછે માટે એવા કોપને ટપકાં ટપકાંવાળો કોપ કહેછે (૨૦ મી આકૃતિ જુઓ).

ટપકાંવાળો કોપ.

કેટલાક કોષમાં ટપકાં ઉપરાંત વર્તુલાકાર છાલ હોયછે (૨૧ મી આકૃતિ જુઓ).

કેટલીક ત્વચા તંતુમય હોયછે (૨૨ મી અને ૨૩ મી આકૃતિઓ જુઓ).

આ. ૨૧ મી.

આ. ૨૨ મી. આ. ૨૩ મી.

આખી સપાટી પર
પથરાઈ ગયેલાં
ટપકાંવાળા કોષ.

સર્પાકાર કંક-
ણાકૃતિ કોષ.

ગળીદાર કોષ.

એ તંતુ પેચના જેવા અને વખતે કંકણાકાર તથા શંખના જેવા હોય છે.

૩. કોષની અંદરનો પદાર્થ.—જે પદાર્થ જાડમાં હોય છે અથવા જમીનમાંથી જાડમાં આવેછે તમામ પદાર્થ કોષમાં હોયછે. નવા કોષમાં મુખ્ય ચાર પદાર્થ હોયછે,—

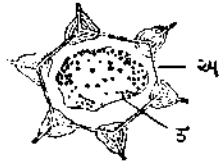
૧. ઉત્પત્તિ દ્રવ્ય; ૨. આદિત્વચા; ૩. અંતર્મિદુ; અને ૪. રસ.

૧. ઉત્પત્તિદ્રવ્ય.—આ પદાર્થ કોષમાં પુષ્કળ હોયછે. એ સફેદ કે પીળો, ચીકણો, પ્રવાહી, અને અપારદર્શક હોયછે. એ બહુધા ધણોજ નરમ અને વખતે દાણાદાર હોયછે. ગંધકનો તેજા અને ખાંડ લગાડવાથી એનો રંગ કિરમજી અથવા ગુલાબી થાય છે. આસિડ અને મદારકથી એ પદાર્થ બાઝી જાય છે. એમાં કાર્બન, આક્સિજન, હિ-દ્રોજન, અને મુખ્યત્વે નેટ્રોજન હોયછે. દાકતર બીલે એને

ઉત્પત્તિદ્રવ્યનું નામ આપ્યું છે.

૨. આદિત્વચ્યા.—એકાદ કોષને પાણીમાં અથવા દારૂમાં મૂકીશું તો તેમાંનો પદાર્થ સંક્રાયામને જુદો પડશે અને છાલમાંથી લાગેા થશે. તેની ત્વચા નિરાણી પડીને સ્પષ્ટ દેખાય છે. આ ત્વચાને દાકતર મોડુલે આદિત્વચ્યાનું નામ આપ્યું છે. દાકતર મોડુલે એ ત્વચાને પ્રથમ સ્પષ્ટ દેખાડી અને તે એમ માનતો હતો કે સેલ્યુલોઝના કોષની છાલ ઉત્પન્ન થયા પછીનાં એ ઉત્પન્ન થાય છે માટે એ આદિત્વચ્યા છે; પરંતુ કેટલાક તત્વવેત્તા એવું માને છે કે એ ત્વચા નિરાણી હોતી નથી; ફક્ત રસાયન ક્રિયાના યોગે કોષની અંદરનું દ્રવ્ય જમી જઈ તેનો થર ત્વચાના જેવો થાય છે. આ ઉત્પત્તિદ્રવ્યના જાડા થરમાંથી નવા કોષ ઉત્પન્ન થાય છે. નવા કોષમાં ઘણુંકરી એ થર હોય છે અને બીજો થર આવવા માંડે છે એટલે તે અદૃશ્ય થાય છે. જે કોષમાં ક્ષો-રોહિલ હોય છે તેમાં એ થર સદા હોય છે (૨૪ મી આકૃતિ જુઓ).

આ. ૨૪ મી.

એક કોષ. આદિત્વચ્યા જુદી કરેલી છે. આ. આદિત્વચ્યા; બ. ઉત્પત્તિ દ્રવ્ય.

૩. અંતર્મિંદુ.—કોષની અંદરનું નાનું આ. ૨૫ મી.

મિંદુ બહુધા સઘળાં જાડના નવા કોષોમાં હોય છે. એની મધ્યે એક ચળકતું સૂક્ષ્મ મિંદુ હોય છે તેને ન્યૂક્લિઓલસ કહે છે (૨૫ મી આકૃતિ જુઓ).

ઉપર કહેલા ત્રણ પદાર્થ એટલે ઉત્પત્તિ—

દ્રવ્ય, આદિત્વચા, અને અંતર્બિંદુ એ નવા કોષ. આ કોષ ઉત્પન્ન કરેછે. અને જેમ જેમ કોષ અંતર્બિંદુ; ખ. મોટા થતો જાયછે તેમ તેમ તેમાં બીજા ન્યુક્લિઓલસ. પણ પુષ્કળ પદાર્થ ઉત્પન્ન થતા જાયછે. એ પદાર્થોનું કામ થઈ રહ્યું એટલે તેઓ રસમાં ઓગળી જાયછે અથવા તરીકે કરેછે.

૪. રસ.—ઉત્પત્તિ દ્રવ્યમાંની અતિ સૂક્ષ્મ પોલમાં એ હોયછે અને જેમ જેમ કોષ મોટા થાયછે તેમ તેમ રસ વધતો જાયછે. રસનું પ્રમાણ જાડની રિયતિ પ્રમાણે હોય છે. પાણીનો ભાગ મુખ્યત્વે વધતો ઓછો હોયછે અને જાડમાંથી બાહરે પાણી બહાર નીકળવાથી રસ કમી થાયછે અને પાણી શોષે છે તેવારે વધેછે.

રસ ઘણુંકરીને પાણીના જેવો હોયછે. તેમાં બિન્ન બિન્ન જાતના પદાર્થ હોયછે. એ પદાર્થ મુખ્યત્વે ત્રણ છે, ૧. કલોરોફિલ, ૨. સ્ટાર્ચ, ૩. રેફ્રેક્ટ.

૧. કલોરોફિલ.—જાડમાં લીલો રંગ છે તે એ છે. એ રંગના ઝીણા ઝીણા અણુ રસમાં તરેછે અથવા કોષની છાલને ચોંટીને રહેછે. એ અણુ ઘણુંકરીને ઉત્પત્તિ દ્રવ્યના હોયછે અને તેઓમાં લીલો રંગ પાછળથી આવેછે. કલોરોફિલ પદાર્થ રાજની જાતનો છે અને ખડકી પ્રકાશના યોગથી તૈયાર થાયછે. પ્રકાશ ન પડતો હોય એવા જાડના ભાગમાં એ પદાર્થ દેખાતો નથી.

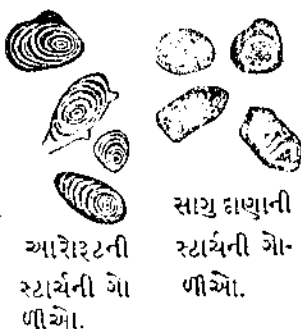
૨. સ્ટાર્ચ.—એ પદાર્થની ગોળીઓ બની દરેક કોષમાં હોયછે. જાડના તમામ ભાગમાં સ્ટાર્ચ હોયછે. આરોરટ, સાયુદાણા કે વાંશીઆ ચોખા, બટાટા, ઘસાદિમાં સ્ટાર્ચ હોય છે. સઘળાં જાડમાં એ પદાર્થ જાડા દિવસ રહેતો ન-

થી. જાડના પોપણુને માટે આ પદાર્થનો ખપ હોયછે તે-
વારે તે બદલાઈને તેમાંથી ડેકસ્ટ્રિન અને સાકર ઉત્પન્ન
થાયછે. એ બંને પદાર્થ પાણીમાં ઝોગળી જાયછે, પરંતુ
સ્ટાર્ચ ઝોગળતી નથી. એ કારણથી એ પદાર્થ રસમાંથી
જાડના પોપણુને સાર સ્ટાર્ચના કરતાં જલદી પહોંચી વળેછે.

આ. ૨૬ મી. આ. ૨૭ મી.

સ્ટાર્ચમાં કાર્બન, હાઈડ્રોજન,
અને ઓક્સિજન એ ત્રણ ત-
ત્વો હોયછે. જાડમાં સ્ટાર્ચ એ
સ્થિતિમાં હોયછે. ૧. બૂકો,
અને ૨. નાની નાની ગોળીઓ.
(૨૬, ૨૭, ૨૮, અને ૨૯ મી
આકૃતિઓ જુઓ).

આ. ૨૮ મી.

આરોરટની
સ્ટાર્ચની ગો
ળીઓ.

સાચુ દાણાની
સ્ટાર્ચની ગો-
ળીઓ.

આ. ૨૯ મી.

બટાટાની સ્ટાર્ચની ગોળીઓ.

૩. રાઈફ્ટસ.—જાડમાંના સઘળી જાતના સ્ફાટિકને એ
નામ આપ્યું છે. પછી સ્ફાટિકની આકૃતિ સોયના જેવી
હોય કે ગમે તેવી હોય. એ સ્ફાટિક ઑક્સલેટ આયુ લેમ
નામે પદાર્થના હોય છે. કેટલાંક જાડમાં એ પુષ્કળ હોયછે.

એ ઉપરાંત કોષમાં તેલના કણ, સાકર, અલ્બ્યુમિનૈડ
પદાર્થ, અલ્કલૈડ અને થોડોક ખનિજ પદાર્થ હોયછે.

ખંડ ૨ જો.

વનસ્પતિમાંના ભિન્ન ભિન્ન પદાર્થ.

ઉપર જે જુદી જુદી જાતના કોષનું વર્ણન કર્યું તે સર્વે એકઠા મળેછે ત્યારે વનસ્પતિમાં ભિન્ન ભિન્ન પદાર્થ ઉત્પન્ન થાયછે.

મનુષ્યના શરીરની સૂક્ષ્મ રચનામાં રક્ત, મજ્જા, ચરબી, શુક્ર (વીર્ય) દાડકાં, માંસ, અને ચામડી એ સાત પદાર્થ જે પ્રમાણે છે તેજ પ્રમાણે વનસ્પતિની સૂક્ષ્મ રચનામાં પાંચ પદાર્થ છે તે આ છે:—૧. મૃદુ ધાતુ, ૨. તંતુમય ધાતુ, ૩. વાહિનીઓ, ૪. ત્વચા, અને ૫. ત્વચાનાં ઉપાંગ.

૧. મૃદુ ધાતુ.—આ પદાર્થ પાતળી છાલના કોષોનો બનેલો છે. એ કોષોની લંબાઈ પહોળાઈ સરખીજ હોયછે. મૃદુ ધાતુના ભિન્ન ભિન્ન પ્રકાર આ પ્રમાણે છે:—

આ. ૩૦ મી.

આ. ૩૧ મી.

૧. અપૂર્ણ.—એમાં કોષોની છાલ પરસ્પર વળગેલી હોતી નથી (૩૦ મી અને ૩૧ મી આકૃતિઓ જુઓ.)

ગોળાકાર મૃદુ ધાતુ.

તારાકૃત મૃદુ ધાતુ.

એના બે પ્રકાર છે,—

૧. ગોળાકાર.—એ રસવાળી વનસ્પતિમાં જલુધા જોવામાં આવેછે.

૨. તારાકૃતિ.—એ ઘણાં ખરાં પાંદડાંના અંદરના પૃષ્ઠના ધાતુમાં અને વનસ્પતિના શ્વાસ માર્ગમાં જોવામાં આવેછે.
૨. પૂર્ણ.—એમાં કોષની છાલ એક એકને પૂર્ણ રીતે વળગેલી હોયછે. એના ત્રણ પેટાભેદ છે:—

(અ) સમાન.—એમાં કોષને પુષ્કળ બાજુ હોય છે. એ પ્રકાર ગરમાં જોવામાં આવે છે.

(બ) લાંબો.—એમાં કોષનો આકાર લાંબો થયેલો હોય છે. આ પ્રકાર એક દળ વનસ્પતિના વર્ગમાં મળી આવે છે.

(ક) લીંતના જેવો.—એમાં કોષ દ- આ. ૩૨ મી. બાઈ ગયેલા હોય છે (૩૨ મી આકૃતિ જુઓ). આ પ્રકાર ત્વચામાં જોવામાં આવે છે. અલુ, ફૂનર્ડ, અને લાઈકેન્સની તમામ સૂક્ષ્મ રચના મૃદુ ધાતુના કોષની ભીંતના આ- હોય છે; તેથી તેને કોષમય વનસ્પતિ કહે છે. કારનો મૃદુ ધાતુ. કોયા વર્ગની વનસ્પતિમાં આ ધાતુ મૃદુ ભાગમાં માત્ર હોય છે.

૨. તંતુમય ધાતુ.—વનસ્પતિનો કાષ્ટ ભાગ આ પદાર્થનો બનેલો હોય છે તેથી તેને કાષ્ટતંતુનું નામ આપ્યું છે. આ પદાર્થ લાંબા તંતુનો બનેલો હોય છે અને તે તંતુ બને છે કે પાતળો અને વચમાં જડો હોય છે. જાડના થડમાં, છાલમાં, અને પાંદડાંની નસોમાં એ મળી આવે છે (૩૩, ૩૪, અને ૩૫ મી આકૃતિઓ જુઓ). એના ત્રણ પ્રકાર છે:—

આ. ૩૩ મી.

આ. ૩૫ મી.

(અ) કાષ્ટધાતુ.— ઘણું કરીને બધાં લાક- ડાંમાં, પાંદડાંની નસોમાં, અને કેટલાક જૂલના ભાગમાં આ પ્રકાર જોવામાં આવે છે. એની વિલક્ષણ રચનાને લીધે જાડને મજબૂતી આવે છે.

તંતુમયધાતુ-
ના કોષ.

આ. ૩૪ મી.

કોષને આડા
કાપેલા.

કોષ એકઠા
મળેલા.

(ખ) ટપકાંવાળા કાષ્ટકોષ.—આ પ્રકાર ટપેન્ટાર્થ-
નની જાતનાં ઝાડમાં જોવામાં આવેછે; એજ પ્રમાણે ચંપાના
ઝાડમાં અને બાદિયાન ખતાઇ નામે ઝાડમાં જોવામાં આવેછે;
તેમજ પાંદડાંની નસોમાં, ધૂલની પાંખડીમાં, અને મૂળો-
માંએ દીઠામાં આવેછે.

(ક) અંદરની છાલમાંનો કાષ્ટધાતુ.—એમાં કોપ
બહુ લાંબા અને ચિબ્બડ હોયછે. માંહેલી છાલમાં આ
પ્રકાર જોવામાં આવેછે.

૩. વાહિનીઓ.—એ ઘણી જાતની હોયછે. એમને
મળીઓ પણ કહેછે. એમની મુખ્ય જાત છ છે.—

(અ) ટપકાંવાળી ધમનીઓ.—એ બહુધા દ્વિદળ
વનસ્પતિમાં હોય છે (૩૬, ૩૭, અને ૩૮ મી આકૃતિઓ
જુઓ).

આ. ૩૮ મી.

આ. ૩૬ મી.

આ. ૩૭ મી.

મણકાનાં જેવાં ટપકાંવાળી ધમનીઓ.

ટપકાંવાળી એક ધમની
એક બાજુએ તૂટેલી.

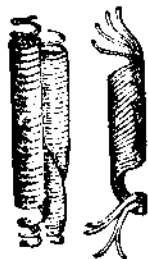
આ.૩૯મી. આ.૪૦મી.

(ખ) મળ સૂત્રાકાર ધમનીઓ.—

એ કેળની અને કહેળાની જાતમાં મળી આવેછે. પાંદડાંની નસોમાં, પાંખડીઓમાં, અને મૂળોમાં પણ એ જોવામાં આવેછે (૩૯ અને ૪૦ મી આકૃતિઓ જુઓ).

(ક) કંકણાકાર ધમનીઓ.—નાના;

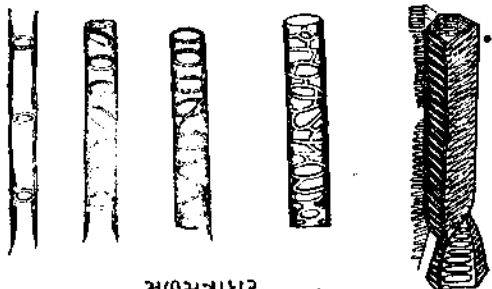
ઝાડમાં તથા ફૂલ વિનાની વનસ્પતિમાં એ પુષ્કળ હોયછે (૪૧, ૪૨, અને ૪૩ મી આકૃતિઓ જુઓ).

મળસૂત્રાકાર ધમનીઓ.

(ડ) જાળીદાર ધમનીઓ.—એ ઉપર કહેલી ધમનીઓ પ્રમાણેજ હોય છે, પરંતુ તેમના કરતાં જરા મોટી હોયછે (૪૪ મી આકૃતિ જુઓ).

(ઘ) ભીંગડાંવાળી ધમનીઓ.—એ દ્રાક્ષના વેલામાં અને ફર્ન નામે વનસ્પતિમાં હોયછે. (૪૫ મી આકૃતિ જુઓ). આ.૪૧મી આ.૪૨મી. આ.૪૩મી. આ.૪૪મી આ. ૪૫ મી.

કંકણાકાર ધમનીઓ.

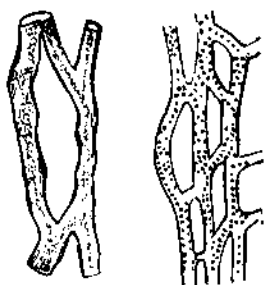
મળસૂત્રાકાર અને કંકણાકાર એ બેની બનેલી ધમનીઓ.

જાળીદાર ધમનીઓ.

ભીંગડાંવાળી ધમનીઓ.

આ. ૪૬ મી. આ. ૪૭મી.

(ક) દૂધની ધમનીઓ.—એ લાંબી હોઈ નાની નાની શાખાઓ વડે એક એકને વળગેલી હોયછે, એમાં જે રસ હોયછે તે હવાના યોગથી દૂધના જેવો ધોળો હોયછે. આ વાહિનીઓ અરીણુ અને રળ-રનાં આડમાં, એરંડાની જાતનાં આડમાં, અને તમામ ક્ષીર વૃક્ષોમ-પુષ્કળ જોવામાં આવેછે (૪૬, આં ને ૪૭ મી આકૃતિઓ જુઓ).

દુધ વાહિનીઓ.

૪. ત્વચા.—એ એક અથવા બે કોષના થરની બનેલી હોયછે અને કેટલાંક આડમાં પાતળી અને કેટલાંકમાં જાડી હોયછે. એના બે થર હોયછે, ૧ અંદરનો, અને ૨. બહારનો.

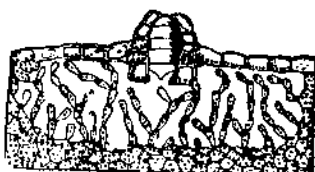
૧. અંદરની ત્વચા.—એ એક અથવા વધારે કોષના થર એકઠા મળવાથી થાયછે. એમાં છિદ્રો હોયછે તેમને મુખ કહેછે. એના થર દબાયલા હોયછે. એ ત્વચામાં ઘ-ભુંકરીને કોષનો એકવડો થર હોયછે, પરંતુ કેટલીકમાં બે-વડો અને તેવડોએ હોયછે. એ થરને લીધે છાલનું રક્ષણ થાયછે; ઉદાહરણ, કરેણી. એ ત્વચાના કોષ સ્વચ્છ પ્રવાહીથી ભરેલા હોયછે. આડનો જેટલો ભાગ બહાર હવામાં ખુલ્લો હોયછે તેટલા બધા ભાગપર એ ત્વચાનું ઢાંકણ હોયછે. પરંતુ ફૂલોમાં સ્થિતિમાં કરીને જે ભાગ હોયછે તે પર તથા જે વનસ્પતિ પાણીની સપાટીની નીચે રહેછે તેનાપર માત્ર એ ત્વચા હોતી નથી. ફળાઈ, અલ્લુ, અને લાઇકેન્સ એ ત્રણમાં તત્વચા બિલકુલ હોતી નથી. મૂળો-

૫૨ જે ત્વચા હોયછે તેને એપિછલેમા કહેછે. એ બહુ પાતળી હોયછે અને એનાપર મુખ હોતાં નથી.

આ. ૪૮ મી.

૨. બહારની ત્વચા—

એનો એક થર અંદરની ત્વચાપર હોયછે, માત્ર મુખપર હોતો નથી. એનું આચ્છાદન કેશ ઉપર પણ

હોયછે. આ થર કવચિતજ જાડો હોયછે. અંદરની ત્વચામાં જે નાનાં નાનાં છિદ્રો ઉપર કલાં અને જેમને મુખ કહેછે તેઓમાંથી હવા અંદર જાયછે અને બહાર આવેછે. એ મુખ હલકી જાતની અપુષ્પ વનસ્પતિમાં હોતાં નથી. સપુષ્પ વનસ્પતિમાં એ બહુધા હોયછે. મૂળોપર અને પાણીમાં રહેનારી વનસ્પતિમાં એ જોવામાં આવતાં નથી. (૪૮ મી આદૃતિ જુઓ).

૫. ત્વચાનાં ઉપાંગ.—એના બે પ્રકાર છે:—૧. કેશ, અને ૨. પિંડ.

૧. કેશ.—એ જુદાં જુદાં જાડમાં જુદી જુદી તરેહના હોયછે. એ અંદરની ત્વચા લાંબી થવાથી થયેલા હોય છે અને એનાપર બહારની ત્વચા હોયછે. એક કોષના બનેલા હોયછે તેમને એકાકી અને બે અથવા બેથી વધારે કોષના બનેલા હોયછે તેમને સંયુક્ત કહેછે; ઉદાહરણ, આકો, કહોળું, ગુલાબ, સમુદ્રસોપ, ઇલાદિ.

૨. પિંડ. અંદરના અને બહારના એવી બે જાતના પિંડ હોય છે. એ પિંડમાં બિન્ન બિન્ન જાતના પ્રવાહી પદાર્થ અને તેલ હોયછે.

ઉપર કહેલી સૂક્ષ્મ રચના સિવાય વનસ્પતિમાં હવાનાં છિદ્ર હોયછે અને કોષમાં થોડી થોડી જગ્યા હોયછે.

કેટલીક વનસ્પતિમાં પદાર્થ ઉત્પન્ન થવા કાળે જગ્યા હોયછે, અને તેમાં ભિન્ન ભિન્ન જાતનાં ખુશબોદાર તેલ ઉત્પન્ન થાયછે.

પ્રકરણ ૩ જું.

જાડના જુદા જુદા ભાગ અને તેમનો ઉપયોગ.

જાડના જુદા જુદા ભાગને અવયવ અથવા ઇંદ્રિયો કહે છે. એ ઇંદ્રિયો નીચે પ્રમાણે છે:—

૧. મૂળ.—એને લીધે જાડ જમીનમાં મજબૂત જીવું રહેછે. મૂળ જમીનમાંથી જાડનું પોષણ શોષી લેછે.

૨. થડ.—એ જાડના તમામ ભાગનો આધાર છે. એમાં થઈને રસ નીચે ઉપર જાયછે.

૩. પાંદડાં.—એ વાતાવરણમાંથી વાયુ શોષે છે અને બહાર કઢાડે છે.

૪. ફૂલ.—એ જાડને શોભા આપેછે અને ખીજ ઉત્પન્ન કરેછે.

૫. ફળ.—એ ખીજને પકવ કરેછે.

૬. ખીજ.—એને લીધે જાડ ફરી ઉત્પન્ન થાયછે.

આ અવયવોને લીધે એ પ્રકારનાં કાર્ય થાયછે,—

૧. પોષણ અને વૃદ્ધિ, તથા ૨. પુનરુત્પત્તિ. એ કારણને લીધે ઇંદ્રિયોના એ મુખ્ય ભાગ કરેલા છે, ૧. પોષણ અને વૃદ્ધિની ઇંદ્રિયો; અને ૨. પુનરુત્પત્તિની ઇંદ્રિયો. મૂળ, થડ, અને પાંદડાં એ પોષણની ઇંદ્રિયો છે, અને ફૂલ તથા તેમનો સવળો ભાગ જાડની પુનરુત્પત્તિની ઇંદ્રિયો છે.

ખંડ ૧ લો.

પોષણ અને વૃદ્ધિની ઇન્દ્રિયો.

મૂળ.

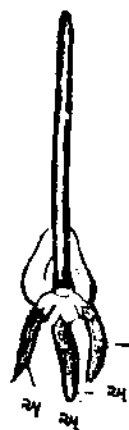
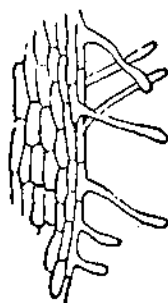
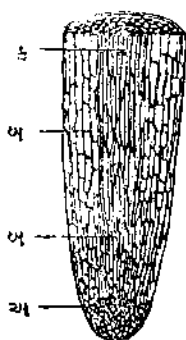
ગર્ભનો નીચલો જે ભાગ જમીનમાં વધે છે તેને હેઠળ જતારો ભાગ કિંવા મૂળ કહેછે. મૂળના મુખ્ય બે ભેદ છે, ૧. ખરું મૂળ અને ૨. ખોટાં મૂળ.

૧. ખરું મૂળ.---એ દ્વિદળ વનસ્પતિમાં જોવામાં આવે છે, અને ગર્ભના રાડિકલ ભાગના છેડાની વૃદ્ધિને લીધે ઉત્તર થાયછે. મૂળના તમામ ભાગમાં એકદમ વૃદ્ધિ થતી નથી, પરંતુ માત્ર છેડે થાયછે. એ છેડા હમેશ નવા થઈ આગળ વધતા જાયછે અને તેમની બાજુપર જે કોષ હોય છે તે વિશેષ વધેછે (૪૯, ૫૦, અને ૫૧ મી. આકૃતિઓ જુઓ.)

આ. ૪૯ મી.

આ. ૫૦ મી.

આ. ૫૧ મી.

મૂળને ઊભાં કાપીને દે નવાં મૂળનાં સૂક્ષ્મ ખાખાં છે, ૨૫. નવા તંતુઓ.

કાપ છેડે નવા કાઢેલા;
૫. ૫. મૃદુ ધાતુના

એકદળ વન-
સ્પતિનો ગર્ભ

કોષ; ક. કાષ્ટકોષ અને
ધમનીઓ.

વધવાથી અ.
અ. અ. ખોટાં
મૂળ શંકાકાર-
ના ગોળાએ ક-
હાડેલાં.

એ છેડા પંડની શક્તિથી લાંબા વધે છે. એ પ્રમાણે
વૃદ્ધિ થતી જાય છે. મૂળોના છેડાપરની છાલ અંદરની ત્વચા
કરતાં હમેશ ઘટ્ટ હોય છે. એ ત્વચા મૂળના કોમળ છેડાનું
રક્ષણુકર્તા ઢાંકણ થઈ પડે છે. દર વરસે નવા થર આવીને
સવળાં મૂળ વધ્યાં જાય છે. પહેલે તો લાંબાં વધનારાં અ-
ને વૃદ્ધિ પામનારાં મૂળના છેડા ફક્ત મૃદુ પદાર્થના હોય છે.
પછી તેઓમાં તંતુમય પદાર્થ અને વાહિનીઓ ઉત્પન્ન થા-
ય છે. નવા છેડા થયા એટલે તેઓમાં પણ ઉપલા પદાર્થ
ઉત્પન્ન થાય છે. મૂળ મોટાં થયા કેડે તંતુમય પદાર્થ અને
વાહિનીઓ તેના મધ્ય ભાગે રહે છે. એમાં ઘણુંકરીને ગર
હોતો નથી, પરંતુ બહારનીમેર ખરી છાલ હોય છે.

મૂળને પાંદડાં અથવા કળીઓ હોતી નથી, તેથી તેને ફાં-
ડા પૂટવાને નિયમિત માર્ગ હોતો નથી. પરંતુ જેમ જેમ
જરૂર પડે છે તેમ તેમ નિયમ વગર તેના શાખા રૂપી
વેભાગ થાય છે.

મૂળ અને થડમાં મુખ્ય ભેદ.

મૂળ.	થડ.
૧. મૂળનું વલણ જમીનમાં જવાનું હોય છે.	૧. થડનું વલણ ઉપલીમેર જવાનું હોય છે.
૨. પ્રકાશ અને હવાથી દૂર	૨. પ્રકાશ અને હવાની પા-

જવાનું હોયછે.	સે જવાનું હોયછે.
૩. છેડા ઉપર માત્ર વૃદ્ધિ થાયછે.	૩. સપળા ભાગમાં વૃદ્ધિ થાયછે.
૪. ગર હોતો નથી.	૪. ગર હોયછે.
૫. ખરી ત્વચા અને તેપર મુખ હોતાં નથી, પરંતુ તેનાપર અતિ સૂક્ષ્મ અને હિદ્ વગરની ત્વચા હોય છે તેને એપિબ્લેમા કહેછે.	૫. ખરી ત્વચા અને મુખ હોયછે.
૬. પાંદડાં અથવા પાંદડાંને ઠામે ભીંગડાં હોતાં નથી.	૬. પાંદડાં અને ભીંગડાં હોયછે.
૭. કળીઓ અને આંખો હોતી નથી, અને નિયમિત ડાળીઓ ધૂટવાને માર્ગ હોતો નથી.	૭. કળીઓ અને આંખો હોયછે તથા ડાળીઓ ધૂટવાને માર્ગ હોયછે.

૨. ખોટાં મૂળ.—જે મૂળ ગર્ભના રાડિકલ ભાગમાંથી ઉત્પન્ન ન થતાં જુદાજ ભાગમાંથી ઉત્પન્ન થાયછે તેમને ખોટાં મૂળ કહેછે. ખરાં મૂળમાંથી જે શાખાઓ નીકળેછે તે સપળા આ જાતની હોયછે. થડના કેટલાક પ્રકાર અને એકદળ તથા અદળ વનસ્પતિ એ સર્વનાં મૂળ ખોટાં મૂળની જાતનાં છે. કેટલાંક થડમાંથી કિંવા ડાળીઓમાંથી મૂળ નીકળી હવામાં જાયછે. એવાં મૂળને અંતરિક્ષ મૂળ કહેછે. આ અંતરિક્ષ મૂળ ખોટાં મૂળનીજ એક જાત છે.

એકદળ વનસ્પતિનાં ખોટાં મૂળ પહેલેથી મૃદુ ધાતુમાંના શંકુ આકારના નાના નાના ગોળાનાં બનેલાં હોયછે.

એ નાના નાના ગોળા આસપાસના પદાર્થમાંથી નીકળે છે. પ્રથમ તો તેઓ મૃદુ ધાતુનાજ હોય છે; પરંતુ પાછળથી તેમની રચના એકદળ વનસ્પતિનાં થડનાં જેવી થાય છે. ખરાં મૂળની પેઠેજ તેમના છેડા વધે છે. દ્વિદળ વનસ્પતિનાં ખોટાં મૂળ એજ પ્રમાણે થાય છે. આ વર્ગની વનસ્પતિનાં થડમાં ફાઈલ્વગ્જનક ફોષાસ્તર હોય છે તેની ખામ્બુએ નાના નાના શંકુ આકારના ગોળા થઈ છાલમાંથી બહાર નીકળે છે. આ મૂળિયાં છેડા બણી વૃદ્ધિ થઇને ખોટાં થાય છે અને દરેકપર ખારીક છાલ હોય છે. એમની રચના ખરાં મૂળના જેવીજ હોય છે. ખોટાં મૂળ ઉપર ખરાં મૂળની પેઠે પાંદડાં અથવા કળીઓ હોતી નથી; અને એ મૂળ જમીનમાં હોય છે તેવારે તેમનાપર ખરી છાલ અને મુખ્ય હોતાં નથી. અંતરિક્ષ મૂળ હવામાં જાય છે તેથી તેમનાપર ખરી છાલ અને તેઓમાં મુખ્ય હોય છે, અને કોઈ કોઈ વખતે તેમનો રંગ લીલો પણ હોય છે. પરંતુ તેમની રચના ખીજ સમગ્રી વાતે ખોટાં મૂળના જેવીજ હોય છે.

ખરાં મૂળ રાડિકલ લાંબા થવાથી થયેલાં હોષ જમીનની અંદર ધણાં જાડાં જાય છે, માટે તેમને મુખ્ય મૂળ કહે છે. એ મૂળ દ્વિદળ વનસ્પતિમાં માત્ર જેવામાં આવે છે.

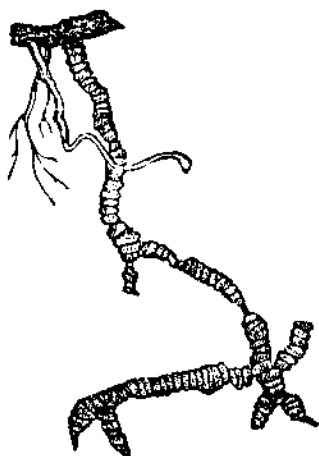
અંતરિક્ષ મૂળ.—આ મૂળ કેટલાક વેલામાં દીઠામાં આવે છે. એ મૂળોને લીધે તે વેલાને ખીજ ઝાડનો આધાર મળે છે. કેટલાંક ઝાડમાં એ મૂળ જમીનમાં જઈ ઝાડનું પોષણ કરે છે. કોઈ કોઈવાર તેમાંથી નવાં ઝાડ પણ ઉત્પન્ન થાય છે; ઉદાહરણ, કેવડો, વડ, ઈલાદિ.

વાયુલક્ષક ઝાડ.—એમાં અંતરિક્ષ મૂળ હોય છે. એ મૂળ જમીનમાં જતાં નથી તેથી તેમનું પોષણ હવામાંથી

માત્ર થાય છે. એ ઝાડ ખીન્નાં ઝાડ પર જીગે છે અને તે-
મનાં મૂળ લીલાં હોય છે; ઉદાહરણ, આકાશ વેલ (પર
મી આકૃતિ જુઓ).

તર શેહિણી.—આ ઝાડ ખીન્નાં ઝાડ પર જીગે છે
અને તેમનાં મૂળ ઝાડમાં પેશીતેમાંથી પોપણુ શોષી લે છે
(પ૩ મી આકૃતિ જુઓ).

આ. પર મી.

કંકણાકાર મૂળ.

આ. પ૩ મી

તર શેહિણી.

કેટલાંક મૂળ એક વરસ લગી રહે છે; ઉદાહરણ, વર્ષાયુ
ધાસ. કેટલાંક બે વર્ષ લગી રહે છે; નેમકે, માળર મૂળા;
અને કેટલાંક ઘણાં વર્ષ પર્યંત રહે છે.

મૂળોના મિશ્ર મિશ્ર આકાર.

૧. કેશાળ અથવા તંતુમય, ઉદાહરણ, ધાસ; ૨. પરવાળા-

નીમાળા જેવાં; ૩. ગોળ કે અંડાકાર, ઉદાહરણ, આકાશવેલ; ૪. ગુચ્છાકાર, ઉદાહરણ, આકાશવેલ, ડાહ્લિયા; ૫. ગાંઠના આકાર; ૬. માળાનો આકાર; ૭. કંકણાકાર; ૮. શંકવાકાર, ઉદાહરણ, ગાજર, મૂળા, અને વચ્છનાગ; ૯. તરાકના આકાર, ઉદાહરણ, રતાળુ, મૂળા; ૧૦. સોયના આકાર; ૧૧. ગોળ જાડા બિંબાકાર; ૧૨. અમળાયલા; ૧૩. છિન્નામ અથવા કાંદા જેવા.

ખંડ ૨ જો.

થડ.

ગર્ભના ઉપલા ભાગમાંથી નીકળી હવા અને પ્રકાશમાં ઝાડનો જે ભાગ ઉપલી મેર જાય છે અને જેના પર પાંદડાં અથવા પાંદડાંના જેવો ખીજો ભાગ હોય છે તેને થડ કહે છે.

કોષ્ટ વખતે આ વ્યાખ્યાને બાધ આવે છે, કારણ કે કેટલાંક થડ ઉપલી મેર ન જતાં જમીન પર અથવા જમીનની અંદર જાય છે. એવી સ્થિતિમાં તેઓ મૂળનાં જેવાં દેખાય છે. તેઓમાં અને મૂળોમાં બેદ એ છે કે તેમના પર આંખો અથવા પાંદડાં હોય છે. પાંદડાં અને પાંદડાંની કળીઓ હોવાં એજ થડનું મુખ્ય લક્ષણ છે.

સઘળી સપુષ્પ વનસ્પતિમાં આદિપત્ર હોય છે. એમાંથીજ થડ ઉત્પન્ન થાય છે. જે વનસ્પતિમાં થડ સ્પષ્ટ હોય છે તેને થડવાળી વનસ્પતિ કહે છે અને જેમાં થડ અસ્પષ્ટ હોય છે અથવા સમૂળયું હોતું નથી તેને થડ વિનાની વનસ્પતિ કહે છે. અપુષ્પ વનસ્પતિમાં થડ હમેશ હોય છે એવું કાંઈ નથી. સઘળા સ્થાણુ વર્ગમાં થડ હોતું નથી.

બધાં થડની સાધારણ સૂક્ષ્મ રચના.—કેવળ લઘુ સ્થિતિમાંનાં થડ મૃદુ ધાતુનાં બનેલાં હોય છે. પરંતુ મોટાં ઝાડનાં થડમાં મજબૂતીની વિશેષ જરૂર હોવાથી બે પદાર્થ એટલે તંતુમય પદાર્થ અને વાહિનીઓ હોય છે.

તંતુમય પદાર્થ અને વાહિનીઓ જે પ્રમાણે થડમાં જુદી જુદી રીતે પ્રસરેલાં હશે તે પ્રમાણે જુદી જુદી જાતનાં થડની સૂક્ષ્મ રચનામાં ફેર પડશે. આ સધળા ફેરફારના મુખ્ય ત્રણ વર્ગ કરવામાં આવ્યા છે. એમાંના બે વર્ગ સપુષ્પ વનસ્પતિમાં અને ત્રીજો વર્ગ અપુષ્પ વનસ્પતિમાં જોવામાં આવે છે.

૧. દ્વિદળ વનસ્પતિના થડને બાહ્યવર્ધક કહે છે.

૨. એક દળ વનસ્પતિના થડને અંતવર્ધક કહે છે.

૩. અદલ વનસ્પતિના થડને અગ્રવર્ધક કહે છે.

૧. બાહ્ય વર્ધક થડ.—ગર્ભસ્થિતિમાં આ થડ કેવળ મૃદુ ધાતુનું બનેલું હોય છે; પરંતુ જેમ જેમ વૃદ્ધિ થતી જાય છે તેમ તેમ તેમાં વાહિનીઓ અને તંતુ કિંવા કાષ્ટતંતુ ઉત્પન્ન થાય છે. એ કારણથી તેમાં અસંખ્ય વાહિનીઓનો સમૂહ ઉત્પન્ન થાય છે. અગણિત વાહિનીઓ બાહ્યવર્ધક થડનું મુખ્ય લક્ષણ છે. પ્રથમ તો એ સમૂહ એક એકથી વિખૂટો હોય છે અને તેમાં મૃદુ પદાર્થ હોય છે. પરંતુ જેમ જેમ વૃદ્ધિ થાય છે તેમ તેમ એ સમૂહ મોટો થઈ તેની વચ્ચેની જગ્યામાં નવો સમૂહ પણ ઉત્પન્ન થાય છે. એમ થતાં થતાં એક વરસમાં મધ્ય ભાગમાંના મૃદુ પદાર્થની આસપાસ વાહિનીઓ અને કાષ્ટતંતુનું વર્તુલ તૈયાર થાય છે. એ વર્તુલ કેટલેક ઠેકાણે વચલા મૃદુ ધાતુની ટોચની રેખાથી તૂટેલું હોય છે. વર્તુલની ચોમેર મૃદુ પદાર્થનો એક થર હો-

પછે. અને અંદરના તથા બહારના મૃદુ ધાતુનો સંબંધ તે-
જ પદાર્થની રેખાથી થાયછે. આંખો, ફણસ, આમલી, કેરી,
જામફળી, લીમડો, સાગ, ઈત્યાદિ બાહ્યવર્ષક થડનાં ઉદાહરણ છે.

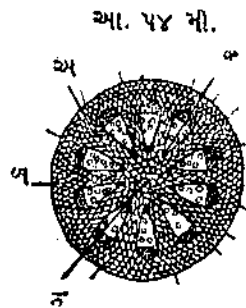
બાહ્યવર્ષક થડને કાપતાં તેમાં મધ્ય બિંદુથી છાલ લગી
નીચે પ્રમાણે ભાગ હોય છે;—

૧. મધ્ય ભાગમાંનો મૃદુ પદાર્થ, ગામો, કે મર.

૨. કાષ્ઠધાતુ અને વાહિનીઓનું તૂટક વર્તુલ અથવા
લાકડું (૫૪ મી આકૃતિ જુઓ.)

૩. બહારના મૃદુ પદાર્થનું
વર્તુલ અથવા છાલ.

૪. કેંદ્રમાંથી સીધી જનારી
અને મધ્ય ભાગમાંના મૃદુ-
ધાતુને તથા છાલને જોડનારી
રેખાઓ.

લાકડાની બહાર કાષ્ઠવર્ગજનક
કોષાસ્તર હોયછે અને છાલ ઉપર
તવ્યા હોયછે.

બાહ્યવર્ષક વર્ષાયુ થડની સૂક્ષ્મ
રચના ઉપર લખ્યા પ્રમાણે હોયછે.

જે થડ બે અથવા વધારે વરસ
જીવે છે તેમની સૂક્ષ્મ રચના પહેલે
વરસે એક વરસના થડના જેવીજ
હોયછે. પરંતુ જેમ જેમ વૃદ્ધિ થાય

પહેલા વર્ષનું બાહ્યવ-
ર્ષક થડ આકું કાપેલું.

અ. વચ્ચેનો મર; ક. પે-
ચના જેવી ધમનીઓ-

નો જથ્થો અને લાકડા-
ના વર્તુલનો તૂટકભાગ;

ખ. છાલ; અ. મૃદુ પ-
દાર્થના કેંદ્રથી છાલ સ-

ધી જનારી રેખાઓ.

૧. એને જીવનકળા પણ કહે છે.

છે તેમ તેમ પહેલા વરસનાં લાકડાના વર્તુલની આસપાસ ખીજું વર્તુલ તૈયાર થાયછે અને છાલની અંદરની બાજુએ તંતુના નવા થર બાંધે છે. આ બેઉ થર કાષ્ટવગ્જનક કોષાસ્તરમાંથી ઉત્પન્ન થાયછે. કેંદ્રમાંથી નીકળનારી સીધી રેખાના છેડા પણ વધેછે. એમ દર વરસે વૃદ્ધિ થયાં કરેછે.

હવે ઉપર લખેલા ચાર ભાગનું વર્ણન કરીએ.

૧. ગર અથવા સાર.—એ મૃદુ પદાર્થનો અનેલો હોય થડના મધ્ય ભાગે એકાદ ગોળ કાઢના જેવો હોય છે. ગર ઘણું કરીને મૂળોમાં જતો નથી. એ પહેલે તો લીલાશ પડતો હોયછે અને તેમાંના કોષ પ્રવાહી પદાર્થથી ભરેલા હોઈ તેમાં પોષણના પદાર્થ હોયછે. એ વેળા ગર બહુ સંચળ સ્થિતિમાં હોય છે. પરંતુ પહેલા વરસ કેડે તે સૂકાય છે અને તેમાં હવા ભરાઈ પોલાણ થાયછે. ગરનો વ્યાસ ઘણું કરીને નાનો હોયછે; અને પહેલા વરસના લાકડાનો વર્તુલ પરિપૂર્ણ થયા પછી તેની વૃદ્ધિ થતી નથી. ગર મૃદુ પદાર્થનો અનેલો હોયછે અને તેમાં કોઈકોઈ વખતે દૂધની વાહિનીઓ હોય છે. એમાં કાષ્ટકોષ જવલે દીઠામાં આવેછે. કોથમીરની જાતમાં મળમૂત્રાકાર વાહિનીઓ ગરની અંદર હોયછે.

૨. લાકડું.—એ ગર અને છાલની વચ્ચેવચ્ચે હોઈ એના ભાગ તૂટક તૂટક અનેલા હોય છે; કારણ કે મધ્ય ખિન્દુમાંથી સીધી રેખાઓ નીકળી એમાં યદને છાલમાં જાયછે. પહેલે વરસે ગરને ફરતું તૂટક વર્તુલ અનેછે અને એ પહેલા વર્ષનું વર્તુલ પેચના જેવી ધમનીઓનું અનેલું હોયછે. એની બહારની બાજુએ લાકડાનો પદાર્થ હોઈ તેમાં નળીઓ હોય છે. એ નળીઓની ચોમેર કોષનું વર્તુલ હોય છે. એને કાષ્ટવગ્જનક કોષાસ્તર કહે છે. એ કારણથી ખીજા

વરસના લાકડાનું વર્તુલ પહેલા વર્ષના જેવુંજ હોય છે; અને એ રીતે પ્રત્યેક વર્ષનો ક્રમ ચાલે છે. એ કારણથી આ થડને બાહ્યવર્ધક કહે છે. દરેક વર્ષનું થડ જુદાં જુદાં ઝાડમાં જુદી જુદી જાતનું હોય છે. આ વર્તુલોની સંખ્યાપરથી ઝાડના વયનું અનુમાન થાય છે.

આ વાર્ષિક થર પ્રથમ બાજે છે એટલે તેની છાલમાં થઈને પ્રવાહી પદાર્થ વહેવા માંડે છે અને તેમાં પુષ્કળ રસ હોય છે. પરંતુ વર્ષ વધતાં જાય છે તેમ તેમ તેમાં ભિન્ન ભિન્ન પદાર્થ ઉત્પન્ન થઈ તે થર જડો થતો જાય છે, અને તેમાં થઈને પ્રવાહી જતો આવતો નથી. એપરથી લાકડાના બે ભાગ કીધા છે:—૧. અંદરનો જડો થયેલો, ઘટ્ટ, સૂકાઈ ગયેલો, અને ઘણું કરીને રંગવાળો જે ભાગ તેને ગાભો કહે છે; અને ૨. બહારનો રસથી ભરેલો, પોચો, અને રંગ વગરનો જે ભાગ તેને રસનું લાકડું કહે છે.

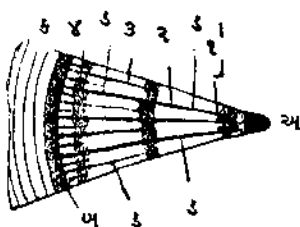
કાષ્ઠવર્ગજનક કોષાસ્તર—એ દરેક વર્ષના લાકડાની આસમાસ હોય છે અને એમાંના કોષ બહુ ચંચળ હોય છે. એજ કોષના થરમાંથી લાકડાના અને છાલના નવા થર ઉત્પન્ન થાય છે. વસંત ઋતુમાં આ થરને લીધે લાકડાના વર્તુલની અને છાલની બહુ વૃદ્ધિ થાય છે.

૩. કેંદ્રમાંથી નીકળનારી સીધી રેખાઓ—આ રેખાઓ અંદરના ગરથી બહારની છાલ સુધી હોય છે. લાકડાના નવા થર બંધાય છે એટલે એ રેખાઓને છેડે નવા નવા થર ઉત્પન્ન થાય છે (પપ મી આકૃતિ જુઓ). એ રેખાઓ મૃદુ ધાતુની બનેલી હોય છે અને અંદરના તથા બહારના મૃદુ પદાર્થનો સંયોગ એના થકી થાય છે.

આ. ૪૫ મી.

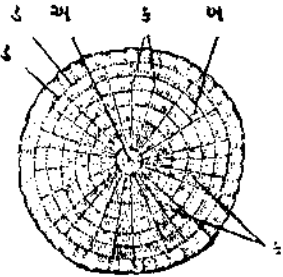
૪. છાલ—એ યજ્ઞની બહારની બાજુએ લાકડાની આસપાસ હોયછે અને તેની નેડે ઉપર કહેલી રેખાવડે તથા કાષ્ટવર્ણનકે કોપાસ્તરના યોગથી એનો સંબંધ થયેલો.

હોય છે. થડ પ્રથમ અને છે તે-
વારે છાલ ગરના જેવાજ મૃદુ
પદાર્થની અનેલી હોય છે. પરંતુ
ગરની બહારની બાજુએ લાકડું
તૈયાર થવા માંડે છે ત્યારે છા-
લની અંદરના ભાગમાં કાષ્ટત-
તુના થર બાજે છે. એમ છાલમાં
બે જાતની રચના હોય છે; ૧.
અંદરની અથવા તંતુમય વાહિ-
નીઓ; અને ૨. બહારની અ-

આરવરસના વચનું આશ્વ-
વર્ષક થડ આડું કાપીને દ-
શીવેલું છે. અ. ગર; બ.
છાલમાંનો કાષ્ટ પદાર્થ; ક.
છાલમાંનો ખડારનો થર; ડ.
ડ. ડ. ડ. લાકડાના તૂટક
ભાગ; ૧. ૨. ૩. ૪. દરેક
વર્ષના ગરથી છાલ લગી
જનારી રેખાઓ.

આ. ૫૬ મી.

ખાલવર્ધક થડની રચના દં-ડ
કામાં હેઠળ આપીછે (૫૬ મી
આકૃતિ જુઓ).

૧. ગર—મધ્ય ભાગમાં, મૃ-
દુધાતુનો બનેલો.

૨. કાષ—દર વરસે નવાં થ-
નારાં તૂટક વર્તુલનું બનેલું; કા-
ષકોષ અને ટપકાંવાળી વાલિની-
ઓનું બનેલું.

૩. કેંદ્રમાંથી નીકળનારી સીધી
રેખાઓ—ગર અને હાલને જોડ-
નારી, મૃદુધાતુની બનેલી.

૪. કાષત્વગૂજનક કોષાસ્તર—
સજીવ કોષનું બનેલું, અને એ-
માંથી કાષ અને હાલ એ બન્ને
બનેછે.

છ વરસની ઉંમરનું
ખાલવર્ધક થડ (આંખો)

આડું વચ્ચેવચ્ચથી કાપી
વચ્ચે ભાગ દર્શાવ્યોછે.

અ. ગર; બ. ગરથી

હાલ લગી જનારી રેખા;

ક. લાકડાનાં તૂટક વર્તુલ;

ડ. હાલ અને તેના-

પરની ત્વચા.

૫. હાલ—બે જાતની રચના.

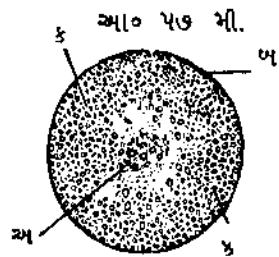
૧. અંતહાલ—કાષ તંતુની બનેલી.

૨. બાહ્યહાલ—મૃદુ પદાર્થની બનેલી.

(અ.) લીલો થર, (બ) નરમ થર.

૬. ત્વચા—સર્વેપર વીંટાપલી.

૨. અંતર્વર્ધક થડ.—તાડ, નાગિએરી, સોપારી, અનૂરી, કેળ, ઘાસ, ઇલાદિ અંતર્વર્ધક છે (૫૭ મી આકૃતિ જુઓ). આ જાતનાં થડને કાપીને જોવાથી તેઓની અંદર બાહ્યવર્ધક થડના જેવા જુદા જુદા ભાગ જણાતા નથી. પરંતુ તમામ થડમાં મૃદુ ઘાતુ હોઇ લાકડાનો ભાગ ઊભો હોય છે, અને તેને ફરતી ખોલી છાલ હોય છે. એ છાલ કાષ્ટતંતુની બનેલી હોય છે. આ જાતનાં ઝાડનો અંદરનો ભાગ પોચો અને બહારનો ભાગ કઠણ હોય છે. એ કારણથી આ જાતનાં ઝાડનાં થડ બહુ જડાં હોતાં નથી. નાગિએરી, સોપારી, આદિ ઝાડને ડાળીઓ હોતી નથી; કારણ કે તેમને શાખા ફૂટવાને ભાગ હોતો નથી. આ ઝાડ છેડાની કળીઓથી માત્ર વધે છે. કેટલીક જાતનાં ઘાસનાં થડ પોલાં હોય છે, પરંતુ જે ઠેકાણે પાંદડાં આવે છે ત્યાં માત્ર એક ઘટ્ટ પડદો હોય છે. આ થડમાં તંતુનો જુમખો થડના અને મૂળોના સંયુક્ત ભાગમાંથી નીકળી ઉપલી મેર પાંદડાં બહાર અને બાજુએ બહાર જાય છે. આ થડોની છાલ ખોટી હોય છે, કારણ કે તે આ જુમખાના છેડાઓની બનેલી હોય છે; અને તે બહાર વધે છે તેથી સ્તેને બાહ્યવર્ધક કહે છે (૫૮ મી અને ૫૯ મી આકૃતિઓ જુઓ.)

અંતર્વર્ધક થડ (નાગિએરી) આડું કાપીને દર્શાવ્યું છે.

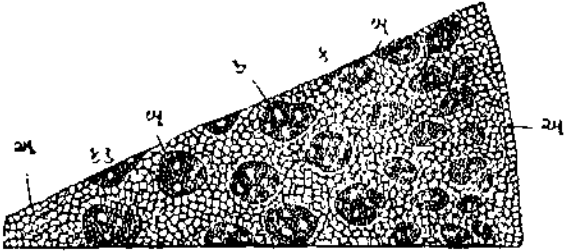
અ. અંદરનો મૃદુ પદાર્થ કાષોનો બનેલો.

ખ. ખોટી છાલ; ક.

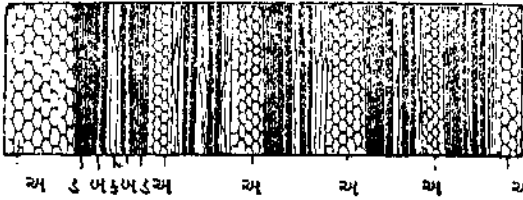
ક. કાષ્ટતંતુ અને વાહિનીઓનો જથ્થો.

આ. ૫૮ મી.

(૧)

(૨)

અંતર્વર્ધક થડને આકૃતિ કાપેલું. (૧) બહુ કાપેલું. (૨).

અ. અ. મૃદુ ધાતુ; બ. બ. ટપકાંવાળી વાહિનીઓ; ક. ક. કાષ્ઠ તંતુ; બ. બ. ટપકાંવાળી વાહિનીઓ; ડ. ડ. પેચના જેવી વાહિનીઓ.

આ. ૫૯ મી.

નાળિયેરીના થડના બિભા છેદ કરીને બતાવેલો ભાગ. તંતુઓ એક એકને છેદીને કેવી રીતે જાય છે તે બતાવ્યું છે.

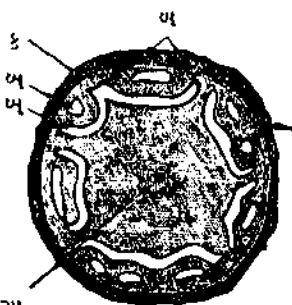
આ તંતુઓના ઝુમખા નવા તૈયાર થાય છે તે વેળા થડના મધ્ય ભાગે હોય છે તેથી પ્રથમ થયેલા ઝુમખા હળવે હળવે બહારની બાજુએ ધકેલાય છે. અંદરનો ભાગ પોચો અને બહારનો કઠણ હોય છે તેનું કારણ એજ છે અને એજ કારણને લીધે થડને અંતર્વર્ધક એટલે અંદરને ભાગે વધનાર કહે છે.

કેટલાંક અંતર્વર્ધક થડમાં ઉપર કહેલી રચના હોતી નથી. તેઓ અંતરિક્ષ અથવા કોઈ કોઈવાર જમીનની અંદર હોય છે; તેઓમાં બાહ્યવર્ધક થડની પેઠેજ લાકડાંનાં વર્તુલ અંદરના ગરની આસપાસ હોય છે, પરંતુ કાષ્ટવૃજનક કોપાસ્તર હોતા નથી. કેટલીક નાળિયેરી અને સોપારણુને શાખાઓ ફૂટેલી જોવામાં આવે છે.

આ. ૬૦ મી.

૩. અગ્રવર્ધક અથવા અ-

દલ વનરપતિનું થડ.—આવી જાતનું થડ શેવાળ, લિવરવર્ટ, અળવી, ફર્ન, ઇત્યાદિ ઝાડમાં જોવામાં આવે છે. એવા થડમાં ખરી ધમનીઓ હોતી નથી. પરંતુ આખું થડ મૃદુ ધાતુનું બનેલું હોય છે, અને વખતે તેની અ

વચ્ચેવચ્ચ કાષ્ટકોષ પણ હોય છે. કેટલીક જાતનાં ઝાડમાં હરકોઇ તરેહની ધમનીઓ હોય છે, તે પરથી તે ઝાડ ઓળખાઈ આવે છે. અદલ વનરપતિનાં થડ ટો-

અગ્રવર્ધક થડ (ફર્ન) આડું કાપી તેમાંના ભાગ દર્શાવ્યા છે.

અ. મૃદુ પદાર્થના કોષ; બ. બ. બ. તંતુઓ

ચપર વૃદ્ધિ થઈને મોટાં થાય છે અને વાહિનીઓનો ઝુમ-
માટે તેમને અગ્રવર્ધક કહે છે. ખો; ક. છાલ.

અગ્રવર્ધકમાંના ફર્ન ઝાડનું થડ પરિપૂર્ણ વધેલું હોય છે,
અને થડની બહારની ઢોરે ઘાનાં જેવાં ચાંદાં હોય છે. એ
ચાંદાંપર નાનાં નાનાં કાળાં ટપકાં હોય છે તે પાંદડાંની ધ-
મનીઓ તૂટવાથી બનેલાં હોય છે. આ જાતના થડને વચ્ચો-
વચ્ચથી કાપીને જોતાં તેમાં નીચે લખેલા ભાગ નજરે પડે છે:—
આ. ૬૧ મી.

બહારની બાહ્ય એ કાળા રંગના કાષ્ટ-
કાપની બનેલી છાલ હોય છે, અને તે-
નાપર મૃદુ પદાર્થ હોય છે. છાલમાં મૃ-
દુ ધાતુ પુષ્કળ હોઈ ગરના જેવો જ હોય
છે. એ સૂકાઈ ગયા પછી અંદરને પા-
સેથી થડ પોલું થાય છે. મૃદુ પદાર્થ અને
છાલમાં લાકડાનો ભાગ હોય છે. એવી
જાતના થડને શાખાઓ હોતી નથી, અને
તેના અગ્રભાગની કળી તોડવાથી ઝાડ
મરી જાય છે. આ ઝાડનું વય જાણવાને
અંદર અથવા બહાર કાંઈએ એકાણી
હોતી નથી.

ફર્ન ઝાડનું થડ
અને તેપરનાં ચાંદાં.

કળીઓ કે આંખો અને શાખા.—આ બંને ભાગ
થડનાં મુખ્ય લક્ષણ છે. થડના જુદા જુદા ભાગપર
પાંદડાં આવે છે અને એ ભાગને ગ્રંથિ અથવા ગાંઠ કહે છે.
છેડે અને દરેક ઠેકાણે એક એક કળી આવે છે.

પાંદડાંની કળીઓ.—પાંદડાંના ખૂણામાંથી એક અથ-
વા વધારે કળીઓ નીકળે છે. પ્રત્યેક કળી ડીંટાના મૃદુ ધાતુ-
માંથી ઉત્પન્ન થાય છે. કેટલીક કળીઓ ઉપર ઢાંકણ હોય

છે અને કેટલીક ઉપર નથી હોતું.

પ્રત્યેક કળીમાં થડનો સવળો ભાગ અપૂર્ણ સ્થિતિમાં હોય છે; એ માટે કેટલીક કળીને ગર્ભ કહેછે. ગર્ભ અને કળીમાં ફેર એટલેજ છે કે કળીના યોગથી જે જાડને તે કળી આવે છે તેજ જાડ થાય છે; અને ગર્ભને લીધે તે જાડના જેવું ખીજું જાડ થાય છે.

શાખાઓ.—ઉપર કહેલી કળીઓમાંથી ડાળીઓ પૂટેછે, અને એ ડાળીઓમાંથી નવી કળીઓ અને ડાળીઓ નીકળે છે. એવી કળીઓને મોટી અને નાની શાખાઓ કહેછે.

કોઈવાર કેટલાંક કારણથી પાંદડાં અને કળીઓનું સર-ખાપણું જગડે છે. એમ થવાનાં ત્રણ કારણ છે:—૧. હમે-શની કળીઓ બરાબર આવતી નથી; ૨. મોટી કળીઓ આવેછે; અને ૩. ઘણી કળીઓ આવેછે.

થડના લિંગ લિંગ આકાર.—થડ ઘણું કરીને ગોળ અથવા ખૂણાપડતું હોઈ જલુધા સખ્ત હોયછે. એ કારણથી તે સીધું બિલું રહી શકે છે. કોઈવાર સખ્ત ન હોવાથી જ-મીનપર વાંકું રહેછે, અથવા ભોંયપર ચાલી તેની ટોચ ઉ-પલીમેર જાયછે. આ થડ કોઈવાર વેલાના જેવું હોય છે, અને તેને તંતુ અથવા પ્રતાન હોય છે. એને લીધે જાડને ખીજા જાડનો અથવા વસ્તુનો આધાર મળેછે. કેટલાક વેલા ખીજા જાડની આસપાસ જમણીમેરથી ડાબીમેર અથવા ડાબીમેરથી જમણીમેર વીંટલાય છે.

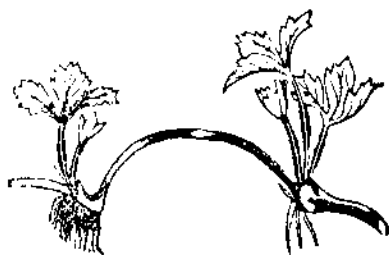
કેટલાંક જાડમાં પાંદડાંની ગાંઠને ઠેકાણે નાના અથવા મોટા કાંટા હોયછે.

થડની મુખ્ય બે જાત છે,—૧. આંતરિક્ષ; ૨. લૌભ એટલે જમીનની અંદર.

આંતરિક્ષ થડ—એની પાંચ જાત છે.—

(અ.) ભૂમિપ્રરોહ (૨૧૨)—આ થડજમીનની અંદરના થડના નીચલા ભાગમાંથી નીકળી ભોયની સપાટીની સરસાં કેટલાક અંતર લગી જાય છે. પછી તેમાંથી મૂળ અને પાંદડાં ફૂટી નવું જાડ ઉત્પન્ન થાય છે (૬૨ મી આકૃતિ જુઓ.)

આ. ૬૨ મી.

ભૂમિપ્રરોહ.

આ. ૬૩ મી.

(બ.) ફાંટો (ઑકસેટ).—આ ડાળ કે થડ ટૂંકું, ભોય સરસું, અને જાડું હોય છે અને તેને છેડે મૂળ અને પાંદડાં આવી જીવંત જાડ થઈને રહે છે. ઉપલામાં અને આમાં ફેર એટલોજ છે કે આ થડ ટૂંકું અને જાડું હોય છે (૬૩ મી આકૃતિ જુઓ.).

ફાંટો.

આ. ૬૪ મી.

(ક.) સ્ટોલન-થડમાંથી જ-
મીનની સપાટીપર આવી પાછું
ભોંપની અંદર જાયછે અને સારી
ભેજવાળી જમીન હાથ લાગેછે
એટલે તેમાંથી મૂળ અને પાંદડાં
દૂરી નીકળે છે. (૬૪ મી આ-
કૃતિ જુઓ).

ફિગ. ૧૬

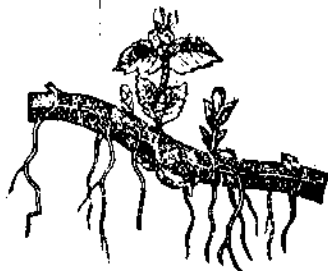
સ્ટોલન થડ.

(ડ.) પીલા (સકર).—આ થડ જમીનની અંદરના થ-
ડના નીચલા ભાગ કે મૂળમાંથી નીકળી કેટલેક અંતરે
ભોંપમાંજ વધી તેને મૂળ આવ્યા પછી જમીનની બહાર હ-
વામાં આવે છે; અને છેવટે તેમાંથી જુદું જાડ ઉત્પન્ન થાયછે.
ગુલાબમાં એવું જાડ ઉત્પન્ન થાયછે. (૬૫ મી અને ૬૬ મી
આકૃતિઓ જુઓ).

આ. ૬૫ મી.

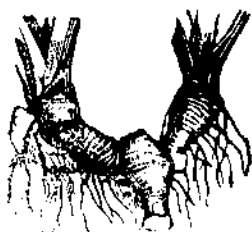
આ. ૬૬ મી.

પીલા (સકર.)

આ. ૬૭ મી.

(ઈ.) કંદ અથવા મૂળના જેવું થડ (હિઝોમ)—એ જાડું હોઈ ભોંયની સપાટીપર અથવા ભોંયની અંદર વધી જમીનમાંથી મૂળ અથવા કળીઓ બહાર કઢાડે છે. એના પર પાંદડાં ખરી પડ્યાથી ચાહાં પડેલાં હોય છે. ઉદાહરણ, સૂંઠ, આદું, હળદર, ઈ-સાદિ (૬૭ મી આકૃતિ જુઓ.)

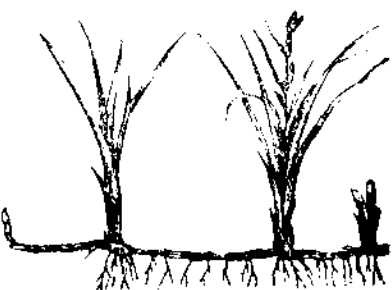

હિઝોમ મડ.

૨. લોમ અથવા જમીનની અંદરનું થડ—પહેલાં એને મૂળના પ્રકારમાં ગણતા હતા. એના ચાર પ્રકાર છે:—

આ. ૬૮ મી.

(અ.) લોંચસ.
રસમં જનારાં—
આ થડ બારીક હોઈ જમીનમાં વધી તેની બાજુમાંથી મૂળ નીકળે છે, અને ઉપલા ભાગમાંથી કળીઓ ઉત્પન્ન થાય છે. જે-મકે દૂંચા (૬૮ મી આકૃતિ જુઓ).

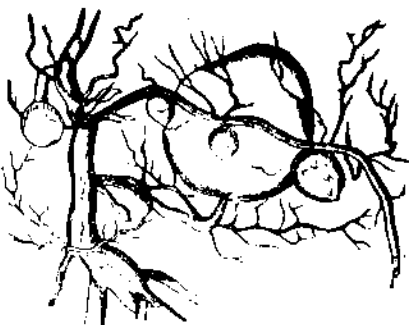

લોંચસરસાં જનારાં થડ.

આ. ૬૯ મી.

(બ.) ગાંઠ

(ટચુબર)—આ થડ જમીનમાં તૈયાર થઈ બહુ જાડું થાયછે, અને તેની ઉપલી બાજુએ કળીઓ અથવા આંખો ઉત્પન્ન થાય છે. ઉદાહરણ, બટાટા

(૬૯ મી આકૃતિ જુઓ).

ગાંઠ (ટચુબર).

આ. ૭૦ મી.

(ક.) કાંદો (બલ્બ)—આ થડ જમીનની અંદર માત્ર થાયછે અને તેના પર પુષ્કળ પડ બાજેછે. એ એકદલ વનસ્પતિમાં માત્ર હોય છે. ઉદાહરણ, કાંદા (ડુંગળી), લસણ, સાલમિથી, ઈલાદિ (૭૦ મી આકૃતિ જુઓ).

કાંદો (બલ્બ).

(ડ.) કાર્મ (કોપીજના કાંદા જેવું)—આ થડ ઉપલા પ્રમાણેજ એકદલ વનસ્પતિમાં માત્ર જોવામાં આવેછે. એ જાડું, નક્કર, અને ગોળ હોયછે તથા તેના પર બારીક ત્વચાનાં પડ હોયછે. એમાં અને કાંદામાં ફરક એટલોજ છે કે એ નક્કર હોયછે, અને કાંદો ગોળ તરમ પડતો બનેલો હોયછે.

આ. ૭૧ મી.

આ. ૭૨ મી.

કામ (કોપીજની ગાંઠ).

અધા કાર્મમાં સ્ટાર્ચ બરેલી હોયછે. સ્ટાર્ચને લીધે નાના કાર્મનું પોષણ થાયછે; ઉદાહરણ, અળવી, રતાળુ, સુરણ, ઈ-સાદિ (૭૧ મી અને ૭૨ મી આકૃતિઓ જુઓ.)

સ્વંડ ૩ જો.

પાંદડાં.

૧. પાંદડાનું સાધારણ વર્ણન અને તેના ભાગ.

થડની બાજુએ અથવા તેની શાખાની બાજુએ મૃદુ ધાતુ નીકળી તેની વૃદ્ધિ થઇને પાંદડાં થાય છે. છેક હલકા વર્ગની જે વનસ્પતિને પાંદડાં હોયછે તેમાં ઉપલી રચના હોયછે; ઉદાહરણ, શેવાળ. પરંતુ જાંચી જાતની વનસ્પતિમાં મૃદુ ધાતુ ઉપરાંત પાંદડાંમાં પિંજર હોય છે. એ પિંજર કાષ્ઠકોષ કે તંતુ અને વાહિનીઓનું અને ખીજો જેટલો ભાગ થડમાં હોયછે તેટલાનું બનેલું હોયછે. ખાટે પાંદડાંમાં થડની પેઠેજ એક મૃદુ ભાગ હોય છે અને તે મૃદુ ધાતુનો બનેલો હોયછે અને ખીજો ઘટ્ટ હોયછે. આ ભાગ તંતુમય પદાર્થ

અને વાહિનીઓનો બનેલો હોય છે. એ ભાગને શિરાઓ કહે છે.

થડના જે ભાગમાંથી પાંદડાં પૂટે છે તેને પર્ણગ્રંથી કહે છે, અને જે પર્ણગ્રંથિની વચ્ચેની જગ્યાને કાંડ કહે છે. થડની પાસેની પાંદડાની બાજુને તળિયું કે પાયો અને તેના સામેના છેડા અથવા ઉપલા ભાગને ટોચ કે શિખર કહે છે.

પાંદડાંને બે અંગ હોય છે, એક ઉપજી અને બીજું નીચજી. કેટલાંકને એથી ઉલટું હોય છે એટલે તેની બાજુ તો ઉપર હોય અંગ બાજુએ હોય છે. પાંદડાની ટોચ અને પાયાને જોડનારી લીટીઓને કેર અથવા સીમા કહે છે. થડમાંથી પાંદડાં પૂટવાથી જે ખૂણો થાય છે તેને આક્રિસલ કહે છે, અને એ ખૂણામાંથી ઝાડનો જેટલો ભાગ નીકળે છે તેને આક્રિસલરી કહે છે. એની ઉપલીમેર અથવા નીચલીમેર જે ભાગ હોય છે તેને ખૂણાનો ઉપરો અથવા નીચલો ભાગ કહે છે.

કેટલાંક પાંદડાં જલદી ખરી પડે છે, કેટલાંક એક વરસ પછી ખરી પડે છે, અને કેટલાંક સદા લીલાં હોય છે.

પાંદડાંમાં ત્રણ ભાગ હોય છે:—૧. પાતર; ૨. દીંદું; અને ૩. દીંદાનું આચ્છાદન. એ સિવાય થડની પાસે બાંદડાના જેવો ભાગ હોય છે તેને સ્ટિપ્યુલ કહે છે.

૨. પાંદડાંની સૂક્ષ્મ રચના—એ બે પ્રકારની છે; એક આંતરિક્ષ પાંદડાંની અને બીજી જલવાસી પાંદડાંની.

૧. આંતરિક્ષ પાંદડાંની રચના:—હલકી જાતની વનસ્પતિમાં પાંદડાં મૃદુ ધાતુનાં બનેલાં હોય છે. ઊંચી જાતની વનસ્પતિમાં મૃદુ પદાર્થ ઉપરાંત કાષ્ઠકોષ અને વાહિનીઓનું પિંજર હોય છે એનું આપણે ઉપર કહી ગયા. એ સંઘળાપર બાહ્ય ત્વચા હોય તેનાપર મુખ પણ હોય છે. એ મુખ વાણું કરીને મૃદુ ધાતુના ભાગપર પુષ્કળ હોય છે.

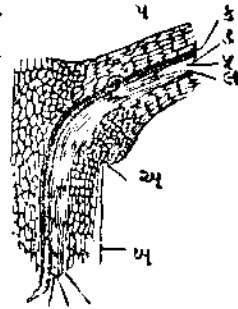
ખાલ ત્વચામાં ફેશ અને પિંડ હોયછે. એમાંનાં તંતુ અને વાહિનીઓ તથા મૃદુ પદાર્થનું વર્ણન અવશ્ય કરવું જોઈએ.

આ. ૭૩ મી.

તંતુઓ અને વાહિનીઓ.—

આ પદાર્થ ત્રણે વર્ગનાં છાંડમાં થ-
ડમાંના એજ જાતના પદાર્થો જોડે
વળગેલા હોયછે. ખાલવર્ધક થડનાં
પાંદડાંનાં તંતુ અને વાહિનીઓ જે-
વડાં હોય છે. (૭૩ મી આકૃતિ
જુઓ.)

ઉપલો થર થડના કાષ્ઠભાગ જોડે
અને નીચલો થર કાષ્ઠકોષ જોડે

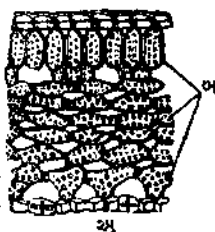
વળગેલો હોયછે. બહુવર્ષીયુ વનસ્પ-
તિમાં ઉપલો થર પેચના જેવી અને
ટપકાંવાળી વાહિનીઓનો અને વ-
ર્ષીયુ વનસ્પતિમાં મળસૂત્રાકાર અને
કંકણાકાર વાહિનીઓનો અનેલો હોય
છે. નીચલો થર બહુધા કાષ્ઠતંતુ
અને દુગ્ધ વાહિનીઓનો અનેલો
હોય છે.

પાંદડાંના દીંટાનો
અને થડનો સંબંધ,
અને તંતુઓ તથા વા-
હિનીઓ એકમાંથી
ખીજામાં શીરીતે જાય
છે તે. અ. સાંધો, ખ.
મુખ્ય થડ; ક. પાંદડાંનું
દીંડું; કે. કે. પેચના
જેવી ધમનીઓ; ડ.
ડ. કંકણાકાર ધમની-
ઓ; ફ. ફ. કાષ્ઠતંતુ;
લ. લ. કાષ્ઠકોષ (લેઅર).

આ. ૭૪ મી.

અ ઈ

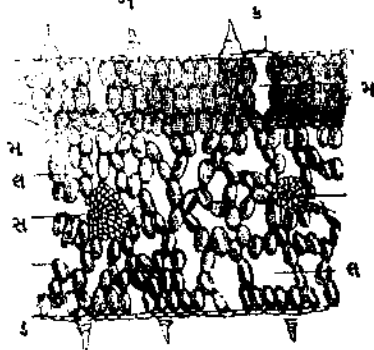
મૃદુ ધાતુ—એ પાંદડાંનાં ઉપલાં અને હેઠલાં પૃષ્ઠની ત્વચાની વચ્ચે હોઈ જુદાં જુદાં પાંદડાંમાં ઝોછો વનો હોયછે. કેટલાંક પાંદડાંમાં પુષ્કળ અને બહુ વડો હોયછે. એને લીધે પાંદડાં રસાળ થાયછે. થાણું કરીને સઘળાં પાંદડાંના મૃદુ પદાર્થમાં ક્ષેત્રેકિલનો રંગ હોયછે. પરંતુ રસાળ પાંદડાના મધ્ય ભાગના કોષમાં એ પીને બતાવ્યુંછે. એ રંગ હોતો નથી (૭૪ મી અને ૭૫ ત્વચા; બ મૃદુ ધાતુ. મી આકૃતિઓ જુઓ).

આ. ૭૫ મી.

બ

તડખચનું
પાંદડું જિભું કા-
પીને દર્શાવ્યું
છે. આ. ઉપ- ઈ
લા પૃષ્ઠની ત્વ-
ચા; બ. કેશ;
ક. મુખ; ડ.
નીચલા પૃષ્ઠની
ત્વચા; ઇ. મૃદુ
પદાર્થના કોષ-

ના ઉપલા ત્રણ થર; ઈ. નીચલા પૃષ્ઠની થડમાંનો મૃદુ ધાતુ;
સ સ. તંતુ અને વાહિનીઓનો સમૂહ; મ મ. મુખોની પોલ;
લ લ. મૃદુ ધાતુના કોષમાંની પોલ.

આ. ૭૬ મી.

અ

૨. પાણીમાંબૂ-

ડેલાં પાંદડાં- બ

એ પાંદડાં કેવળ

મૃદુ ધાતુનાં બ

નેલાં હોય છે, અને

તેમની શિરાઓ

પણ મૃદુ ધાતુની

બનેલી હોય છે.

આ પાંદડાં બહુ પાતળાં હોય છે અને તેઓમાં કોપના બે

ત્રણ થર માત્ર હોય છે; એ કારણથી બધા કોપનો પાણી

નેડે નિકટ સંબંધ રહે છે. સઘળા કોપ સરખી રીતે વળ-

ગેલા હોય છે અને તેમની વચ્ચે અવકાશ હોતો નથી. દરેકમાં

કલોરોફિલ હોય છે. આ જાતનાં જડાં પાંદડાંમાં કાંઈક પોલાણ

હોય છે અને તેમાં હવા ભરેલી હોય છે. એ કારણથી પાંદડાં

પાણીમાં તરે છે. પાણીમાં રહેલાં પાંદડાંને ખરી ત્વચા અને

મુખ હોતાં નથી. એ પાંદડાં પાણીમાં હોય છે તેથી તેમને

ખરી ત્વચા અને મુખની ગરજ પડતી નથી (૭૬ મી

આકૃતિ જુઓ.)

૩. ઘડપર પાંદડાંની વ્યવસ્થા—પહેલાં પાંદડાં આવે છે

તેમને દલ અને પછાથી આવે છે તેમને પ્રથમ પાંદડાં

કહે છે. આ બંને પ્રકારનાં પાંદડાં જલદી ખરી પડે છે. પડ-

માંથી પાંદડાં નીકળે છે તેમને ઘડનાં, શાખામાંથી નીકળે છે

તેમને શાખાનાં, અને ફૂલની બાજુએથી નીકળે છે તેમને

ફૂલનાં પાંદડાં કહે છે.

પાંદડાને દીંદું હોય છે અને તે મોટા દીંદામાંથી નીકળે છે તેવારે તેને દીંદાનું પાંદડું કહેછે. પાંદડાંની બાજુની અંદરજ મધ્યભાગે દીંદું હોયછે તેવારે તેને ઢાલના જેવું પાંદડું કહેછે; ઉદાહરણ, એરંડો, કમળ, પોયણી, ઈત્યાદિ. દીંદું નથી હોતું તેવારે તેને દીંદાવિનાનું પાંદડું કહે છે. પાંદડું મોટું હોઈ તળિયે થડને વીંટલાય છે તેવારે તેને પરિવેષક પાંદડું કહેછે; ઉદાહરણ, ઘાસ.

એકજ ગ્રંથિમાંથી પાંદડાં નીકળે છે ત્યારે તેમને એકપ-છી એક થનારાં પાંદડાં કહેછે; ઉદાહરણ, સીતાફળી, રામ-ફળી, ગજો, નારંગી, લીમડો, ઈત્યાદિ. એકજ ગ્રંથિમાંથી બે પાંદડાં નીકળે છે તેવારે તેમને સામસામાં પાંદડાં કહે છે; ઉદાહરણ, આંબો, જામફળી, શાભાગ્યમુંદરી, આકડો, મોગરો, ઈત્યાદિ. જ્યારે વર્તુલમાં પાંદડાં હોયછે ત્યારે તેમને ચક્રાકાર અને વખતે ગુચ્છાકાર પણ કહેછે; ઉદાહરણ, ફરેણી, દાડમડી, ઈત્યાદિ.

૪. પાંદડાંની ઢાંડીઓ અને તેમની શિરા—જેવાજ અને પાણીમાં રહેનારી વનરપતિને ખરી શિરાઓનું પિન્જર હોતું નથી અને જે પાંદડાં ઝડાં અને રસાળ હોયછે તેઓમાં શિરાઓ દંકાઈ ગયેલી હોયછે. એ શિરાઓ બાહ્ય-વર્ધક ઝાડમાં જાળીદાર અને અંતર્વર્ધક ઝાડમાં સમાં-તર હોય છે.

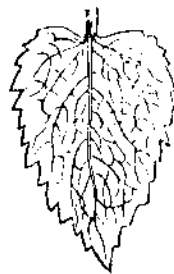
૧. જાળીદાર શિરાઓના પ્રકાર બિન્ન બિન્ન હોયછે, પરંતુ મુખ્ય પ્રકાર બેજ છે,—(અ) પીંછાના જેવી શિરા, અને (બ) હથેળીના જેવી શિરા.

(અ.) પીંછાના જેવી શિરા—આ પ્રકારમાં વચલી શિરામાંથી પડખાની શિરાઓ નીકળી પાંદડાંની કોરે જઈ એક એક સાથે નાની નાની શિરાઓ વડે જોડાઈ જાય છે; અથવા વચલી શિરાની બાજુમાંથી શાખાઓ નીકળી પ્રથમ કોરબણી જાય છે, પછી ટોચબણી વળે છે, અને સારપછી સાં તેઓ એક એક જોડે જોડાઈ જાય છે (૭૭, ૭૮, અને ૭૯ મી આકૃતિઓ જુઓ).

આ. ૭૭ મી.

આ. ૭૮ મી.

આ. ૭૯ મી.

બાજીદાર શિરાનાં પાંદડાં.

પીંછાના જેવી શિરાનાં પાંદડાં.

(બ.) હથેળીના જેવી શિરા.—આ શિરાઓ પાંદડાંની ત્રણ અથવા વધારે બાજુમાંથી નીકળે છે. તેઓ બાજુબણી જાય છે અને નાની નાની શિરાઓ વડે જોડાયેલી હોય છે; ઉદાહરણ, એરંડાનાં પાંદડાં, તજનાં પાંદડાં, કહોળાના વેલાનાં પાંદડાં, ઈલાદિ.

૨. સમાંતર શિરા.—એના બે પ્રકાર છે, (અ.) સીધી શિરા અને (બ.) વાંકી શિરા.

આ. ૮૦ મી.

આ. ૮૧ મી.

સમાંતર શિરાઓનાં પાંદડાં (તાડ).

(અ.) સીધી શિરા.—એમાં સમાંતર શિરાઓ પાયા-
માંથી નીકળી ટોચ બહારી જાય છે (૮૦ મી આકૃતિ જુઓ),
અથવા પાયામાંથી નીકળી આગળબહારી જાય છે (૮૧ મી
આકૃતિ જુઓ). ઉદાહરણ, બેરવ (તાડ), ઘાસ, કંદ, ઈલાદિ.
આ. ૮૩ મી. આ. ૮૨ મી.

(બ.) વાંકી શિ-
રા.—એમાં એક મુખ્ય
શિરા હોય છે અને તેની
આગળમાંથી બીજી ના-
ની શિરાઓ નીકળી
સમાંતર રહી આગળબ-
હારી જાય છે અને લાંબા
અદૃશ્ય થાય છે; ઉદા-
હરણ, કેળ. (૮૨ મી
આકૃતિ જુઓ.)

પાંખિયાનાં જેવી

શિરાનાં પાંદડાં.

ઉપર એ મુખ્ય પ્રકાર કહ્યા તે સિવા-
ય ત્રીજો પ્રકાર અગ્રવર્ધક ઝાડમાં જોવા-
માં આવે છે તેને પાંખિયાના જેવી શિરા

કહેછે; ઉદાહરણ, ૩૧. (૮૩મી આકૃતિ જુઓ.)

સમાંતર વાંકી શિ-
રાનાં પાંદડાં (કેળ).

પાંદડાંની જાત.—પાંદડાંની બે જાત કરેલી છે, એક સાદી અથવા એકાકી અને બીજી સંયુક્ત.

વચલી શિરામાં પાંદડાના વિભાગ ન થતાં તેના દીંઠાને બીજે સાંધા હોતો નથી ત્યારે તેને સાદું અથવા એકાકી પાંદડું કહેછે. વચલી શિરાના વિભાગ થઈ તેમાંથી ફરીને નાનાં નાનાં પાંદડાં પૂટી એક ભાગ થાયછે અથવા સંયોગ થાયછે તેને સંયુક્ત પાંદડું કહેછે; ઉદાહરણ, લીમડો, સરંગવો (શેકટો), પપનસ, ઈત્યાદિ.

૧. એકાકી પાંદડાં.—એમના આકાર ભિન્ન ભિન્ન હોય છે. આ પાંદડાંના પાનરાતું વર્ણન આ પ્રમાણે; ૧. કોર; ૨. કપાયેલો ભાગ; ૩. ટોચ; ૪. રૂપરેખા; અને ૫. ઘાટ.

૧. કોર.—શિરાઓમાં જેટલો મૃદુધાતુ પ્રસરેલો હશે તે પ્રમાણે પાંદડાંની કોર હશે. મૃદુ પદાર્થ સઘળા મેર સરખો હશે તો કોર અખંડ હશે; પરંતુ એ પદાર્થ કોર લગી પહોંચતો નથી ત્યારે પાંદડાંની કોર દાંતાવાળી અથવા ખાંચા પડતી હોયછે; ઉદાહરણ, શેતુર, એરંડો, બીંડી, જામુસ, ઇત્યાદિ.

૨. કપાયેલો ભાગ.—કોરના ઘણા વિભાગ થયેલા હોય છે ત્યારે દરેક વિભાગને દલ કહેછે. એ દલ કોઈ ભાગમાં વધારે અને કોઈમાં થોડા હોય છે; ઉદાહરણ, હાથનાં જેવાં પાંદડાં, પગનાં જેવાં પાંદડાં, ઇત્યાદિ.

૩. ટોચ.—એ કોઈવાર ગોળ હોયછે; ઉદાહરણ, સોના-મુખી ગોળ હોઈ ટોચને મધ્ય ભાગે લગીર ઊંડી હોયછે.

કોઈ કોઈવાર ટાય તૂટેલી હોયછે; ઉદાહરણ, સુરાતાડ.

૪. રૂપરેખા.—પાંદડાના બન્ને ભાગ સરખા હોયછે સારે તેને સમપર્ણ કહે છે; ઉદાહરણ, આંબો. પાંદડાની એક બાજુ બીજી બાજુથી મોટી હોયછે સારે તેને વિષમપર્ણ કહેછે; ઉદાહરણ, જાસુસ. તળિયાથી ટાયલગી સરખું હોય છે સારે તેને રેખાકારપર્ણ કહેછે; ઉદાહરણ, ઘાસ. કેટલાંક પાંદડાં સોયની અણી જેવાં હોયછે, ઉદાહરણ, સર; કેટલાંક મોચીની આરી અથવા ટાયણાનાં જેવાં; કેટલાંક અંડાકાર, ઉદાહરણ, શીભાગ્યસુંદરી; કેટલાંક દ્વિલેપન જેવાં, ઉદાહરણ, પીપળો. કેટલાંક મૂત્રપિંડનાં જેવાં; કેટલાંક ચંદ્રાકાર; અને કેટલાંક બાણાકાર હોયછે, ઉદાહરણ, બોર.

૫. ધાર.—એ જુદી જુદી તરેહના હોયછે, ઉદાહરણ, નારંગી, પપનસ, ચણોડી, આમલી, ઈલાદિ.

૨. સંયુક્ત પાંદડાં.—સંયુક્ત પાંદડાં બે પ્રકારનાં હોય છે,—૧ પીંછાના જેવી શિરાઓવાળાં સંયુક્ત પાંદડાં, અને ૨. લથેલીના જેવી શિરાઓવાળાં સંયુક્ત પાંદડાં.

૫. પાંદડાંનું દીંદું—પાંદડાંને વખતે દીંદું હોયછે અને વખતે નથી હોતું. દીંદું એકાકી અથવા સંયુક્ત હોયછે. દીંદું જે ઠેકાણે ઝાડના થડને વળગેલું હોયછે તેને સાંધો કહેછે. આ સાંધો દ્વિલ વનસ્પતિમાં માત્ર હોયછે. એ કારણથી વનસ્પતિની જાતિ ઓળખાઈ આવેછે. દીંદાના તળિયાને આચ્છાદન હોયછે. એ આચ્છાદન ઘાસ અને વાંસમાં સ્પષ્ટ દેખાયછે.

૬. સિટપ્યુલ.—દીંદાને તળિયે અને બાજુએ પાંદડાંના જેવા નાના નાના ભાગ હોયછે તેમને સિટપ્યુલ કહેછે. એમની રચના પાંદડાંના જેવીજ હોયછે. એ સિટપ્યુલ કેટલાંકમાં

બહુ મોટાં હોયછે અને ફેટલાંકમાં બિલકુલ હોતાં નથી; ઉદાહરણ, વટાણા.

જ્યારે સ્ટિપ્યુલ દીંટાને તળિયે વળગેલાં હોય છે ત્યારે તેમને વળગી ગયેલાં અથવા ચોંટી ગયેલાં કહેછે; ઉદાહરણ, ગુલાબ. તેઓ દીંટાના તળિયાની થડમાં નાનાં પાંદડાંનાં જેવાં છૂટાં હોયછે ત્યારે તેમને છૂટાં કહેછે; ઉદાહરણ, વાંસ. તેઓ મોટાં હોય પરસ્પર વેળગેલાં હોય છે ત્યારે તેમને સામસામાં કહેછે; અને તેઓ બધી બાજુએ વળગી દીંટાની આસપાસ આચ્છાદન કરેછે ત્યારે તેમને પરિવેષ્ટક કહેછે. જે વનસ્પતિને એકની પાછળ એક પાંદડાં આવે છે તેમાં આ સર્વ પ્રકાર જોવામાં આવેછે. જે જાડને સામસામાં પાંદડાં આવેછે તેમાં સ્ટિપ્યુલ ક્વચિત જોવામાં આવેછે, પરંતુ એવાં પાંદડાંવાળી એક જ વર્ગની વનસ્પતિમાં તે જોવામાં આવેછે. એ વનસ્પતિમાં તેઓ બંને દીંટાની વચ્ચેની જગ્યામાં આવેછે તેથી તેમને દીંટ-મધ્યસ્થ કહેછે; ઉદાહરણ, યૂન (કાશી), તગર, ઇલાદિ. એ કારણથી આ વનસ્પતિનો વર્ગ ઓળખાઈ આવેછે.

૭. પાંદડાંના વિલક્ષણ પ્રકાર.

૧. પાંદડાંને ઠેકાણે કાંટા આવે છે. એ કાંટા શિરાઓમાંથી, વચલી શિરામાંથી, અથવા કોષ્ટકાર પાંદડાના દીંટામાંથી અને વખતે સ્ટિપ્યુલમાંથી પણ નીકળેછે.

આ. ૮૪ મી.

૨. પાંદડાંને ઠેકાણે તંતુ ઉત્પન્ન થાયછે (૮૪ મી આકૃતિ જુઓ.)

૩. ફેટલાંક પાંદડાંમાં દીંટાની અંદરની નળીઓ પ્રસરીને દીંટું પાંદડાના જેવું થાયછે અને પાંદડાના જેટલું જાડને ઉપયોગી થઈ પડેછે તેને ફિલોડ કહેછે (૮૫ મી અને ૮૬ મી આકૃતિઓ જુઓ).

પાંદડાંને ઠેકાણે તંતુ
ઉત્પન્ન થાયછે તે.

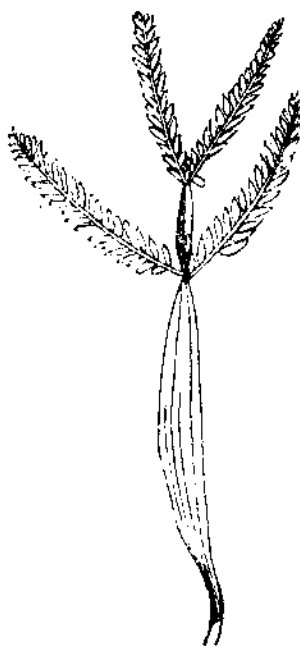
આ. ૮૫ મી.

આ. ૮૬ મી.

આ. ૮૭ મી. આ. ૮૮ મી.

બ

પાંદડાંનો સુરઘના જેવો
આકાર. અ. સુરઘ. બ. ઢાંકણ.

ફિલોડ.

પાંદડાંના આ સઘળા વિલક્ષણ પ્રકારમાંનો એક પ્રકાર બહુજ ચમત્કારી છે. એમાં પાંદડાંનો સુરઘના જેવો આકાર થાયછે અને તેનાપર ઢાંકણ પણ હોય છે (૮૭ મી અને ૮૮ મી આકૃતિઓ જુઓ).

૮. વનસ્પતિના ત્રણે વર્ગનાં પાંદડાંનો ભેદ.

૧. દ્વિદલ વનસ્પતિમાં પાંદડાંની શિરાઓ જળીદાર હોઈ એક એક જોડે વળગેલી હોયછે. પુષ્કળ વનસ્પતિમાં સંયુક્ત પાંદડાં હોઈ તેમની કોર કરવતના જેવી હોયછે.

૨. એકદલ વનસ્પતિમાં પાંદડાંની શિરાઓ આધીવત્તી સમાંતર હોયછે. એ શિરાઓ તળિયાથી ટોચલગી જાયછે અથવા મધ્ય શિરામાંથી નીકળી કોરલગી સમાંતર દિશામાં જાયછે. કેટલાંક પાંદડાંમાં જળીદાર શિરાઓ હોયછે. એ કારણથી એવી વનસ્પતિને જુદું નામ આપ્યુંછે. એનો એક નાનો જુદો વર્ગ પાઓછે તેને ડિક્ટ્યોઝાન્સ કહેછે. એકદલ વનસ્પતિનાં પાંદડાંને સાંધા હોતા નથી અને તેઓ ખાંડાં કે કપાયલાં હોતાં નથી. એ પાંદડાં એકાકી હોઈ પાયાને આચ્છાદન કરેછે. એ પાંદડાંમાં સ્થિતિમુલ હોતાં નથી.

૩. અદલ વનસ્પતિનાં પાંદડાં હથેળીનાં જેવાં અથવા પંજરનાં જેવાં હોયછે. પરંતુ તેમના છેડા પાંખાવાળા હોયછે. ફર્નમાં પાંદડાંને ફ્રોન્ડ કહેછે. એ પાંદડાંને સાંધા હોતા નથી.

પ્રકરણ ૪ થું.

ઉત્પત્તિની મુખ્ય ઇન્દ્રિયો.

આ મથાળા નીચે જૂલ અને તેનાં ઉપાંગ આવેછે. એમને ઉત્પત્તિની ઇન્દ્રિયો કહેવાનું કારણ એ છે કે તેઓમાંથી ખીજની ઉત્પત્તિ થઈને ઝાડની પુનરુત્પત્તિ થાય છે.

જે વૃક્ષોમાં એ ઇન્દ્રિયો સ્પષ્ટ હોયછે તેમને દૃશ્યખીજ અથવા સપુષ્પ વનસ્પતિ, અને જેઓમાં એ સ્પષ્ટ હોતી

નથી તેમને અદૃશ્યબીજ અથવા અપુષ્પવનસ્પતિ કહે છે. પહેલી એટલે દૃશ્યબીજ જાતિમાં એકદલ અને દ્વિદલ વનસ્પતિનો સમાસ થાયછે અને બીજી જાતિમાં અદલ વનસ્પતિનો સમાસ થાયછે.

ફૂલના ભાગ એ કેવળ રૂપાંતર થયેલાં પાંદડાંજ છે. એ કારણથી ફૂલની અને પાંદડાની કળી સરખી હોઇ તેની વૃદ્ધિ વગેરે પાંદડાની કળીની પેઠેજ થાયછે.

ખંડ ૧ લો.

ઢાઢીપર શીરીતે ફૂલ આવેછે તેની વ્યવસ્થા.

આ મથાળા નીચે ત્રણ બાબતનો વિચાર કરવો જરૂરનો છે, ૧. જે પાંદડાના ખૂણામાંથી ફૂલની કળી નીકળેછે તે પાંદડું; ૨. ફૂલનું ઢીંકું; અને ૩. ફૂલની જુદી જુદી વ્યવસ્થા.

૧. ફૂલનાં પાંદડાં—એ ભિન્ન ભિન્ન તરેહનાં હોય છે. કેટલીક વનસ્પતિમાં મોટાં પાંદડાંનાં જેવાં લીલાં હોયછે. કેટલીકમાં તેમનો રંગ જુદો હોયછે. એ પાંદડાં કોઇવાર ફૂલ ઉપરના બાહ્યઅંગનની આસપાસ હોયછે.

બહુધા ફૂલની રચનામાં એ પાંદડાં હોયછે. પરંતુ કેટલીક વનસ્પતિ એવી છે કે તેમાં એ બિલકુલ હોતાં નથી. કેટલીક વનસ્પતિમાં ફૂલની કળીઓ વગરજ એ પાંદડાં આવેલાં હોયછે; ઉદાહરણ, અનનાસ.

ફૂલનાં જે પાંદડાંમાંથી ફૂલની કળીઓ નીકળતી નથી તેમને ખાલી પાંદડાં કહેછે અને જે ઝાડમાં એ પાંદડાં સમૂળમાં હોતાં નથી તેમને પુષ્પપત્ર રહિત ઝાડ કહેછે;

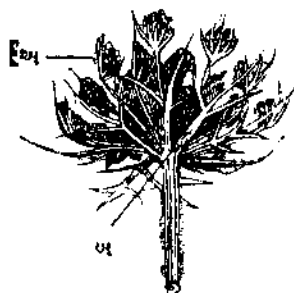
ઉદાહરણ, રાઈની જાતની તમામ વનસ્પતિ. ફૂલનાં પાંદડાં કોઈવાર બહુ થોડા દહાડામાં ખરી પડેછે અને કોઈવાર ઘણા કાળજમી રહેછે.

આ. ૮૯ મી.

પુરુષજાતીય કાદ-
કિન અથવા અમેન્ટમ.

આ. ૯૦ મી

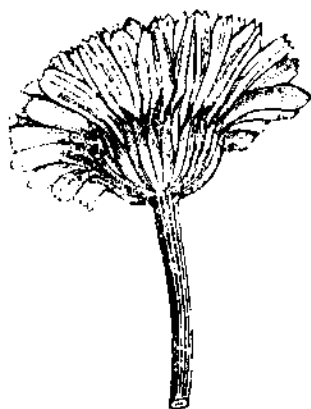
ગાજરનાં ફૂલનાં સં-
યુક્ત અંબેલ; અ. નાના
ઇન્વોલ્યુકર; બ. મોટા
ઇન્વોલ્યુકર.

ફૂલનાં પાંદડાંના કેટલાક પ્રકાર અને જાતને વિશેષ નામ આપ્યાંછે. જેમકે અમેન્ટમ કરીને ફૂલની રચનાની એક જાત છે તેમાં જે પાંદડાં હોયછે તેમને સ્કયામી અથવા સ્કેલ કહેછે. કોથમીર, ગાજર, જીરું, ત્રિયાળી, અજમો, રાલ-જીરું, કરમાણી કે ખુરાસાની અજમો, હિંગ, ઇલાદિના વર્ગમાં છત્રીનાં જેવાં ફૂલ આવે છે; અને એ ફૂલને તળિયે ચક્રાકાર ફૂલનાં પાંદડાં હોયછે તેમને ઇન્વોલ્યુકર કહેછે. એમની બે જાત છે;—૧ મોટાં—ફૂલને તળિયે જે દીંદું હોયછે તેની આસપાસ હોયછે; અને ૨. નાનાં—પ્રત્યેક ફૂલને ત-

ગિયે હોયછે (૮૯ મી અને ૯૦ મી આકૃતિઓ જુઓ).

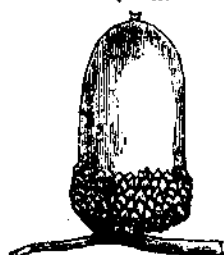
ગલગોટા, સૂર્યફૂલ, શેવતી, ઈલાદિ ઝાડના વર્ગમાંએફૂલનાં પાંદડાં એવાંજ વર્તુલ હોયછે તેમને પણ ઇન્વોલ્યુકર કહેછે. એમાં ફૂલનાં પાંદડાંની બે કે ત્રણ હાર હોયછે. એ ફૂલનાં પાંદડાંને શિલારિસ કહેછે (૯૧ મી આકૃતિ જુઓ). કોઈવાર એ પાંદડાંને આકાર ખાલાતા જેવો થાયછે (૯૨ મી આકૃતિ જુઓ). અળવી અને તાડની જનતમાં ફૂલોને વેષ્ટન હોયછે તેને રૂપેકથ કહેછે. ઘાસમાં જે પાંદડાં હોયછે તેમને ગ્લ્યુમ કહેછે.

આ. ૯૧ મી.

સૂર્યફૂલનાં કાપિટયુલમ
અને તેના તળિયાનાં ઇન્વો-
લ્યુકર.

આ. ૯૨ મી.

ઝોક ઝાડનું
ફૂલ અને તેના
તળિયાના ક્યુબ્યુલ.

૨. ફૂલનું દીંદું—પુષ્કળ ફૂલના દીંદાને મોટું દીંદું કહેછે અને એકે ફૂલના દીંદાને નાનું દીંદું કહેછે. દીંદું લાંબું થઈ તેની આજુમાંથી ફલ અથવા ફૂલ આવે એવી ડાળીઓ

નીકળે છે તેવારે તેને પુષ્પસ્તંભ કહેછે. જે દીંદું આદું બાદું થયેલું હોયછે તેને પડધી અથવા પુષ્પાશય કહેછે. એના આકાર બહુધા ગોળા હોય છે; પરંતુ કોઈવાર ભિન્ન ભિન્ન પ્રકારનો હોયછે.

૩. ફૂલની વ્યવસ્થાના પ્રકાર.—ફૂલની વ્યવસ્થાના મુખ્ય બે પ્રકાર છે, (અ) અનિયમિત, અને (બ) નિયમિત.

(અ). પહેલા પ્રકારમાં ફૂલની દાંડી છેડાની કળીથી વધેછે તેથી દાંડીમાં બહુ ઊંચી અથવા બહુ લાંબી વધવાની શક્તિ છે. તેના વૃદ્ધવાને લદ્દ હોતી નથી તેથી તેના પર ફૂલની જે વ્યવસ્થા થાયછે તેને અનિયમિત કહેછે. આ વ્યવસ્થામાં થનારાં ફૂલ પાંદડાના દીંદાના ખૂણામાંથી નીકળે છે માટે તેમને આકિસલરી પણ કહેછે.

(બ). બીજા પ્રકારમાં ફૂલની દાંડીને છેડે ફૂલની કળી આવેછે તેથી તેનું વધવું તુરત અટકી પડેછે; એ કારણથી આ વ્યવસ્થાને નિયમિત કિંવા સીમાની વ્યવસ્થા કહેછે.

અનિયમિત વ્યવસ્થાના ત્રણ પ્રકાર છે:—(અ) કેવળ સ્વદય, (બ) જેમાં ફૂલની દાંડી લાંબી, અને (ક) જેમાં ફૂલની દાંડી ટૂંકી.

(અ). કેવળ સ્વદય—કળીના પાંદડા અને દીંદાના ખૂણામાંથી એકજ ફૂલ નીકળેછે. એવા ફૂલને એકાકી અથવા આકિસલરી કહેછે; અને આરેપાસ ફૂલ આવેછે ત્યારે તેમને ચક્રાકાર કહેછે.

(બ). અનિયમિત વ્યવસ્થા, દાંડી લાંબી—એના દશ પેટાભેદ છે:—

આ. ૯૩ મી.

આ. ૯૪ મી.

૧. સ્પોષક (મંજરી)–

એમાં ફૂલની પ્રથમ દાંડી દાંડાં વગરનાં ફૂલથી ભરેલી હોયછે (૯૩ મી અને ૯૪ મી આકૃતિઓ જુઓ). નીચલા ભાગમાં ફૂલ ફળરૂપ થયેલાં હોયછે અને મધ્યમાંનાં ફૂલ ખીલેલાં હોઈ ટોચપરનાં ફૂલની કળી માત્ર હોયછે.

આ વ્યવસ્થાને કેંદ્રાકર્ષિત કહેછે; ઉદાહરણ, ઇસબગોળ (જાડીયું જુએ.)

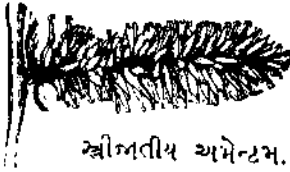

સ્પોષક (ઇસબગોળ કે જાડીયું જુએ.)

સ્પોષક, નીચલા ભાગનાં ફૂલ ફળનાં જેવાં થયાંછે; વચમાંનાં ખીલેલાંછે; અને ટોચપરનાં ફૂલ માત્ર કળી જેવાં છે.

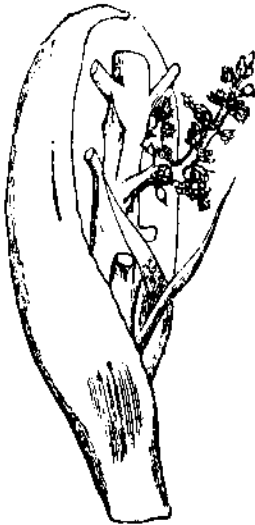
૨. અમેન્ડમ અથવા કાદકિન—એમાં પહેલા પ્રમાણે જ ફૂલ હોયછે; પરંતુ તે વાંઝિયાં હોઈ પ્રત્યેકમાં ફૂલનું એક પાંદડું હોયછે; ઉદાહરણ, વાંસ (૯૫ મી અને ૯૬ મી આકૃતિઓ જુઓ).

આ. ૯૫ મી.

શ્રીમતીય અમેન્ડમ.

આ. ૯૮ મી.

સ્પાડિક્સ અને શાખા

આ. ૯૬ મી.

પુરુષભતીય અમેન્ડમ.

આ. ૯૭ મી.

શકરીઆં.

૩. સ્પાડિક્સ (સ્પેઈધમંજરી)—આ પ્રકાર પણ પહેલા પ્રમાણેજ છે. પરંતુ એમાં ફૂલની ઢાંડી બાકી અને નક્કર હોયછે. એમાં દરેક ફૂલને ફૂલનાં પાંદડાં હોતાં નથી, પણ બધાં ફૂલને માત્ર ફૂલનું એક પાંદડું હોયછે; ઉદાહરણ,

શકરીઆં, નાગિએરી, મોપારી (૯૭ મી અને ૯૮ મી આકૃતિઓ જુઓ).

૪. લોકરટા અથવા સ્પાઇકલેટ (તૂણમંજરી)—આ વ્યવસ્થા ઘાસનાં જૂલમાં હોયછે. એમાં જૂલ ઘોડાં હોઈ જૂલનું આચ્છાદન અને પાંખડી હોતાં નથી; ઉદાદરણ, ઘાસ, ઘલું, જવ, ઠંણાદિ (૯૯ મી અને ૧૦૦ મી આકૃતિઓ જુઓ).

આ. ૯૯ મી.

આ. ૧૦૦ મી.

૭૧

લોકરટા. ૭૧ ગ. ઝડૂમ.

લોકરટા (ઘલું.)

આ. ૧૦૧ મી.

૫. કોન—એમાં માત્ર એક જાતિનાં (સ્ત્રીજનનીય) ફૂલ હોયછે અને પ્રત્યેકને તળિયે ફૂલનું જાડું પાંદડું હોયછે; ઉદાહરણ, સર, અને ટપેન્ટાઇનનું ઝાડ (૧૦૧ મી આકૃતિ જુઓ).

કોન.

૬. સ્ટ્રોબિલ—એમાં ઉપજાનાં જેવાંજ ફૂલ હોઈ તેનાં તળિયાનાં ફૂલનાં પાંદડાં નરમ ત્વચાનાં જેવાં હોયછે (૧૦૨ છ આકૃતિ જુઓ).

૭. રાસીમ—એમાં ફૂલની ઘાંડી લાંબી હોઈ ફૂલનાં ઘાંડાં સરખાં લાંબાં હોયછે; ઉદાહરણ, સરગવો (૧૦૩ છ આકૃતિ જુઓ).

આ. ૧૦૨ છ.

સ્ટ્રોબિલ.

આ. ૧૦૩ છ

રાસીમ.

૮. કોરિંબ—આ વ્યવસ્થા ઉપર પ્રમાણેજ હોયછે. એમાં દાંટાની લંબાઇ સરખી હોતી નથી, પણ ઓછીવત્તી હોયછે. (૧૦૪ થી અને ૧૦૫ માં આકૃતિઓ જુઓ.)

આ. ૧૦૪ થી.

આ. ૧૦૫ માં.

એકાકી કોરિંબ.

સંયુક્ત કોરિંબ.

આ. ૧૦૬ થી.

પાનિકલ.

૯. પાનિકલ—આ વ્યવસ્થા ઉપલા પ્રમાણેજ હોયછે, પરંતુ સંયુક્ત હોયછે. એમાં ફૂલનાં નાનાં દીંટાં વિભાગેલાં હોઈ તેમાંનાં બહુ નાનાં દીંટાંપરજ ફૂલ આવેછે; ઉદાહરણ, યક્ષા (૧૦૬ ટી આકૃતિ જુઓ). આ. ૧૦૭ મી.

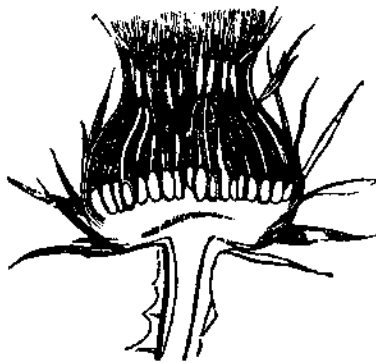
૧૦. થિસર્સ—એમાં ફૂલનાં દીંટાં બહુ નાનાં હોઈ ફૂલોનો ગુચ્છો આવેછે; ઉદાહરણ, દ્રાક્ષવેલ (૧૦૭ મી આકૃતિ જુઓ).

(૩) અનિયમિત વ્યવસ્થા, ફૂલની ઢાંડી દૂંડી—એના ત્રણ પેટા-બેદ છે.—

થિસર્સ. દ્રાક્ષના વેલાનાં ફૂલની વ્યવસ્થા. આ. ૧૦૮ મી.

૧. કાપિટ્યુલમ (ગુચ્છમંજરી).—આ વ્યવસ્થામાં નાનાં નાનાં દીંટાં વગરનાં ફૂલનો એક કાર્થિકા-પરજમાવ થયેલો હોયછે; ઉદાહરણ, સૂર્યફૂલ (૧૦૮ મી આ. ૧૦૯ મી આકૃતિઓ જુઓ).

કાપિટ્યુલમ.

આ. ૧૦૯ મી.

કાપિટચુલમ. બહારનાં ફૂલ
ખીલેલાંછે; અને અંદરનાં થોડાં
ખીલેલાંછે (કેદ્રાકર્ષિત).

આ. ૧૧૦ મી. આ. ૧૧૧ મી.

૨. હિપાન્થોડિય-
મ (ઉમરડાની મંજ-
રી).—આ વ્યવસ્થા ઉ.

પર પ્રમાણેજ છે. પરંતુ
એમાં પડખી જડી હોય
અંદરનીમેર વાંકી વળેલી
હોયછે; ઉદાહરણ, અંજીર, ઉમરડો (૧૧૦ મી અને ૧૧૧
મી આકૃતિઓ જુઓ).

૩. અમ્બેલ (છત્રીના જેવી).—
એમાં મૂળનું દીંદું નાતું હોયછે, પરંતુ
ફૂલનાં નાનાં દીંદાં લાંબાં હોયછે. એ
દીંદાંપર ફૂલ આવે છે તેમનો આકાર
છત્રીની સળીઓના જેવો હોયછે. ફૂ-
લનાં દીંદાંનાં નાનાં નાનાં દીંદાં થઈ
તેપર ફૂલ આવેછે તેવારે તેમને સંયુ-

એકાકી અંબેલ
(કાયમીર.)

કા અંબેલ કહેછે; ઉદાહરણ, માનર, કાથમીર (૧૧૨ મી અને ૧૧૩ મી આકૃતિઓ જુઓ).

આ. ૧૧૩ મી.

સંયુક્ત અંબેલ (વરિ-
યાળી); અ. મોટાં અંબેલ;
ખ, બ, બ, નાનાં અંબેલ.

નિયમિત વ્યવસ્થા.—આ વ્યવસ્થામાં ફૂલની કળી ધૂ-
લની ઢાંડીને છેડે આવેછે. આ વ્યવસ્થાના પાંચ પેટાભેદ છે:—

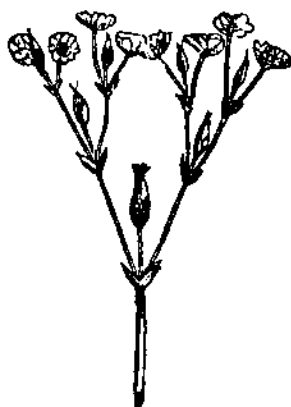
૧. સાદ્યમ (વલ્લરિ).—આ વ્યવસ્થા કારિંબ કિંવા
અંબેલના જેવીજ છે; ફેર એટલેજ છે કે એ વ્યવસ્થા નિ-
યમિત વ્યવસ્થા પૈકી છે અને મધ્ય ભાગે છે (૧૧૪ મી, ૧૧૫
મી, ૧૧૬ મી, અને ૧૧૭ મી આકૃતિઓ જુઓ.)

આ. ૧૧૪ મી.

સાદ્યમ.

આ. ૧૧૫ મી.

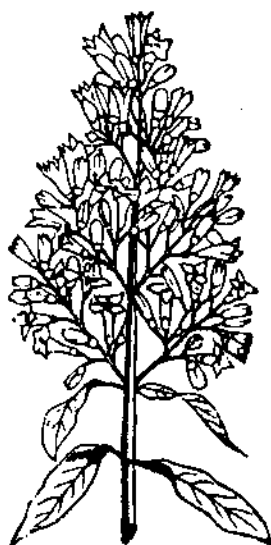
આ. ૧૧૬ મી.

સંયુક્ત સાઈમ.

આ. ૧૧૭ મી.

રાસીમેસ સાઈમ.

પાનિકલના આકારની સાધમ.

આ. ૧૧૮ મી.

૨. હેલિકાઇડ સાધમ (નમેલી વલ્લરિ)-
એ સાધમની પેટા વ્યવસ્થા છે, પરંતુ એમાં
ફૂલ એક બાજુએ આવે છે અને ફૂલની દાંડી
વાંકી વળી તેનો આકાર ગોઠળગાયના
જેવો અથવા વીંછીની પૂછડીના જેવો
થાય છે (૧૧૮ મી અને ૧૧૯ મી આકૃ-
તિઓ જુઓ).

હેલિકાઇડ સાધમ.

આ. ૧૧૯ મી.

વીંછીની પૂછડીના જેવી સાધમ.

૩. ફાસિકલ—એમાં નાના દીંટાને ફૂલ આવેછે.

આ. ૧૨૦ મી.

૪. ઝામરૂલ—એમાં દીંટાં વગરનાં અથવા બહુ દૂંકાં દીંટાંવાળાં ગુચ્છાદાર ફૂલ હોય છે (૧૨૦ મી આકૃતિ જુઓ).

ઝામરૂલ.

૫. વર્ટીસિલાસ્ટર.—એમાં ફૂલોનો ગુચ્છો હોયછે. એ ગુચ્છો સામસામાં પાંદડાંના ખૂણામાંથી નીકળે છે; ઉદાહરણ, તુલસી.

ફૂલોની જે એ વ્યવસ્થાનું ઉપર વર્ણન કર્યું તે બનેલું મિશ્રણ થઈને વખતે ત્રીજો પ્રકાર થયેલો જોવામાં આવેછે તેને મિશ્ર વ્યવસ્થા કહેછે; ઉદાહરણ, સૂર્યફૂલની અને ગલગોટાના ફૂલની જાત. એમાં કાપિટ્યુલમ નામે જે વ્યવસ્થા આપણે કહી ગયા તેમાં પ્રથમ મધ્ય બિંદુ પાસેનાં ફૂલ ખીલેછે અને પછી બાજુનાં ઊધડે છે. માટે આ વ્યવસ્થા મધ્યત્યાગી અથવા નિયમિત યાયછે. પરંતુ પ્રત્યેક ગુચ્છામાંનાં નાનાં નાનાં ફૂલ કેંદ્રાકર્ષિત રીતે ખીલેછે તેથી એવી વ્યવસ્થાને મિશ્રવ્યવસ્થા કહેછે. તુલસીની જાતનાં ઝાડમાંએ આ વ્યવસ્થા જોવામાં આવેછે; પરંતુ આ વ્યવસ્થા ઉપલી વ્યવસ્થાથી ઉલટી છે.

સ્વંડ ૨ જો.

ફૂલના ભાગ અને કઢીમાં તેમની વ્યવસ્થા.

આડનો જે ભાગ ઉત્કૃષ્ટ રંગવાળો અને સુશોભિત દેખાય છે તેનેજ ફૂલ કહેવું એવી લોકોની સમજણ છે, પરંતુ ખીજની ઉત્પત્તિને માટે સઘળો ભાગ એકત્ર થઈને જે એક ઇન્દ્રિય તૈયાર થાય છે તેનેજ વનસ્પતિશાસ્ત્ર રીતે ફૂલ કહે છે. ફૂલના તમામ ભાગ પાંદડાની બદલાયલી સ્થિતિથી થયેલા હોય છે માટે એવી કલ્પના કરી છે કે ફૂલની કળી એ પાંદડાની કુંપળના જેવીજ હોય છે અને ફૂલ એ કેવળ ડાળીજ છે. ફેર એટલેજ કે એમાં ડાળીમાંના સાંધા બહુ સૂક્ષ્મ હોય છે અને તમામ ભાગ સરખી સપાટીપર હોય છે.

ભાગ ૧ લો.

ફૂલના ભાગ.

પૂર્ણ ફૂલના મુખ્ય બે ભાગ હોય છે, ૧. ઉત્પત્તિની અવશ્ય ઇન્દ્રિયો, અને ૨. તેમનાં આચ્છાદન.

ઉત્પત્તિની અવશ્ય ઇન્દ્રિયો.—એ ઇન્દ્રિયો બે છે, ૧. પુંકેસર, અને ૨. સ્ત્રીકેસર. એ ઇન્દ્રિયોનાં આચ્છાદન પણ બે છે, ૧. બાહ્યઆચ્છાદન, અથવા બાહ્યપુષ્પકોશ, અને ૨. અંતરાચ્છાદન અથવા અંતર્પુષ્પકોશ.

દીંદાના જે છેડાપર ફૂલના એ ભાગ હોય છે તેને પડધી કહે છે. ફૂલના બહારથી અંદરલગીના ભાગ અથવા ઘેર આ પ્રમાણે છે:—૧. બાહ્યઆચ્છાદન, ૨. અંતરાચ્છાદન, ૩. પુંકેસર, અને ૪. સ્ત્રીકેસર. આ પ્રત્યેક ભાગનું વર્ણન વિસ્તારથી જુદું જુદું કરેલું છે.

પુકેસર અને સ્ત્રીકેસર એ બે ભાગને ફૂલની મુખ્ય ઇન્દ્રિયો કહેછે. એનું કારણ એ છે કે પૂર્ણ બીજ થવાને એ બન્ને ઇન્દ્રિયો બહુ અવશ્યની છે. પરંતુ ઘણીવાર એનું બનેછે કે એ બેમાંની એકજ ઇન્દ્રિય હોયછે. જે ફૂલમાં એવું હોય છે તેને એકજાતીય કહેછે; પછી તે પુરુષજાતીય હોય કે સ્ત્રીજાતીય હોય.

ભાગ ૨ જો.

કળીમાં ફૂલની વ્યવસ્થા.

કળીમાં ફૂલના બુદ્ધા બુદ્ધા ભાગની જે વ્યવસ્થા હોયછે તેને વસંતસ્થિતિ કહેછે. આ વ્યવસ્થાના મુખ્ય બે પ્રકાર છે:—૧. વર્તુલાકાર, અને ૨. મળસૂત્રાકાર. જે-ટલો ભાગ વર્તુલાકાર હોયછે તેટલાનો સમાવેશ પહેલા પ્રકારમાં થાયછે, અને જેટલો ભાગ એક સપાટીપર ન હોતાં મળસૂત્રાકાર હોયછે તેટલાનો સમાવેશ બીજા પ્રકારમાં થાયછે.

વર્તુલાકાર.—એની ત્રણ જાત છે. ૧. પડદાના જેવી, ૨. ભાગ અંદરને પાસે વળેલા, અને ૩. ભાગ બહારનીમેર વળેલા (૧૨૧ મી, ૧૨૨ મી, અને ૧૨૩ મી આકૃતિઓ જુઓ).

આ. ૧૨૧ મી. આ. ૧૨૨ મી. આ. ૧૨૩ મી.

કળીમાંની પાંખડીની વ્યવસ્થા.

મળસૂત્રાકાર.—એની પાંચ ભાગ છે:—૧. વીંટાયલી; ૨. પડદાની (એક એકપર વધનારી); ૩. પાંચ ભાગની, જે ભાગ અંદરનીમેર, જે ભાગ બહારનીમેર અને પાંચમો ભાગ બંને ઉપર; ૪. ચમચાના જેવી, અને ૫. નિશાનના જેવી.

કળાની ખીલેલી સ્થિતિને આન્ધીસિસ કહેછે.

સ્વંડ ૩ જો.

ફૂલનાં આચ્છાદન.

ભાગ ૧ લો.

૧. બાહ્યાચ્છાદન અથવા બાહ્યપુષ્પકોશ.—એ ફૂલનાં આચ્છાદનમાંનું બહારનું આચ્છાદન છે. એના જુદા જુદા ભાગને બાહ્યાચ્છાદન વિભાગ કહેછે; ગુલાબ, ભ્રમર, કમળ, ઈલાદિ. આ ભાગનો રંગ બહુધા લીલો અને કવચિત્ સ્વર્ણ પાંખડીના જેવો હોયછે; ઉદાહરણ, વચ્ચનાગ, મોટા શંકાસુર, કૃષ્ણકમળ, કેસર, ઈલાદિ. એની રચના પાંખડીના જેટલી કામળ હોતી નથી, અને રચના તથા આકૃતિ પાંદડાંના જેવીજ હોયછે. જ્યારે બેઉનો રંગ સરખો હોય છે અથવા બંને એકજ હોયછે ત્યારે તેને બાહ્યાંતરયુક્ત કોષ કહેછે; ઉદાહરણ, ગુલઝડી, દેવકેળનાં ફૂલ. બાહ્યાચ્છાદન વિભાગને દીઠું હોતું નથી અને તેની કોર બહુધા અખંડિત હોયછે. બાહ્યાચ્છાદન કેટલાક ભાગમાં ઊભાં, કેટલાક ભાગમાં અંદરને પાસે વળેલાં, કેટલાક ભાગમાં બહારનીમેર વળેલાં,

અને ફેટલાક ભાગમાં તેમના છેડા ફક્ત નીચલીમેર વળેલા હોયછે.

બાહ્યાચ્છાદનના મુખ્ય બે પ્રકાર છે,—૧. તેના વિભાગ ધર્ષ બે અથવા વધારે બાહ્યાચ્છાદન વિભાગ થાયછે તેવારે તેને **વિભક્ત બાહ્યાચ્છાદન** કહેછે; ઉદાહરણ, ખમ્ખસનો છોડ, કમળ, વચ્છનાગ, ઇત્યાદિ.

૨. તેના વિભાગ ન થતાં તે સળંગ હોયછે તેવારે તેને **અવિભક્ત બાહ્યાચ્છાદન** કહેછે; ઉદાહરણ, કાકડી, કહોળું, તરબૂચ, તમાકુ, ઇત્યાદિ.

પહેલા પ્રકારનાં બાહ્યાચ્છાદનના બેથી આઠ ભાગ હોય છે, અને તેમની સંખ્યા દ્વિ, ઉદાહરણ, ખમ્ખસનો છોડ; ત્રિ, ઉદાહરણ, રામફળ, સીતાફળ; ચતુર, ઉદાહરણ, કમળ, રાઈ; પંચ, ઉદાહરણ, શાંભાવ્યસુંદરી કે સદાચ્છાર; ષષ્ઠ, ઉદાહરણ, ગુલાબ, ગજો, ઇત્યાદિ શબ્દોથી દેખાડવામાં આવેછે.

એવા પ્રકારનાં બાહ્યાચ્છાદન સદા સરખાં વિભાગાયલાં હોઈ વિભાગોના તમામ આકાર સરખા હોયછે ત્યારે તેમને નૈયમિક બાહ્યાચ્છાદન કહેછે, અને એનાથી ઉલટું હોય છે ત્યારે તેમને **નિયમવિરૂદ્ધ બાહ્યાચ્છાદન** કહેછે; ઉદાહરણ, વચ્છનાગનાં ફૂલ.

બીજા પ્રકારનાં બાહ્યાચ્છાદનના વિભાગ ઓછાવત્તા થાય છે તે પ્રમાણે તેમને જુદાં જુદાં નામ આપેલાં હોયછે. જેમકે માત્ર પાયા આગળ તેનો સંયોગ થાયછે ત્યારે તેને **વિભાગેલું** કહેછે; ઉદાહરણ, કડવા લીમડાનું ફૂલ, આકડો, કૃષ્ણકમળ. મધ્યભાગે થાયછે ત્યારે તેને **ચીરેલું** કહે છે; ઉદાહરણ, કરિયાતાનું ફૂલ, જાસુસ. છેડાની ટોચે સંધાયલું હોયછે ત્યારે તેને **ઢાંતાઢાંતાવાળું** કહેછે; ઉદાહરણ, લોંબોડી,

નારંગી, ઇલાદિનાં ફૂલ; અને તેના વિભાગ થયેલા હોતા નથી સ્વારે તેને અખંડ કહેછે; ઉદાહરણ, કાકડી, કહોળું, ઇલાદિનાં ફૂલ. આ પ્રકારનાં આશ્વાચ્છાદન જેટલા ભાગ લગી અખંડ હોયછે તેટલા ભાગને નળી કહેછે, ઊંચાડા ભાગને અયયવ કહેછે, અને છિદ્રને ગળું કહેછે.

આ ખીજ પ્રકારનાં આશ્વાચ્છાદનના ભાગ સમાન અથવા અસમાન હોયછે તો તેમને ઉપર કહ્યા પ્રમાણે નૈયમિક અથવા નિયમ વિરુદ્ધ કહેછે. કેટલીક વનસ્પતિમાં આશ્વાચ્છાદન અંડાશયને ચોંટણું હોયછે તેને વળગેલું આશ્વાચ્છાદન કહેછે; અથવા અંડાશયના શિખરમાંથી નીકળતું દેખાવાથી તેને ઉપલું આશ્વાચ્છાદન કહેછે અને એ ઉપલીમેર હોયછે તેવારે અંડાશય નીચલી ખાગૂએ હોયછે. જેમકે ગલગોટા, સૂર્યફલ, જામફળ, દાડમ, ઇલાદિ. અંડાશયથી આશ્વાચ્છાદન નિરાળું હોયછે તેવારે તેને છૂટું કહેછે; અથવા અંડાશયને તળિયેથી નીકળતું દેખાવાથી તેને નીચલીમેરનું આશ્વાચ્છાદન કહેછે. એવી સ્થિતિમાં અંડાશય ઉપલેપાસે હોય છે; ઉદાહરણ, ખસખસના છોડનું ફૂલ.

આશ્વાચ્છાદન વળગેલું હોયછે તેવારે તેની ઉપલીમેરની ઇંદ્રિયોનાં જુદાં જુદાં નામ હોયછે. જેમકે કેસરમાં આશ્વાચ્છાદનને પાંખડીનાજેવું; બેદાણામાં પાંદડાનાજેવું; અને સૂર્યફલમાં ત્વચ્ચાનાજેવું કહેછે; મજાડમાં એ ગોળ કોરના રૂપમાં માત્ર હોયછે અને બળદની આંખ (કિસન્થીમમ) નામે ઝાડમાં એ બિલકુલ હોતું નથી. કંપાઝીટી તથા ડિપ્સાસી તથા વાલેરિઅનેશી નામે વનસ્પતિના વર્ગમાં આશ્વાચ્છાદનની ઇંદ્રિયોનો ભાગ ગોળાકાર હોઈ તેપર પુષ્કળ

ખારીક કેશ આવેલા હોયછે તેને કેશાળ કહેછે. બાહ્યાચ્છાદન વિભાગનો એક અથવા બે ભાગ મોટા થવાથી બાહ્યાચ્છાદન બહુ ચમત્કારી થાયછે; ઉદાહરણ, વચ્છનાગમાં ઉપલો બાહ્યાચ્છાદન વિભાગ મોટો થઇ વાંકો થયેલો હોય છે તેથી તેને ટોપીના આકારનો અને રાઈની જાતના છોડમાં બાજુનો બાહ્યાચ્છાદન વિભાગ મોટો થઇ કોથળીના જેવો થયેલો હોયછે તેથી તેને કોષના જેવો કહેછે.

જસુસ તથા ગુલાબની જાતનાં ઝાડનાં ફૂલમાં બાહ્યાચ્છાદનની બહારનીમેર એક નાનું વર્તુલ હોયછે તેને ઉપ-બાહ્યાચ્છાદન કહેછે.

બાહ્યાચ્છાદનને ખરી પડવાનો કાળ નક્કી નથી. ફૂલ બિ-ધડતું જાયછે તેમ બાહ્યાચ્છાદન ખરી પડેછે તેવારે તેને અસ્થાયી બાહ્યાચ્છાદન કહેછે; ઉદાહરણ, અસખસનો છોડ. કેટલાંક ઝાડમાં કળી અથવા પાંખડી ખરી પડેછે, તથાપિ બાહ્યાચ્છાદન જેવું ને તેવું રહેછે. એવા પ્રકારના બાહ્યાચ્છાદનને વર્ષગેલું કહેછે; ઉદાહરણ, જામફળ, સીતાફળ. કોઇ-વાર તે સૂકાઈ જઈને રહેછે અને કોઇવાર ફળ ઉપર આ-ચ્છાદનરૂપ થાયછે; ઉદાહરણ, અસગાંડ (અશ્વગંધ).

જાગ ૨ જો.

અંતર્પુષ્પકોશ અથવા અંતરાચ્છાદન.

એ બાહ્યાચ્છાદનની અંદરની બાજુએ હોયછે અને એના જુદા જુદા ભાગને પાંખડીઓ કહેછે. એનો રંગ બિંબ

ભિન્ન હોયછે. રૂલનો અતિ ખૂબસુરત ભાગ એ છે અને સુવાસિત રૂલની સુગંધનું સ્થાન પણ એજ છે. કેટલાંક રૂલમાં એનો રંગ લીલો હોયછે; ઉદાહરણ, લીલો ચંપો.

પાંખડીઓની રચના પાંદડાંના જેવી હોયછે અને તેમના ભાગ ઘણું કરીને નરમ અને લીસા હોયછે, પરંતુ શીમળાના પૂતમાં એ ભાગ કેશાળ હોયછે; પાંખડીઓનો નીચલો ભાગ સાંકડો થઈ દીંટાના જેવો હોયછે.

પાંખડીઓ નેડાયલી હોય અથવા છૂટી છૂટી હોય તોપણ તેમના આકાર ભિન્ન ભિન્ન તરેહના હોયછે; જેમકે કપાયલી, દાંતા જેવી, દુભાગેલી, ઝાલરના જેવી, ઇત્યાદિ. કેટલાંક જાતમાં તેઓ પાતળી અને કુમળી અને કેટલાંકમાં જનડી અને કઠણ હોયછે.

અંતર્બુદ્ધકોશના બે પ્રકાર છે, ૧ વિલક્ષ્, અને ૨. અવિલક્ષ. છૂટી પાંખડીઓની સંખ્યા બેથી વધારે હોયછે.

અંતર્બુદ્ધકોશ.—કેટલાંકમાં પાંખડીઓ (અ) નૈયમિક હોયછે; ઉદાહરણ, રાઇની જનતનાં જાડ. અથવા (ખ) નિયમ વિરૂદ્ધ હોયછે; ઉદાહરણ, વટાણાનાં, વાલોળનાં, અગથિયાનાં રૂલ, ઇત્યાદિ.

(અ) નૈયમિક પાંખડીઓના જુદા જુદા ત્રણ પ્રકાર હોય છે.—

૧. કૂસના આકારની.—રાઇના વર્ગમાં કૂસના આકારની ચારે પાંખડીઓ હોઇ સામસામી હોયછે; ઉદાહરણ, રાઈ, મૂળા, કોમ્બીજ, ઇત્યાદિનાં રૂલ.

૨. લવિંગના આકારની.—એમાં પાંચ પાંખડીઓ હોયછે; ઉદાહરણ, લવિંગ, જમફળી, સુવાસિકમેદી, ઇત્યાદિ.

૩. ગુલાબની પાંખડીના જેવી.—એમાં પાંચ પાં-

ખડી હોયછે; ઉદાહરણ, એકાકી ગુલાબ.

(બ) નિયમ વિરૂદ્ધ પાંખડીઓ ધણી જાતની હોય છે; ઉદાહરણ, વચ્છનાગ. પરંતુ તેમનો એકજ પ્રકાર જાણવા જોગ છે, તે આ પ્રમાણે છે:—

પતંગિયાના આકારની.—એમાં પાંચ પાંખડી હોયછે. એમાંની એક સૌથી ઊંચી હોયછે. દરેકને જુદાં જુદાં નામ આપ્યાં છે. જે ઉપલીમેર અને ખીજીઓથી મોટી હોયછે તેને પતાકા (ધજ) કહેછે, હેઠલી બે પાંખડી ઓછીવત્તી જોડાઈને તેમનો હોડીના જેવો આકાર થયેલો હોયછે તેમને નાવનું તળિયું કહેછે, અને બાજુની બેને પાંખ કહેછે; ઉદાહરણ, અગયિયો, વાલોળ, ખાખરો, વટાણા.

અવિભક્ત અંતર્ગુપ્તકોશ.—પાંખડીઓ જોડાઈ ગયેલી હોયછે તેવારે તેમના જુદા જુદા ભાગને નામ આપેલાં હોયછે, જેમકે થોડી વિભાગાયલી, ઉદાહરણ, ગુલશબો; વધારે વિભાગાયલી, ઉદાહરણ, મોગરો, જાઈ, જુઈ, ચંચેલી; ઢાંતાવાળી, ઉદાહરણ, પીળી કરેણી; અને અખંડ, ઉદાહરણ ધંતૂરો, તમાકુ. પાંખડીઓ જોડાઈને જે ભાગ થયો હોયછે તેને નળી, છૂટા ભાગને અવયવ, અને નળીના છિદ્રને ગળું કહેછે.

અવિભક્ત અંતર્ગુપ્તકોશ (અ) નૈયમિક અને (બ) નિયમ વિરૂદ્ધ હોયછે.

(અ) નૈયમિક.—એના છ પ્રકાર નીચે પ્રમાણે છે:—

૧. નળીના જેવા.—એમાં તળિયાથી ટાય પર્યંત અંતર્ગુપ્તકોશ ગોળાકાર નળીના જેવા હોયછે; ઉદાહરણ, હનરી ગોટાનું ફૂલ, સૂર્યફૂલ, અને એ જાતિમાંનાં સઘળાં ફૂલ.

૨. ઘંટના જેવા.—એમાં અંતર્ગુપ્તકોશ તળિયે ગો-

ળાકાર અને ઉપલી બાજુએ પ્રસરી ઘંટના આકારના બનેલા હોયછે; ઉદાહરણ પીળી કરેણી, ઘંતૂરો, ઈત્યાદિ.

૩. ગળણીના જેવા.—એમાં અંતર્બુદ્ધકોશ ઊંધા શંકુના જેવા હોયછે, ઉદાહરણ, તમાકુનું ફૂલ.

૪. તખકડી કે કચરોટના જેવા.—એમાં નળી લાંબી અને સાંકડી હોયછે અને અવયવ નળીને કાટખૂણે હોયછે; ઉદાહરણ, ગુલાબ, કરેણી, ઈત્યાદિ.

૫. ચક્રાકાર.—એમાં નળી ટૂંકી હોયછે, અને અવયવ નળીને કાટખૂણે હોય છે, ઉદાહરણ, શીમાચ્ચસુંદરી કે સદાબહાર.

૬. ચંપુના જેવા.—એમાં પાંખડીઓ મધ્ય ભાગે યુલેલી અને તળિયે તથા ટોચે સંકોચાયેલી હોયછે.

(બ) નિયમ વિરુદ્ધ પાંખડીઓના ત્રણ પ્રકાર છે:—

૧. ઓઠના જેવી.—એમાં પાંખડીના ભાગ એવી રીતે બેડાયેલા હોયછે કે ઉપલી જૂટી ઇંદ્રિયના એ ભાગ થઈ એક ભાગ ઉપલીમેર અને બીજો નીચલીમેર રહેછે અને કોઈ જનાવરના ઉઘાડા મોંના જેવી તેની આકૃતિ થાયછે; ઉદાહરણ, તુલસીનું ફૂલ, સબળ (ભાંગ) ઈત્યાદિ તુલસીની ભાતનાં માડ.

૨. આચ્છાદિત.—એ ઉપર પ્રભાણેજ હોયછે, પરંતુ એમાં નીચલો ઓઠ ઉપલા ઓઠની એટલો પાસે આવેલો હોયછે કે ધણું કરીને નળીનું ગળું કે છિદ્ર બંધ થઈ જાય છે. નીચલા ઓઠમાંથી એક ભાગ ઉપર જાયછે તેને લીધે એવું થાયછે. આ ભાગને તાળવું કહેછે; ઉદાહરણ, તનમનિયાં.

૩. પટ્ટીના જેવી.—એનો આકાર નળીના જેવો હોય છે, પરંતુ એક બાજુએ જરા ચીરાયેલી હોયછે. એ કારણ-

થી ઉપલો ભાગ પડીના જોવો થાયછે; ઉદાહરણ, ગજગો-
ટાની જાત.

અંતપુંખકોશ ધણું કરીને પાંખડીઓના માત્ર એક ચ-
ક્રનો ખતેલો હોયછે તે વારે તેને એકાકી કહેછે; પરંતુ કે-
ટલાંક ફૂલમાં જે અથવા બેથી વધારે ચક્ર હોયછે ત્યારે તેને
સંયુક્ત કહેછે.

પુષ્કળ ફૂલની પાંખડીઓના અંદરના પૃષ્ઠ ઉપર ભીંગડાં
અથવા કેશ હોયછે. એ ભીંગડાં અથવા કેશ બહુધા પાં-
ખડીઓને તળિયે આવેછે. કોઈવાર તેઓ ઉપલી મેર પણ
આવે છે.

બાહ્યાઃકાદનતી પેઠે પાંખડીઓની ટકવાની મુદત પણ
નિયમિત નથી. કળી બિઘડતાંને વાર કેટલાંક ફૂલની પાં-
ખડીઓ ખરી પડેછે; ઉદાહરણ, દ્રાક્ષનાં ફૂલ. સાધારણ રીતે
કળી બિઘડ્યા પછી કેટલેક દહાડે પાંખડીઓ ખરી પડે છે,
અને કવચિત્ ધણા દિવસ લગી ફૂલપરજ રહીને સ્કા-
ઈ જાય છે.

પાંખડીઓના વિલક્ષણ પ્રકાર.—૧. પાંખડીઓની
નળીને પડખે એક કોથળી હોયછે; ઉદાહરણ, ગુલમોંદી. ૨.
પાંખડીઓમાંની એક કે બે પાંખડી બહુ લાંબી થયેલી હોય
છે; ઉદાહરણ, વચ્છનાગ.

સ્વંદ ૪ થો.

ઉત્પત્તિની અવશ્ય હંદ્રિયો.

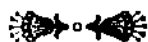
ઉત્પત્તિની હંદ્રિયો બે પ્રકારની હોયછે.—૧. પુરુષજાતી-

ય કિંવા પુકેસર, અને ૨. સ્ત્રીજાતીય અથવા સ્ત્રીકેસર.
ફૂલની અંદર એ બંનેનાં ચક્ર બનેછે.

જે ફૂલોમાં એ બંને ઇંદ્રિયો હોયછે તેમને સ્ત્રીપુંસંયોગી
કહેછે. એકજ હોયછે તેવારે તેમને એકજાતીય કહેછે.

ફૂલમાં ફક્ત પુકેસર હોયછે તેવારે તેને પુરુષજાતીય
અને ફક્ત સ્ત્રીકેસર હોયછે તેવારે તેને સ્ત્રીજાતીય ફૂલ કહે
છે. ફૂલમાં એ બંને ઇંદ્રિયો હોતી નથી ત્યારે તેને નપુંસક
કહેછે; ઉદાહરણ, ગલગોરાની જાતનાં આડનાં નાનાં નાનાં
ફૂલ. ફૂલ એકજાતીય હોયછે તેવારે પુરુષજાતીય અને સ્ત્રી
જાતીય ફૂલ એકજ આડપર હોયછે, તેથી તેમને એકજા-
તીય કહેછે; અને એ ઇંદ્રિયો એકજ જાતનાં જુદાં જુદાં આ-
ડપર હોયછે તેવારે તેમને દ્વિજાતીય કહેછે. જ્યારે પુંજા-
તીય, સ્ત્રીજાતીય, અને સ્ત્રીપુંજાતીય ફૂલ એકજ આડપર
હોયછે તેવારે તેને બહુજાતીય કહેછે.

બાહ્યાન્ઘ્રાદન અને પાંખડીઓની પેઠે પુકેસર અને સ્ત્રી-
કેસર પાંદડાંમાંથીજ થયેલા છે એવી કલ્પના કરીછે.

ભાગ ૧ લો.

પુરુષજાતીય ઇંદ્રિયો.

આ ઇંદ્રિયોનાં વર્તુલ પાંખડીઓ અને સ્ત્રીજાતીય ઇંદ્રિ-
યોની વચ્ચે હોયછે. એ વર્તુલોના જુદા જુદા ભાગને પુકે-

સર કહેછે. પ્રત્યેક પુંકેસરના નીચલા આ. ૧૨૪ મી.

ભાગને એક તંતુ હોયછે તે પાંદડાના

દીંટાને મળતો આવે છે અને તેનાપર

એક નાની કોથળી હોયછે તેને પ-

રાગકોશ કહેછે. આ કોથળીમાં ધો-

ડા ભૂકો હોયછે તેને પરાગ કહેછે. અ-

પરાગકોશ અને પરાગ એ પુંકેસરના

મુખ્ય ભાગ છે. પરાગકોશ હોયછે પણ પુંકેસર. આ તંતુ;

પરાગ હોતો નથી તેવારે તે થકી બ. પરાગ; ક. પ-

ઉત્પત્તિ થતી નથી તેથી તેને વાંઝિયો રાગકોશ.

કહેછે. તંતુ હોતો નથી ત્યારે તેને તંતુરહિત કહેછે (૧૨૪ મી આકૃતિ જુઓ).

૧. પુંકેસર તંતુની સૂક્ષ્મ રચના.—શાખા વગરની મળસૂત્રાકાર ધમનીઓ અને મધ્ય ભાગે હોયછે; અને તંતુ તથા પરાગકોશનો જે ઢેકાણું સંયોગ યાયછે તે ઢેકાણું એ ધમનીઓના છેડા હોયછે. એમની આસપાસ મૃદુધાતુ હોય છે તેપર બાહ્યત્વચ્ચા હોયછે. એ ત્વચ્ચાપર બહુધા મુખ અને કેશ હોયછે. કેશોનો રંગ કોઈ કોઈ વાર ચમત્કારી હોય છે. આ રચના અને પાંદડાના દીંટાની રચના સરખીજ છે. તંતુના આકાર, લંબાઈ, રંગ, ઈલાદિ બિન્ન બિન્ન હોયછે.

આકાર.—પુંકેસરનો આકાર અતિ સૂક્ષ્મ હોઈ તળિયાથી ટોચ લગી શંકુના જેવો થતો જાયછે; ઉદાહરણ, ગુલાબ. કોઈવાર કેશના જેવો હોયછે; ઉદાહરણ, ધાસ. તંતુ બહુ સૂક્ષ્મ હોયછે તેવારે તે ટટાર જોઈ ન રહેતાં નીચે વાંકો વળેછે. કેટલાંક જાડમાં તળેથી ઉપરલગી તંતુ પહોળો થતો જાયછે, અને કેટલાંકમાં તળિયે ચપટો અને ઉ-

પલીમેર ગોળ હોયછે. કોઈવાર તેનો આકાર પાંખડીના જેવો હોયછે; ઉદાહરણ, કમળ, કેળ. કોઈવાર તંતુને દાંતા હોયછે; ઉદાહરણ, ડુંગળી, લસણ; અને વખતે છેડે દુભાંગેવો હોયછે.

લંબાઈ.—તંતુઓની લંબાઈ સઘળામાં સરખી હોતી નથી. વિલાયતી અજમાની વ્વતનાં ઝાડમાં તંતુઓ બહુ ટૂંકા હોયછે, અને ઘાસમાં બહુ લાંબા હોયછે.

રંગ.—તંતુઓનો રંગ બહુધા ઘોળો હોયછે, પરંતુ કેટલાંક ઝાડમાં પાંખડીના જેવો અથવા આરમાની, પીળો, કાળો અને રાતો હોયછે.

દિશા કે ઝોક.—તંતુઓ સીધા, અંદરને પાસે વળેલા, અથવા બહારનીમેર વળેલા હોયછે. કેટલાંક ઝાડમાં તેઓ પ્રક્ત વળેલા અથવા પેચના જેવા હોયછે.

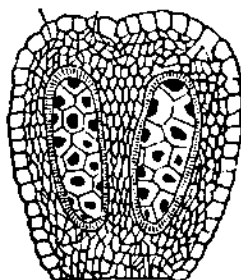
પરાગનું કામ થઈ રહ્યા પછી તંતુઓ બહુધા ખરી પડે છે. પરંતુ કેટલાંક ઝાડમાં તેઓ અંડાશયપર રહીને સૂકાઈ જાયછે.

આ. ૧૨૫ મી.

પરાગકોશનો ઊભો છેદ.

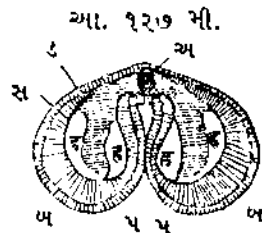
આ. ૧૨૬ મી.

પરાગકોશનો ઊભો છેદ.
વચલી પોલ, મુઢધાતુ,
અને ત્વચા.

પરાગકોશ.—આ કોથળી બે કોથળી થકી થાયછે, તેમાં બે પોલ ઉત્પન્ન થાયછે. એ પોલ બે ગોળામાં હોયછે અને એ ગોળા મધ્યમાં જોડાઈને પરાગકોશ બનેછે (૧૨૫મી, ૧૨૬ મી, અને ૧૨૭ મી વ્યાકૃતિઓ જુઓ.)

પરાગકોશનો આટો છેદ.
અ. સંયોજક. બ. બ. બે ગોળા.
ક. સંયોજકની ધમનીઓની જુડી. ડ. સૂક્ષ્મત્વચા. સ. તંતુમય કોશનું અંદરનું આચ્છાદન. હ. હ. હ. હ. પરાગ કોશની પોલ. પ. પ. ખીલવાની શીવણી કે સંધિ.

ઉપર કહેલી પોલમાં પરાગ હોયછે. જે ભાગમાં એ ગોળા જોડાય છે તે ભાગને પાછલો ભાગ કહેછે; અહીં તંતુનો અને પરાગકોશનો સંબંધ થાયછે તેથી તેને સંયોજક કહેછે. એની સામેના ભાગને આગલો ભાગ કહેછે. આગલા ભાગની વચ્ચેવચ્ચે એક ખાંચ હોયછે અને દરેક ગોળાના આગલા ભાગમાં એક રેખા હોયછે તેમાંથી પરાગકોશ પકવ થયા કેડે પૂટી પરાગ બહાર પડેછે. એ રેખાને શીવણ કહેછે. આ શીવણપરથી પરાગકોશનો આગલો અને પાછલો ભાગ ઓળખાઈ આવેછે, કારણ કે પાછલા ભાગમાં એવી શીવણ હોતી નથી, અને તેનાપર તંતુ વળગેલા હોયછે. પરાગકોશનો આગલો ભાગ પૂલના મધ્ય ભાગ અથવા સ્ત્રીકેસર બણી વળેલો હોયછે તેને અંદરનીમેર વળેલો પરાગકોશ કહેછે; ઉદાહરણ, દ્રાક્ષ. કેટલાંક ઝાડમાં તે પાંખડી અથવા પરિધ બણી વળેલો હોયછે ત્યારે તેને બહાર વળેલો પરાગકોશ કહેછે.

રચના.—પરિપક્વ થયેલા પરાગકોશની રચના આ પ્રમાણે હોયછે:—પ્રત્યેક ગોળાને બે થર હોયછે, એક બહારનો ત્વચાના જેવો; એનાપર મુખ્ય હોયછે; અને બીજો અંદરનો. પરાગકોશપર એનું આચ્છાદન થાયછે. આ થર શીવણીની બાજુપર બહુજા પાતળો થાયછે અને શીવણીપર સમૂળગો હોતો નથી. બહારનો થર શીવણીપર ઘણો પાતળો હોયછે. સંયોજકની રચના તંતુના જેવીજ હોયછે.

પાંદડાની જોડે પુકેસરનું સરખાપણું.—જેમ ફૂલનાં આચ્છાદન પાંદડાનાં જેવાં હોયછે તેમ પુકેસર પણ પાંદડાના જેવાજ હોયછે. પુકેસરના તંતુ સઘળી રીતે પાંદડાના દીંડાના જેવા, સંયોજક પાંદડાની વચલી દાંડી કે શિરાના જેવા, અને પરાગકોશના બે ગોળા પાંદડાનાં પાતરાંના જેવા હોયછે. એક પાંદડું લેછને તેના પાતરાને દીંડા લગી બેવડું વાળી વચ્ચેવચ્ચથી કાપીશું તો પરાગકોશના જેવુંજ તે થશે. પરાગ એ પાંદડાના મૃદુધાતુના જેવેજ છે.

તંતુનો પરાગકોશ જોડે સંબંધ.—એ ભિન્ન ભિન્ન વનસ્પતિમાં ભિન્ન ભિન્ન તરેહનો હોયછે, અને વનરપતિનો વર્ગ ઓળખવાને ઉપયોગી થઈ પડેછે. એના ત્રણ પ્રકાર છે:—૧. પૃષ્ઠસ્પર્શી, એટલે પરાગકોશની પીઠના તમામ ભાગપર તંતુઓ વળગેલા હોયછે; ઉદાહરણ, પીળો ચંરો. ૨ જો. અધસ્પર્શી, એટલે પરાગકોશના પાયાને માત્ર તંતુઓ વળગેલા હોયછે; ઉદાહરણ, કરેણી, સદામહાર. ૩ જો, મધ્યસ્પર્શી, એટલે પરાગકોશના પાછલા ભાગની વચ્ચેવચ્ચ એક ગિંદુપર માત્ર તંતુઓ વળગેલા હોયછે; ઉદાહરણ, ઘાસ, ગુલછડી, ઈત્યાદિ.

સંયોજક.—પૃષ્ઠસ્પર્શી પરાગકોશમાં સંયોજક બહુ મોટો

હોયછે, અને અધસ્પર્શમાં બહુ નાનો હોયછે. કોઈવાર પરાગકોશમાં સંયોજક વધારે હોયછે અને કરેણી વગેરેમાં સંયોજકને કેશના જેવો ભાગ વળગેલો હોયછે.

પરાગકોશ અને તેના ગોળાનો આકાર.—પરાગકોશના ગોળાનો આકાર ઘણી તરેહનો હોયછે. કોઈવાર ગોળાકાર અને કોઈવાર ચંડાકાર હોયછે; ઉદાહરણ, બદામ; કોઈવાર સોયના જેવો, ઉદાહરણ, ખરસાણી; કોઈવાર પેચના જેવો; ઉદાહરણ, કહોળું, કાકડી, ઈલાદિ; કોઈવાર લંબચોરસ, ઉદાહરણ, ધંતૂરો. કરેણીમાં બાણના જેવો, અને ધારમાં દુભાગેલો હોયછે.

પરાગકોશ નાનો હોયછે તેવારે તેનો રંગ લીલાશપર હોયછે, પરંતુ પરિપક્વ થાયછે તેવારે બહુધા પીળા થાયછે, તથાપિ એને પણ કોઈ કોઈવાર અપનાદ આવેછે. જેમકે ખસખસના છોડમાં કોઈ વાર બાંમુઓ અને કોઈવાર શગો હોયછે, અને કેટલાંક ઝાડમાં લાલ હોયછે.

પરાગકોશનું ઊઘડવું.—કોશ પાડ્યા કેડે શીવણીપર ઊઘડે છે અને તેમાંનો પરાગ ફૂલના સ્ત્રીજાતીય ભાગપર પડેછે. ફૂલ પૂર્ણ ખીલે છે અને પરાગ લેવાને સ્ત્રીકેસર યોગ્ય થાયછે તેવારેજ આ કલ બનેછે. બધા પરાગકોશ એકી વખતે અથવા એક પછી એક ઊઘડે છે. એક પછી એક ઊઘડે છે ત્યારે ઘણું કરીને બહારના પરાગકોશ પ્રથમ ઊઘડે છે. પરાગ નીચે પડેછે તેવારે પુકેસર હેઠળ નમેછે અને એ કામ થયા કેડે ફરીને પોતાની અસલની સ્થિતિમાં આવેછે. ઊઘડવાનું કારણ એ છે કે પરાગનું દબાણ ઘણું થાયછે અને ઉપર કહેલી રેખા એ દબાણને લીધે તૂટે છે.

પરાગકોશ ચાર રીતે બિઘડે છે.—૧. ઝિલા; ૨. આડા; ૩. છિદ્રથી; અને ૪. પડદાથી.

૧. ઝિલા ઊઘડવું.—આ હમેશની તરેહ છે. એમાં પરાગકોશનો દરેક ગોળો પાયાથી ટોચલગી શીવણીની લીટીમાં બોલો બિઘડે છે (૧૨૮ મી આકૃતિ જુઓ.)

આ. ૧૨૮ મી.

૨. આડું ઊઘડવું.—આ તરેહ એક પોલવાળા પરાગકોશમાં જોવામાં આવેછે; ઉદાહરણ, લવેન્ડર. એમાંના ગોળા આડા ધૂંટેછે (૧૨૯ મી અને ૧૩૦ મી આકૃતિઓ જુઓ.)

સ્ત્રીકેસર અને પુંકેસર અંદરને પાસે વળેલા પરાગકોશ.

આ. ૧૨૯ મી. આ. ૧૩૦ મી.

૩. છિદ્રથી ઊઘડવું.—દરેક પરાગકોશના ગોળાને છેડે અથવા બાજુએ છિદ્રો પડેછે. એ છિદ્ર એકથી ચારલગી હોયછે ખરાં, પરંતુ બહુ ઘા બેજ હોયછે (૧૩૧ મી આકૃતિ જુઓ.)

એક પોલવાળા આડા બિઘડનારા પરાગકોશ.

જમસુસમાંના પુંકેસર પરાગકોશ આડા બિઘડના હોય તેવા દેખાયછે.

૪. પડદાથી ઊઘડવું.—એમાં પરાગકોશની બાજુ ચોરખારીની પેઠે ઊઘડે છે. એ પડદા ટોચે વળગેલા હોયછે અને બહાર ઉપર બારણું ફરેછે. એ પડદાની સંખ્યા બેથી ચારલગી હોયછે (૧૩૨ મી આકૃતિ જુઓ.)

આ. ૧૩૧ મી.

હેઠળ નમે-
લો પરાગકોશ.
ત. તંતુ; પ.
પોલ; છિ. ઊ-
ઘડનારાં છિદ્ર.

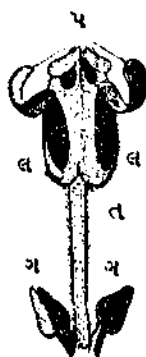
પુંકેસરનો સાધારણ વિચાર.

આ. ૧૩૨ મી.

એમાં પુંકેસરના પરસ્પર સંબંધનો તથા ફૂલના બીજા ભાગ જોડેના સંબંધનો વિચાર કરવો જરૂરનો છે.

આ મથાળા નીચે મુખ્ય ચાર બાબતનો વિચાર કરવો જોઈએ; ૧. પુંકેસરની સંખ્યા; ૨. સ્થાન. ૩. સંયોગ; ૪. સાપેક્ષ લંબાઈ.

૧. સંખ્યા.—પુંકેસરની સંખ્યા નિયમિત નથી. એપરથી એની સંખ્યા પ્રમાણે એને અને ફૂલને નામ આપ્યાં છે. બાહ્યાચ્છાદન, અંતરાચ્છાદન, અને પુંકેસરની સંખ્યા સરખી હોયછે ત્યારે તેને સમસંખ્યાંક પુંકેસર કહેવાય.

પરાગકોશ. ત.
તંતુ; ગ. ગ. પિંડ;
લ. લ. પોલ (૪);
પ. પડદા.

બધ કહેછે; એ સંખ્યા સરખી હોતી નથી તેવારે વિષમ-
સંખ્યાંક પુકેસર પુબ્ધ કહેછે.

દ્રુત પુકેસરની સંખ્યા પ્રમાણે ફૂલને નામ આપ્યાં છે.
એ સંખ્યા એકથી વીસત્રગી હોયછે. તે સંસ્કૃત શબ્દવડે
ખતાવવામાં આવેછે. ઉદાહરણ, ૧. એક પુકેસર પુબ્ધ; ૨.
દ્વિપુકેસર; ૩. ત્રિપુકેસર; ૪. ચતુષ્પુકેસર; ૫. પંચપુકેસર;
૬. ષટ્પુકેસર; ૭. સપ્તપુકેસર; ૮. અષ્ટપુકેસર; ૯. નવ
પુકેસર; ૧૦. દશ પુકેસર; ૧૧. એકદશ પુકેસર; ૨૦.
વિંશતિપુકેસર; અને અસંખ્ય પુકેસર, ઇત્યાદિ.

૨. સ્થાન.—ખાલ્યાચ્છાદન અને સ્ત્રીકેસરથી પુકેસર
દૂટા હોયછે અને સ્ત્રીકેસરના નીચલા ભાગ એટલે પડધી-
માંથી નીકળે છે સારે તેમને સ્ત્રીકેસરોપસ્થિત કહેછે; ઉ-
દાહરણ, ખમ્ખસના છોડનું ફૂલ. એ ખલ્લુ પુકેસરનું હમેશા-
નું સ્થાન છે. પુકેસર પાંખડીને વળગેલા હોયછે તેવારે તેમને
અંતપુષ્પકોશસંલગ્ન કહેછે. ખાલ્યાચ્છાદનને પુકેસર વળ-
ગેલા હોયછે અને તેથી સ્ત્રીકેસરની બાજુએ હોયછે સારે
તેમને સ્ત્રીકેસરોપરિસ્થિત કહેછે. ખાલ્યાચ્છાદન અંડા-
શયને વળગેલું હોયછે અને તેના ઉપલા ભાગમાંથી નીક-
ળતું દેખાય છે સારે પુકેસર પણ અંડાશયના ઉપલા ભા-
ગમાંથી નીકળે છે અને તેમને સ્ત્રીકેસરોર્ધ્વસ્થિત કહેછે.

આ સંજ્ઞાઓનું પૂર્ણ જ્ઞાન ખલ્લુ જરૂરનું છે, કારણ કે વ-
નસ્પતિના વર્ગીકરણમાં તેઓનો ઉપયોગ વિશેષ થાયછે.

કોઈ કોઈવાર પુકેસર અને સ્ત્રીકેસર હેઠળથી ઉપર લગી
એક એકને વળગી ફૂલના મધ્ય ભાગે તેમના સ્તંભ અનેછે
તેમને સ્ત્રીપુસંયોગી સ્તંભ કહેછે અને તે ફૂલને સ્ત્રીપુ-
સંયોગી પુબ્ધ કહેછે; ઉદાહરણ, સાખસન.

૩. સંયોગ.—પુંકેસર કેવળ નિરાળા અને છૂટા હોય છે તેવારે તેમને સ્પષ્ટ કહેછે; ઉદાહરણ. દ્રાક્ષ. તેઓ એક એકને વળગેલા હોયછે ત્યારે તેમને સંલગ્નપુંકેસર કહેછે; ઉદાહરણ, જામુસ.

પુંકેસર એક એકને વળગેલા હોયછે તેવારે તેમનો સંયોગ કોઈવાર પરાગકોશથી અને કોઈવાર તંતુથી થાયછે. જ્યારે પરાગકોશનો સંયોગ થાયછે ત્યારે પુંકેસરને કોશ-સંયોગી પુંકેસર કહેછે; ઉદાહરણ, ગલગોટાની, અને સૂર્ય-પ્લની જાતનાં ઝાડ. બહુધા તંતુઓનો સંયોગ થાયછે અને કોશ છૂટા હોયછે. તંતુઓનો સંયોગ થઈ એક અથવા વધારે જુડી બનેછે. સઘળા તંતુઓ એકઠા મળી એક જુડી બનેછે તેવારે પુંકેસરને એકગુન્ઠી કહેછે; ઉદાહરણ, જામુસ. તંતુઓ જોડાઈ બે જુડી થાયછે ત્યારે પુંકેસરને દ્વિ-ગુન્ઠી કહેછે; ઉદાહરણ, વટાણા. ત્રણ જુડી થાયછે તેવારે પુંકેસરને ત્રિગુન્ઠી, અને ત્રણ કરતાં વધારે થાયછે ત્યારે બહુગુન્ઠી કહેછે; ઉદાહરણ, એરડો, નારંગી, ઈલાદિ. બધા તંતુઓ એકઠા મળી સ્ત્રીકેસરની આસપાસ એક નળી બનેછે ત્યારે તે નળીને પુંકેસરધારી નલિકા કહેછે; ઉદાહરણ, જામુસ.

૪. સાપેક્ષ લંબાઈ.—૧. પાંખડીઓની લંબાઈ જોડે પુંકેસરનો મુકાબલો. ૨. પુંકેસરની પરસ્પર લંબાઈ.

૧. પાંખડીઓ કરતાં પુંકેસર ટૂંકાહોઈ પાંખડીઓથી ટૂંકાવડા હોયછે ત્યારે તેમને સમાવેશીય કહેછે. તેઓ લાંબા હોઈ પાંખડીઓની બહાર આવેછે ત્યારે તેમને બહાર આવનારા કહેછે.

૨. પુંકેસરની પરસ્પર લંબાઈ વિષે વિચાર કરવો વર્ગી-

કરણના ભાગને બહુ ઉપયોગી છે. કોઈવાર સઘળા પુંકેસર-ની લંબાઈ સરખી અને કોઈવાર ઓછીવત્તી હોયછે. કેટલાક વર્ગમાં ફૂલને છ પુંકેસર હોયછે, તેઓમાંના ચાર લાંબા અને બે ટૂંકા હોયછે. આ વ્યવસ્થાને ટેટ્રાટેનેમસ કહેછે; ઉદાહરણ, રાષ્ટ્ર, મૂળા, ઈલાદિની જાત. બ્યારે ચારજ પુંકેસર હોઈ બે લાંબા અને બે ટૂંકા હોયછે ત્યારે તેમને ડિટેનેમસ કહેછે; ઉદાહરણ, તુલસીની જાત અને સ્કોફ્યુલરેશી.

પરાગ.—એની વૃદ્ધિ તથા રચના નીચે પ્રમાણે છે:—

પાંદડાનો અને પરાગકોશનો મુકાબલો કરવાથી પાંદડાનાં ઉપલા અને હેઠલા પૃષ્ઠની વચ્ચે જે મૃદુધાતુ હોયછે તેના જેવોજ પરાગ છે એવું માન્યું છે. પરાગના મૃદુધાતુમાં કેટલાક કોષ હોયછે અને એ કોષપર આચ્છાદન હોયછે. એ કોષ મોટા થઈ આસપાસના મૃદુધાતુપર દબાણ કરી પરાગકોશને ઉઘાડી પરાગરૂપે બહાર પડેછે.

૧. **પરાગકોશનું વર્ણન.**—પરિપક્વ પરાગકોશને બે આચ્છાદન હોયછે, ૧. અંદરનું, અને ૨. બહારનું. જળમાં રહેનારી કેટલીક વનસ્પતિમાં એકજ આચ્છાદન હોયછે. આન્ઝિઓસ્પર્મિયામાં પરાગકોશ એકાકી અને ઝિમ્નોસ્પર્મિયામાં સંયુક્ત હોયછે.

૨. **પરાગકોશની અંદરનો પદાર્થ.**—એને ફેવિક્ષ્ઠા કહેછે. એ પદાર્થ અડધા પાનળા અને અડધા જાડા ઉત્પત્તિદ્રવ્યનો બનેલો છે અને એમાં સ્ટાર્ચ અને તેલની બહુ નાની ગોળી હોયછે. પરાગકોશ પકવ થતા જાયછે તેમ તેમ તેમાંનો પ્રવાહી પદાર્થ ઓછો થતો જાયછે. પરાગકોશમાંનો અતિ મહત્વનો ભાગ ફેવિક્ષ્ઠાજ છે.

૩. **પરાગકોશના આકાર.**—પરાગકોશ બહુધા વર્તુ-

લાકાર હોયછે: ટ્રોઈવાર અગાકાર, ત્રિકોણાકાર, અને તંતુના જેવા પણ હોયછે.

૪. પરાગનું ઊઘડવું.—પરાગદ્રોશના બહારના આચ્છાદનમાં કેટલાંક છિદ્ર હોયછે તેમાંથી અંદરનું આચ્છાદન દ્રોશના પેઠે ઉપશી બહુ તણાયાથી ફાટી જાયછે. રિટગ્મા પર પરાગ પડેછે તેવારે અંદરનું જે આચ્છાદન દ્રોશના જેવું થાયછે તેનો નળીના જેવો આકાર બનેછે અને તે નળી રિટગ્મામાં ધૂસેછે.

જાગ ૨ જો.

કર્ણિકા.

ફૂલનો જે ભાગ પડધીપર હોયછે અને બાહ્યાચ્છાદન તથા સ્ત્રીકેસરની જોડે જેનો સંબંધ હોયછે તેને કર્ણિકા કહેછે. કર્ણિકા એ ફૂલની અવસ્થાની ઇન્દ્રિય નથી. ફૂલની પુંજતીય અને સ્ત્રીજતીય એ બે મુખ્ય ઇન્દ્રિયોમાં એ ભાગ હોયછે તેથી આ ઠેકાણે એનું વર્ણન કર્યુંછે. બહુધા એ ભાગ પુંકેસર બદલાઈને થયો હોય એમ જણાય છે, કારણ કે એના ભાગ પુંકેસર જોડે મળેછે અથવા તેની વૃદ્ધિ એટલી થાયછે કે તેમાંથી નવા પુંકેસર તૈયાર થાયછે. બહુધા કર્ણિકામાં ફૂલમાંનો મકરંદ (પુષ્પરસ) ઉત્પન્ન થાયછે માટે સિનીયસે મકરંદોત્પાદકમાં એની ગણના કરી હતી.

જુદાં જુદાં ફૂલમાં જુદી જુદી તરેહની કર્ણિકા હોયછે. નારંગીમાં એનું એક જોળ ચક્ર સ્ત્રીકેસરના તળિયાની આસપાસ હોયછે; પીઓની નામે વનસ્પતિમાં કર્ણિકા લાલ-

ચોળ રંગની વાડકી જેવી હોયછે; ગુલાબમાં બાહ્યાચ્છાદન-
પર હોયછે; અને ધાણા, વરિયાળી, અજમો, આદિ જાતિમાં
અંડાશયપર હોયછે.

કર્ણિકાનાં સ્થાન પ્રમાણે તેને નામ આપ્યાંછે. એ અંડાશ-
યની તળે હોયછે તેવારે તેને સ્ત્રીકેસરોર્ધ્વસ્થિત કહેછે; ઉદા-
હરણ, નારંગી. બાહ્યાચ્છાદનને વળગેલી હોયછે તેવારે સ્ત્રીકે-
સરપરિસ્થિત કહેછે; ઉં ગુલાબ; અને અંડાશયની ટોચે
હોયછે ત્યારે તેને સ્ત્રીકેસરોર્ધ્વસ્થિત કહેછે; ઉદાહરણ,
અજમાની જાતની વનસ્પતિ.

ભાગ ૩ જો.

સ્ત્રીજાતીય ઇન્દ્રિયો.

આ ઇન્દ્રિયો ફૂલને મધ્ય ભાગે હોયછે અને એક કે એ-
કથી વધારે સૂક્ષ્મ પાંદડાં બદલાવાથી થાયછે. એ પાંદડાંને
પત્રોજામાં કાર્પેલ કહેછે. એ કાર્પેલ એક એકથી બિલકુલ
અલગ હોયછે અથવા જોડાયેલા હોયછે. એકજ કાર્પેલ હોય
છે તેવારે તેને એકાકી સ્ત્રીકેસર અને એકથી વધારે
હોયછે ત્યારે સંયુક્ત સ્ત્રીકેસર કહેછે.

કાર્પેલનું વર્ણન.—કાર્પેલ શબ્દ ગ્રીક ભાષામાંથી આ-
વ્યોછે અને એનો અર્થ તે ભાષામાં ફળ થાયછે; દારણુ કે
સ્ત્રીકેસર ફળનો મુખ્ય ભાગ છે. પ્રત્યેક કાર્પેલના ભાગ આ
પ્રમાણે છે:—

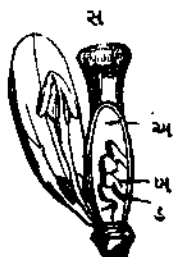
૧. અંદરની ભેર પડધીપર પોલો ભાગ હોયછે તેને અંડા-
શય કહેછે (૧૩૩ મી અને ૧૩૪ મી આકૃતિઓ જુઓ.)

એમાં એક અથવા અનેક ગોળ સૂક્ષ્મ પદાર્થ હોયછે તેમને
પૂલનાં ઈંડાં કહેછે. એ ઈંડાંમાંથી ખીજ ઉત્પન્ન થાયછે. એ
ખીજ અંડાશયમાં ઉપસેલા ભાગને વળગેલાં હોયછે. એ
ઉપસેલા ભાગને ખીજશય કહેછે.

આ. ૧૩૩ મી.

આ. ૧૩૪ મી.

સંયુક્ત સ્ત્રીકેસર
(૧માકુ). પ. પડધી;
અ. અંડાશય; ત. તંતુ
સ. ગોળ સ્ત્રિગ્મા.

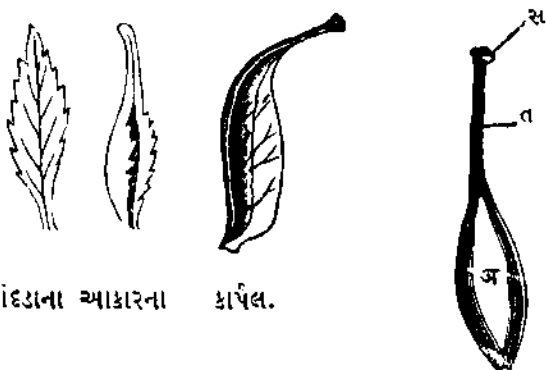
અંડાશયને ઊભો કા-
પીને બતાવ્યો છે; તેની
ખાજીએ પુંકેસર અને
પાંખડીઓ વળગેલાં છે.
અ. અંડાશય; પ. ઈંડાં;
ડ. ખીજશય; સ. સ્ત્રિગ્મા.

૨. સ્ત્રિગ્મા.—એ કોશનો બનેલો હોઈ એના-
પર આલેખ્ય હોતી નથી. એ અંડાશયપર અથવા અં-
ડાશયના ઉપલા તંતુપર હોયછે. એવા કાર્પેલના મુખ્ય ભાગ
એજ હોયછે, ૧ અંડાશય, અને ૨. સ્ત્રિગ્મા.

પુંકેસરને તંતુ જટલો ઉપયોગી છે તેનાથી સ્ત્રીકેસરને
તંતુ વધારે ઉપયોગી નથી. અંડાશયમાં એ શીવણી હોયછે
તેમાંની એક આગળ હોયછે તે કાર્પેલની એ કોર જોડાઈને
થયેલી હોયછે અને તેને આગલી કહેછે; અને ખીજ પા-

છળ હોયછે તે કાર્પલની વચલી શિરાપર હોયછે અને તેને પાંદડી કહેછે.

આ. ૧૩૫ મી. આ. ૧૩૬ મી. આ. ૧૩૭ મી. આ. ૧૩૮ મી.

પાંદડાના આકારના કાર્પલ.

કાર્પલનું સ્વરૂપ.—કાર્પલ એ પાંદડાનું કાર્પલ. અ. સ્વરૂપ છે એવું બહુ રીતે સિદ્ધ થાયછે. એ- અંડાશય; ત. રીના બેવડા પૂલમાં કાર્પલનો આકાર કેવળ તંતુ; સ. સિં- પાંદડાને મળતો આવેછે (૧૩૫ મી, ૧૩૬ આ. મી, ૧૩૭ મી, અને ૧૩૮ મી આકૃતિઓ જુઓ.)

એના આ સ્વરૂપનું બીજું ઉદાહરણ તેની વૃદ્ધિ થતી વખતે મળી આવેછે. જ્યારે તે બિલકુલ કુમળું હોયછે તે વારે તેનો આકાર નાના પાંદડાના જેવો હોયછે અને વૃદ્ધિ થાય છે તેમ તેમ પાંદડાના જેવા ભાગની કોર પાસે પાસે આવી એકઠી મળી જાયછે.

કાર્પલની સૂક્ષ્મ રચના.—એ પાંદડાના જેવીજ હોય છે. એમાં મૃદુધાતુ અને પેચના જેવા આકારની ધમનીઓ હોયછે. એ ધમનીઓ તંતુ બણી અથવા અંડાશયના

ઉપલા ભાગભણી વળેછે. એ બંને ઉપર ત્વચા હોયછે. જે ઠેકાણે કાર્પલરૂપી પાંદડાની કોર એકઠી મળેછે તે શીવણીપર મૃદુધાતુ વધારે થાયછે અને તે અંદરની પોલભણી વળેછે; આ ભાગને **બીજશય** કહેછે.

તંતુ.—કાર્પલની વચલી શિરામાંથી તંતુ નીકળે છે એવું કેટલાક વનસ્પતિશાસ્ત્રવેત્તાઓનું મત છે; પરંતુ એની રચના નિદાણતાં એ કાર્પલના શિખરમાંથી નીકળે છે એવું અનુમાન થાયછે. એ મૃદુધાતુ અને ધમનીઓનો બનેલો છે અને એ બંનેપર ત્વચા હોયછે. આ ત્વચા અંડાશયની ઉપલી ત્વચાને વળગેલી હોયછે અને એનાપર કોઈવાર કેશ અને મુખ હોયછે.

તંતુને વચ્ચેવચ્ચથી ચીરીને જોઈએ છીએ તો તે નક્કર જણાતો નથી, પરંતુ તેમાં ખારીક નળીના જેવી પોલ હોયછે. એ પોલ હેઠલીમેર અંડાશયની પોલ જોડે અને ઉપલીમેર સ્તિગ્મા જોડે લાગેલી હોયછે. આ નળી વખતે ખુલ્લી હોયછે અથવા વખતે તેમાં કોશનો જથ્થો હોયછે. અંડાશય પકવ થયા કેડે પરાગ પડવાના સમયે એમાં લાંબા કોશ વિશેષ થાયછે. ગર્ભની ઉત્પત્તિની વેળા એ કોશમાં એક જાતનો ચીકણો, ગુંદર અને સાકરયુક્ત પ્રવાહી ઉત્પન્ન થાયછે તેને સ્તિગ્માનો દ્રવ કહેછે.

સ્તિગ્મા.—એની રચના તંતુની અંદરની રચનાના જેવી હોયછે. એ તંતુની એક બાજુએ, અથવા તેની ટોચે, અથવા બંને બાજુએ હોયછે. એનાપર ખરી ત્વચા હોતી નથી. તંતુમાંના ધાતુને લીધે એનો સંબંધ અંડાશયમાંના બીજશય જોડે થાયછે, ગર્ભની ઉત્પત્તિની વેળા ઉપર કહેલા દ્ર-

વવટ એ બીનો અને ચીકણો થાયછે, અને ચીકણને લીધે તેનાપર પરાગ રહી શકેછે.

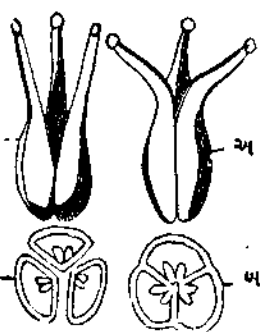
સ્ત્રીકેસરનો સારાસાર વિચાર.—ઉપર જે વર્ણન કર્યું તે એક કાર્પલનું છે; એવા એક અથવા અનેક કાર્પલ મળવાથી સ્ત્રીકેસર બનેછે. એકાકી અથવા સંયુક્ત સ્ત્રીકેસર વિષે પણ આપણે પાછળ કહી ગયા. સંયુક્ત સ્ત્રીકેસરમાં કાર્પલ ઝૂટા અથવા એકઠા હોયછે. ઝૂટા હોયછે ત્યારે સ્ત્રીકેસરને **વિભક્ત** અને એકઠા હોયછે ત્યારે **સંયુક્ત** કહેછે.

સ્ત્રીકેસર વિભક્ત હોયછે ત્યારે કાર્પલની સંખ્યાને સંસ્કૃત શબ્દવટ બતાવવામાં આવેછે. તે આ રીતે:—એક કાર્પલના ધૂલને એક કાર્પલયુક્ત ધૂલ, બે કાર્પલના ધૂલને દ્વિકાર્પલ, ત્રણનાને ત્રિકાર્પલ, ઈત્યાદિ દ્વાદશ લગી અથવા એથી વધારે સંખ્યા બતાવવામાં આવેછે; એજ પ્રમાણે સંયુક્ત સ્ત્રીકેસર ધૂલમાંના સ્ત્રીકેસરના તંતુઓની સંખ્યા દેખાડવામાં આવેછે.

વિભક્ત સ્ત્રીકેસર.—એવા સ્ત્રીકેસરમાં બે અથવા વધારે કાર્પલ હોયછે. બે હોયછે તેવારે તેઓ સામસામા હોય છે; બે કરતાં વધારે હોયછે અને તેમની સંખ્યા બાહ્યાઘ્રાનની અથવા પાંખડીઓની સંખ્યાના જેટલી હોયછે ત્યારે તેઓ બાહ્યાઘ્રાનની સામસામા અથવા બે પાંખડીઓની વચ્ચેમાં પણ હોયછે. એમની એક અથવા વધારે દાર હોયછે તેવારે આગલી શીવણ ધૂલના મધ્યભાગ ભણી હોયછે અને વધારે દાર હોયછે ત્યારે બહારની દારમાંના કાર્પલની આગલી શીવણ અંદરની દારમાંના કાર્પલની પાછલીમેર હોયછે.

આ. ૧૩૯ મી. આ. ૧૪૦ મી.

સંયુક્તત્રીકેસર.—એમાં
કાર્પેલો ઉપલીમેર અથવા ની-
ચલીમેર જોડાયેલા હોયછે. ની-
ચલી બાજુએ જોડાયેલા હોય
છે, સારે તે થકી સંયુક્ત અં-
ડાશય બનેછે. એવા સંયુક્ત
અંડાશયમાં કાર્પેલો એક ઠેકાણે
એકઠા મળી જુદી જુદી પોલ
બનેછે અથવા તેમાં પડદા જ-

બને એકજ પોલ થાયછે. એનાં
કારણ આ છે:—ધારો કે ત્રણ
કાર્પેલને થડમાં થડમાં મૂક્યાછે
અને દરેકમાં એકેક પોલછે
(૧૩૯ મી આકૃતિ જુઓ).

(અ) ત્રણ કાર્પેલને એ-
કનીપાસે એક કઢાડ્યા છે,
પરંતુ પરસ્પર વળગેલા નથી;
(ખ) તેમના અંડાશયનો આ-
ડો છેદ.

માટે આડો છેદ મૂકીશું તો
ત્રણેની ત્રણ પોલ થશે. એ
ત્રણ પોલ છૂટી છૂટી હોયછે
અને પ્રત્યેક પોલ ખીજ પો-

(અ). ત્રણ કાર્પેલ જોડા-
યેલા અથવા વળગેલા; (ખ)
તેમના અંડાશયનો આડો
છેદ.

સોમાંથી બે પડદાવતી વિભાગાયલી હોયછે. હવે એજ કા-
ર્પેલને જોડી દઈશું તો તે થકી સંયુક્ત અંડાશય બનશે
અને તેમાં ત્રણ પોલ થશે (૧૪૦ મી આકૃતિ જુઓ).
એમાં પોલોની વચ્ચે પડદા હોયછે.

કાર્પેલની બાજુએ એકઠી મળવાથી જે પડદા બને છે
તેમને ખરા પડદા કહેછે; એ સિવાય ખીજ જે પડદા હોય

છે તેમને ખોટા પડદા કહેછે. એ ખોટા પડદા બીજાશયમાંનો પ્રત્યેક ભાગ અંદરને પાસે વધવાથી ઉત્પન્ન થાયછે. એનાં ઉદાહરણ ગરમાળાની શિંગમાં જેવામાં આવેછે; બીજાં ઉઠ ધંતૂરો, ગવાર, ઇલાદિ.

કેટલાક સંયુક્ત અંડાશયમાં એકજ પોલ હોયછે. એનું કારણ એ છે કે કાર્પેલની બાજુઓ એક એકમાં મળી જાય છે, અથવા તે બાજુઓ અંદરલગી જતી નથી તેથી કરીને માંહેલીમેર વિભાગનારા પડદા એવા અંડાશયમાં હોતા નથી.

અંડાશય.—સ્ત્રીકેસરના નીચલા ભાગને અંડાશય કહે છે. એ સંયુક્ત અથવા એકાકી હોયછે. બે અથવા વધારે અંડાશય એકઠા મળેછે ત્યારે તેમને સંયુક્ત અંડાશય કહેછે, અને એકજ કાર્પેલનો અથવા વિભક્ત સ્ત્રીકેસરના એક કાર્પેલનો બનેછે ત્યારે તેને એકાકી અંડાશય કહેછે. આપરથી એકાકી સ્ત્રીકેસર અને એકાકી અંડાશય એ બન્નેનો અર્થ એકજ નથી એ વાત ધ્યાનમાં રાખવી જોઈએ; કારણ કે એકાકી સ્ત્રીકેસર એકજ કાર્પેલનો બનેછે ત્યારે એ બેનો અર્થ એકજ થાયછે, પરંતુ એકાકી અંડાશય એકાકી સ્ત્રીકેસરનો ભાગ થઈ શકેછે અથવા વિભક્ત સ્ત્રીકેસરના કાર્પેલોમાંના એક કાર્પેલનો ભાગ થઈ શકેછે.

અંડાશય બહુધા પડધીપર હોયછે અને તેને દીંદું હોતું નથી. કોઈવાર પડધીપર દીંદું આવીને તેપર અંડાશય હોય છે. આ દીંદાને સ્ત્રીકેસરધારી દીંદું કહેછે. સંયુક્ત અથવા એકાકી અંડાશય બાહ્યાઘ્રાદનને વળગેલો કે છૂટો હોયછે. વળગેલો હોયછે તેવારે તે નીચલીમેર હોયછે અને બાહ્યાઘ્રાદન ઉપલીમેર હોયછે; ઉદાહરણ જામફળ. છૂટો હોયછે તેવારે તે ઉપલીમેર હોયછે અને બાહ્યાઘ્રાદન નીચલીમેર

હોયછે. ગુલાબ વગેરે ફૂલમાં અંડાશય દેખાઈતો નીચલી-
મેર હોયછે, તથાપિ તે ખરેખરો તેમ હોતો નથી; કારણ
કે એમાં પડખી અંતર્ગોળ અને બાહ્યાચ્છાદનને વળગેલી
હોયછે અને તેની અંદરની બાજુએ કાર્પસો હોયછે. માટે
ગુલાબના ફૂલમાંના અંડાશય ઉપલીમેર અને છૂટા હોયછે.

અંડાશયના આકાર.—અંડાશય એકાકી હોયછે તેવારે
તેના આકારસરખા હોતા નથી, પરંતુ સંયુક્ત હોયછે ત્યારે
ઘણુંકરીને સરખા હોયછે. એ આકાર બહુધા ગોળ હોયછે,
અને તેનું બહારનું પૃષ્ઠ કેવળ સફાઈદાર અને ચળકતું હોયછે
અથવા કોઈવાર તેપર ખાંચ અને કોઈવાર કેશ હોયછે,
અંડાશય સંયુક્ત હોયછે તેવારે તેના કાર્પસોની સંખ્યા તંતુ
અથવા સ્તિમ્બાની સંખ્યાપરથી નીકળે છે, વખતે બહારની
ખાંચપરથી અને વખતે અંદરનાં ખીજ જે રીતે વળગેલાં
હોયછે તેપરથી કાઢવામાં આવેછે.

અંડાશયમાંના ખીજશયનું વર્ણન.—અંડાશયમાંના
જે જાડા અને બહાર નીકળતા ભાગને ખીજ વળગેલાં હો-
યછે તેને ખીજશય કહેછે. આ ખીજશય જુદી જુદી વન-
સ્પતિમાં જુદી જુદી તરેહનું હોયછે, પરંતુ એકજ જાતના
ઝાડમાં એકસરખું હોયછે માટે એ વિષે જાણવાની જરૂર છે.

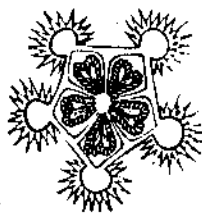
ખીજશયના પ્રકાર.—એકાકી અંડાશયમાં ખીજશય
આગલી શીવણીબણી હોયછે અને તેને આંસનું ખીજશય
કહેછે; ઉદાહરણ, વટાણાની શિંગ સંયુક્ત અંડાશયમાં એના
ત્રણ પ્રકાર હોયછે, ૧. કોરનું કે આંસનું, ૨. બાજુનું,
અને ૩. વચલું છૂટું.

આ. ૧૪૧ મી. આ. ૧૪૨ મી.

આંસનું.—આ
ખીજશય સર્વ સંયુ-
ક્ત અને પુષ્કળ પો-
લવાળા અંડાશયમાં
હોયછે, કારણ કે
એમાં પ્રત્યેક કાર્પ-
લનું અંડાશય એકા-
ક્રી અંડાશયના ને-
ત્રુંજ હોયછે, અને
એ માટે ખીજશય

સંયુક્ત અંડા-

શયનો આડો છેદ. અંડાશયનો આડો
અંડાશયની ત્રણ છેદ. અંડાશયની પાં-
ચ પોલ, ખીજશય ચ પોલ, ખીજશય
આંસનું. આંસનું.

આગલી શીવણીમ-

ણી હોયછે. આ શીવણી સઘળા અંડાશયમાં મધ્યમાં અ-
થવા આંસમાં આવેછે તેથી એને આંસનું ખીજશય કહેછે
(૧૪૧ મી અને ૧૪૨ મી આકૃતિઓ જુઓ); ઉદાહરણ,
લિલી. એક પોલના સંયુક્ત અંડાશયમાં ખીજશયના એ પ્ર-
કાર જોવામાં આવેછે તે આ છે.

આ. ૧૪૩ મી.

બાજૂનું.—ઉપર કહેલા સંયુક્ત અંડાશય-
માં અંડાશયની અંદરની બાજૂને ખીજ વળગેલાં
હોયછે ત્યારે તેને બાજૂનું ખીજશય કહેછે (૧૪૩
મી આકૃતિ જુઓ); ઉદાહરણ, યોરનાં ફલ.

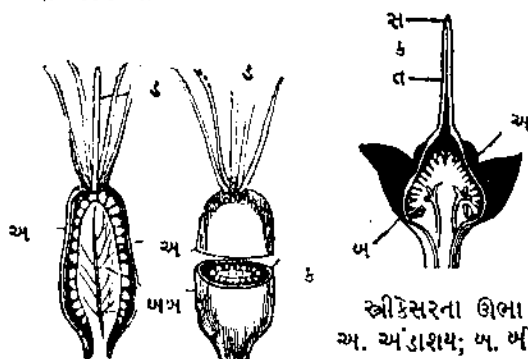

૩. **વચ્ચલું છૂટું.**—ઉપર કહેલા અંડાશયમાં યોરના અં-
ખીજશય અંડાશયની અંદરની બાજૂને ન વ- ડાશયનો આડો
ળગતાં અંડાશયની પોલની મધ્યે હોયછે તે- છેદ. અંડાશય
વારે તેને વચ્ચલું છૂટું ખીજશય કહેછે એક પોલવાળું;

(૧૪૪, ૧૪૫, અને ૧૪૬ મી આકૃતિઓ ખીન્નશય ખા-
નુઓ); ઉદાહરણ, લવિંગનું ધૂલ. જૂનું.

આ. ૧૪૪ મી. આ. ૧૪૫ મી.

આ. ૧૪૬ મી.

સ્રીકેસરના ઊભા છેદ;
અ. અંડાશય; ખ. ખીન્ન-
શય, વચ્ચેનું છૂદું; ત. તંતુ;
સ. રિઠગા.

અંડાશય ઊભું ઉપલુંગ આકૃતિ
કાપેલું. અ. અં- કાપેલું.
ડાશય; ખ. ખી-
ન્નશય, વચ્ચેનું
છૂદું; ક. ઈંડાં. ડ.
તંતુ.

સ્રીકેસરના તંતુ.—કાર્પલના વર્ણનમાં એમના સાધા-
રણ આકાર તથા રચના વિષે આપણે કહી ગયા છીએ. આ
તંતુ બહુધા અંડાશયના શિખરમાંથી નીકળે છે, અને કોઈ
વાર માત્ર બાજુમાંથી અથવા પાયામાંથી નીકળે છે. ઘણું
કરીને તેમનો એકજ છેડો હોય છે, પરંતુ કોઈવાર બે, ત્રણ,
થે ચાર વિભાગ થાય છે.

આકાર અને પૃષ્ઠ.—તંતુનો આકાર ઘણું કરીને ગોળ

નળીના જેવો હોયછે અને પાયાથી ટ્રાયલગી નાનો થતો જાયછે. કોઈવાર કેશના જેવો હોયછે અને કોઈવાર પાંખ-ડીના જેવો હોયછે. કેટલાકમાં પૃષ્ઠ લીસું સફાઈદાર અને કેટલાકમાં કેશાળ હોયછે; ઉદાહરણ, ગલગોટાનું ફૂલ.

સ્થિતિ.—તંતુપર અથવા અંડાશયપર જે ત્વચા વગરનો ભાગ હોયછે તેને એ નામ આપ્યું છે. એ સંયુક્ત અથવા એકાકી હોયછે, તેમજ ગોળ અથવા ચપટા હોયછે અને બહુધા વિભાગેલા હોયછે, અને સંયુક્ત અંડાશયમાં એના વિભાગપરથી કાર્પેલો કેટલા છે તે જણાય છે. ઘાસની જાતમાં અને ગલગોટાની જાતમાં એના બે કાંટા થયેલા હોયછે; પરંતુ અંડાશયમાં એકજ પોલ હોયછે. એના ગોળાના આકાર ભિન્ન ભિન્ન હોયછે, અને તેપરથી જાડની જાત ઝોળખાઇ આવેછે; ઉદાહરણ, આકડાની જાત અને કરેણીની જાત; આકડાની જાતમાં પંચખૂણુ અને કરેણીની જાતમાં શેતરંજના આદાના જેવો હોયછે.

ભાગ ૪ થો.

પડઘી.

ફૂલના ફીટાના છેડાને એ નામ આપ્યુંછે. ઘણાં જાડમાં પડઘી ચપટી હોયછે. (૧૪૭, ૧૪૮, અને ૧૪૯ મી આ-કૃતિઓ જુઓ.) પીળા ચંપાની તથા સીતાફળીની જાતનાં જાડમાં પડઘી ગોળ અને વચ્છનાગની જાતમાં સંકવાકાર હોયછે. કમળની જાતનાં જાડમાં પડઘી બહુ મોટી હોયછે અને તેમાં પોલ હોયછે. એ પોલ કાર્પેલો હોયછે. કોથમી-

આ. ૧૪૭ મી.

પડધી (કમળ).

આ. ૧૪૮ મી.

આ. ૧૪૯ મી.

એક ચમત્કારી યુગ્મ. અ.
બાહ્યાન્ઝાદન; બ. અંતરા-
ન્ઝાદન; ક. પડધી; ડ. પુકેસર;
સ. અંડાશય.

૨ની જાતમાં પડધી અંડાશયની ઉપલીમેર જાય છે અને તેનો દાંડો બને છે. ગુલાબમાં પડધી કોઈ વાર યુગ્મમાંથી બહાર નીકળી તેની ડાળી બને છે અને એ ડાળી પર ખરાં પાંદડાં આવે છે. કૃષ્ણ કમળમાં પડધી મોટી થઈને તેનો દાંડો થાય છે અને તે દાંડા પર અંડાશય હોય છે. આ દાંડાને સ્ત્રીકેસરધારીસ્તંભ કહે છે.

ગુલાબની ચમત્કારી જુદી યુગ્મની પડધી મોટી થઈને તેના પર ફરીને પાંદડાં આવેલાં છે.

સ્વંડ ૫ મો.

ફલ.

આકૃતિ ૧૫૦ મી.

ઉપર કહેલાં ફલનાં મુખ્ય ઈન્દ્રિય-
દ્રવ્યનાં પરસ્પર કાર્ય થયા કેડે એટલે
પરાગકોશમાંથી પરાગ નીકળી રિટગમા
પર પડી તંતુઓનાં દ્વાર અંડાશયમાં
જઈ તેમનાં નવાં બીજ થાયછે ત્યારે
તેમાંથી ફળ તૈયાર થાયછે. ફળ એ પકવ
અંડાશય અને તેમાંના નાના દાણાનું
ખર્તકું હોયછે. ફળ તૈયાર થાયછે તે-
વારે અંડાશયમાંના તંતુ અને રિટગમા
અટસ થાયછે. પરંતુ કોઈવાર તંતુ
રહેછે અને એ તંતુપરથી નાના આ-
કરનાં ફળ બીજથી ઓળખાઈ આવે
છે. અને કેટલાકમાં આ તંતુ પૂંછડીના
બેચે લાંબો રહેછે (૧૫૦ મી આકૃતિ
જુઓ).

ફળ ઉપર બા-
કી રહેલા સીકેસ-
રના પૂંછડીના બેવા
તંતુ.

ફલના ભાગ ફળમાં આવેછે એમ ઉપર કહ્યું તે સિ-
વાય તેના બીજા ભાગ પણ ફળમાં આવેછે. ઉદાહરણ,
કેટલાંકમાં, એટલે સીતાફળ, રામફળ, તરબૂચ, અને ગૂઝ-
બેરીમાં, ફળ પાકતાંલગી બાહ્યચાદન હોયછે; ગુલાબમાં
પડખી ફળમાં હોયછે; અનનાસમાં અંડાશય, ફલનાં આ-
ચાદન, અને ફલનાં કેટલાંક પાંદડાં હોયછે; તથા અંજીર,
હમરડો કે ગુલેર, પીપળાનાં ફળ, વડનાં ફળ, ઈલાદિ સમૂહમાં

ફળ, એક જાડી નરમ પડધીમાં પુષ્કળ રૂલ એકઠાં થઇને ખેતલાં હોયછે.

અંડાશય પડવ થઇને તેનું ફળ થાયછે સારે તેમાં ઘણા ફેરફાર થાયછે, તેની બાજુ વખતે જાડી, વખતે નરમ, અને વખતે પોપડીના જેવી હોયછે. કોઇવાર એથી વિશેષ ફેરફાર પણ થાયછે અને તેને લીધે ફળની ખરી રચના કેવળ બદલાઈ જાયછે. એવું થવાનાં ત્રણ કારણ છે:—૧. વિશેષ વૃદ્ધિ, ૨. ઓછી વૃદ્ધિ, અને ૩. ભાગની અદલાબદલી.

૧. વિશેષ વૃદ્ધિ.—અંડાશયમાં ખોટા પડદા ઉત્પન્ન થવાથી જોઇએ તે કરતાં વધારે વૃદ્ધિ થાયછે; ઉદાહરણ, ધંતુરાનું ફળ. એમાં મૂળના બે પડદા હોયછે, અને બીજા બે ખોટા પડદા પાછળથી થાયછે. ગરમાળાની શિંગમાં પણ એજ રીતે બનેછે.

૨. ઓછી વૃદ્ધિ.—અંડાશયમાંનો કેટલોક ભાગ કમી થાયછે અથવા નાશ પામેછે; ઉદાહરણ, ઓક. એમાં ત્રણ પોત્ર હોઈ પ્રત્યેકમાં બે જોળી કે દાણા હોયછે; પરંતુ ફળ પાકવા આવેછે એટલે એકજ પોત્ર અને બીજા રહેછે, બાકીનાં નાશ પામેછે.

૩. ભાગની અદલાબદલી.—કેટલાકમાં પુષ્કળ અને નરમ મૃદુધાતુ થાયછે; ઉદાહરણ, કદંબ, જમફળ, ગૂઝમેરી, પપનસ, નારંગી, વિલાયતી વંસાક, ઈલાદિ.

ફળનાં સાધારણ લક્ષણ.—ફળ અંડાશયની પેઠે એકાકી અથવા સંયુક્ત હોયછે; અને વિભક્ત કાર્પલવાળાં અથવા સંયુક્ત કાર્પલવાળાં હોયછે. ફળ નીચલા અંડાશયમાંથી ઉત્પન્ન થાયછે સારે તેને નીચલું કહેછે; ઉદાહરણ,

તરબૂજ, કાકડી, ઈલાદિ; અને ઉપલા અંડાયમાંથી થયેલાને ઉપલું કહેછે; ઉદાહરણ, પોસનો દોડો, વટાણાની શિંગ, ઈત્યાદિ.

ફળના ભાગ.—ફળ પાક્યા કેડે તેના બેભાગ હોયછે, ૧. બહારની છાલ અથવા કવચ અને ૨. માંહેલાં બીજ. ઘણું કરીને કવચ સુકાઈ જાયછે અને ફળ પાકતું નથી, પરંતુ પુષ્કળ ફળમાં એ કવચ ઉત્તમ દશામાં આવેછે; ઉદાહરણ, નારંગી, દ્રાક્ષ, કેળાં, ગુંદાં, ઈત્યાદિ.

કવચના ત્રણ થર હોયછે, ૧. બહારનો થર, ૨. વચ્ચો થર, અથવા ગર, અને ૩. અંદરનો થર અથવા હળિયો; ઉદાહરણ, ભોર. એમાં બહારની રાતી છાલ તે બહારનો થર, વચ્ચો આવનો પદાર્થ તે ગર, અને તેની અંદર હળિયો હોયછે તેને માંહેલો થર કહેછે. તેમજ બદામ, નાળિયેર, સોપારી, સીતાફળ, ખજૂર, અંબોડ, પપનસ, નારંગી, જામફળ, જાંબુ, ઈત્યાદિ ફળમાં ઉપલા ત્રણે ભાગ હોયછે.

ફળનું ઊઘડતું.—ફળ પાક્યા કેડે ઘણું કરીને બીજ બહાર પડે તેટલા સાર તે ઊઘડે છે, માટે તેને ઊઘડનાડું ફળ કહેછે, પરંતુ કોઈ કોઈવાર ફળ ખીડાયલું રહી અંદરને અંદર કોહી જાયછે અને બીજ બહાર પડે છે. એવા ફળને નહિ ઊઘડનાડું ફળ કહેછે.

ઊઘડનારાં ફળ અનેક રીતે ઊઘડે છે,—૧. પડદાથી, ૨. આડાં, અને ૩. નાનાં છિદ્રોથી.

૧. પડદાથી.—આ ઊઘડતું થોડું અથવા પૂર્ણ હોયછે. એક અંડાશયમાંથી થયેલા ફળનું ઊઘડતું આગલા અને પાછલા પડદા આગળથી થાયછે; ઉદાહરણ, વટાણા, તુવર, ઈત્યાદિ (૧૫૧ મી આકૃતિ જુઓ). સંયુક્ત ફળમાં ઊઘડવાના મુખ્ય ત્રણ પ્રકાર છે—૧. બન્ને પડદા જુદા થઈને

જિવડે છે; ૨. માંહેલી પોલ ફૂટી ફળ જિવડે છે ત્યારે પ્રત્યેક કાર્પલ પાછલી શીવણીપર જિવડે છે અને પડદા નેવાને તેવા રહેછે; ૩ પડદા ફાટીને જિવડે છે:—એમાં કાર્પસો પાછલી બાગ્નુએથી જિવડે છે; ઉદાહરણ, ધંતૂરો.

આ. ૧૫૧ મી.

૨. આડાં.—ઉપલા અને નીચલા બાગમાંથી જિવડવાની ક્રિયા ચાલેછે.

૩. નાનાં છિડોથી.—ફળની ઉપલીમેર, નીચલીમેર, કે પડખે નાનાં નાનાં છિડો થાયછે; ઉદાહરણ, પોસનો દોડા.

આગલી અને પાછલી શીવણીપર જિવડનારાં ફળ.

ફળની જાત.—એ મુખ્ય બે પ્રકારની કરીછે, ૧. એક ફૂલથી થયેલાં ફળ—તેના પેટાબેદ—(અ) એકાકી ફળ, (બ) વિભક્ત કાર્પલવાળાં ફળ, અને (ક) સંયુક્ત કાર્પલવાળાં ફળ; ૨. ઘણાં ફૂલ એકઠાં થવાથી થયેલાં ફળ.

૧. એક ફૂલથી થયેલાં ફળ.—(અ) એકાકી ફળ.—એકાકી ફળ એટલે જે ફળ એકજ કાર્પલ દ્વિવા એકજ અંડાશયથી અને એકજ ફૂલથી એક ફળ ઉત્પન્ન થાયછે તે. એની ચાર જાત છે;—૧. લેગ્યુમ (શિંગ), ૨. લોમેન્ટમ, ૩. ફૂપ, અને ૪. સુટ્રિકલ.

૧. લેગ્યુમ.—એ ઉપલું, એક પોલવાળું, એક અથવા વધારે બીજવાળું ફળ છે; અને આગલી તથા પાછલી શીવણીપર જિવડે છે. તે જિવડે છે તેવારે તેની બંને બાગ્નુએ બે પડદા થઈ બીજ આગલી શીવણીપર હોયછે; ઉદાહરણ,

વટાણાની શિંગ, વાલની શિંગ, વાલોળ, આમલી, ઈલાદિ, અને લેગ્યુમિનોસી જાતની તમામ વનસ્પતિનાં ફળ. આ શિંગોનો આકાર જુદો જુદો હોયછે. વખતે ગુંછળાકાર અને વખતે મળસૂત્રાકાર હોય છે (૧૫૨, ૧૫૩, ૧૫૪ અને ૧૫૫ માં આકૃતિઓ જુઓ).

આ. ૧૫૨ માં. આ. ૧૫૩ માં. આ. ૧૫૫ માં.

આ. ૧૫૪ માં.

મળસૂત્રાકાર શિંગ.

આમલી અને પા-
છલી-શીવણી પર બિલડ-
નારાં ફળ. ગુંછળાકાર શિંગ.
ગોકળ મા-
યના જેવી
શિંગ.

આ. ૧૫૬ માં.

૨. લોમેન્ટમ.—એ ઉપલા ફળના જેવુંજ હોઈ તેની વચલી બાજુ મણકાના જેવી સંકોચાયલી હોયછે; ઉદાહરણ, બાવળ, ઈલાદિ (૧૫૬ માં આકૃતિ જુઓ).

૩. ફૂપ.—એ ઉપલું, એક પોલવાળું, એક અથવા બે ખીજવાળું, નહિ બિલડનારું ફળ છે; અને એમાં નરમ અને પુષ્કળ મગજ હોયછે

અને પત્થરના જેવો કઠણુ ઠળિયો કે ગોટલી હોય આવળની છે; ઉદાહરણ, બોર, બદામ, આંબો, આમળાં, મણકાના ઈત્યાદિ. એવાં ફળને ઠળિયાવાળાં ફળ કહેછે જેવી શિગ. (૧૫૭ અને ૧૫૮ મી આકૃતિઓ જુઓ).

આ. ૧૫૭ મી.

ફળ (પીચ).

આ. ૧૫૮ મી.

એજ બીજું કાપેલું.

આ. ૧૫૯ મી.

૪. યુટ્રિકલ.—એ ઉપલું, એક પોતવાળું, એક અથવા વધારે બીજવાળું ફળ છે, અને તે પર પાતળી ત્વચાના જેવું કવચ હોયછે અને તે બીજથી જુદું હોયછે. એવા પ્રકારનાં ફળ ઘણું કરીને બિઘડતાં નથી. પરંતુ કોઈ

યુટ્રિકલ.

કોઈવાર આડાં બિઘડે છે; ઉદાહરણ, દેવકેળનાં ફળ (૧૫૯ મી આકૃતિ જુઓ).

(બ) વિલક્ષ કાર્પેલવાળાં ફળ.—આ સંજ્ઞામાં જે ફળનો સમાસ થાયછે તેઓ એક કાર્પેલનાં અથવા અંડાશયનાં બનેલાં હોયછે. પરંતુ એકજ ફલમાંથી પુષ્કળ ફળ થાયછે. એમની ત્રણ જાત છે, ૧. ક્ષાલ્પિકલ, ૨. આડી-નિયમ, અને ૩. ઇંટીરિઓ.

આ. ૧૬૦ મી. આ. ૧૬૧ મી.

૧. ફાલિકલ. — એ ઉપલું, એક પોલવાળું, એક અથવા વધારે ખીજવાળું ફળ છે. એ આગલી શીવણીપર માત્ર ઊધડે છે અને એને એકજ પડદો હોય છે; ઉદાહરણ, વચ્છનાગ, આકડો, દોડી, ઈત્યાદિ (૧૬૦ અને ૧૬૧ મી આકૃતિઓ વળુઓ).

ફાલિકલ
(આકડો).

ફાલિકલ (વ-
ચ્છનાગ).

આ. ૧૬૨ મી. આ. ૧૬૩ મી.

૨. આક્રીનિયમ. —

એ ઉપલું, એક પોલવાળું, અને એક ખીજવાળું ફળ છે અને એનાપરનું કવચ સૂકાયલું અને નહિ ઊધડનારું હોય છે; ઉદાહરણ, ગુલમીની જાતનાં ઝાડનાં ફળ, અને વિલાયતી અજમાની જાતનાં ઝાડનાં ફળ (૧૬૨ મી અને ૧૬૩ મી આકૃતિઓ વળુઓ).

આક્રીનિયમનો
ઊભો છેદ. એમાં
ફળપૂંછડીવાળું છે.

પુષ્કળ આક્રી-
નિયમ.

૩ ઈટીરિઓ. — પુષ્કળ આક્રીનિયમ મળવાથી એ ફળ ધાય છે; ઉદાહરણ, ગુલાબનું ફળ.

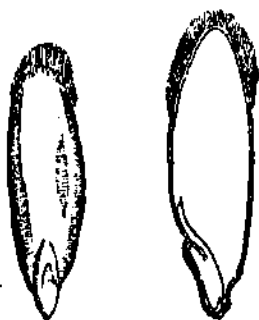
(ક) સંયુક્ત કાર્પેલવાળાં ફળ.—આ મધાળા નીચે જે ફળ એ અથવા વધારે અંદાશય એકઠાં મળીને થયેલાં હોયછે તેમનો સમાવેશ થાયછે; અને એમાં એક પૂલમાંથી એકજ ફળ ઉત્પન્ન થાયછે. પહેલા એ વર્ગમાંનાં ફળ એકાકી અંદાશયમાંથી ઉત્પન્ન થાયછે, પરંતુ આ વર્ગમાંનાં ફળ સંયુક્ત અંદાશયમાંથી ઉત્પન્ન થાયછે. ફળ ઉપલાં અથવા નીચલાં હોયછે તે પ્રમાણે એના એ વિભાગ કર્યાછે, ૧ ઉપલાં સંયુક્ત કાર્પેલવાળાં ફળ, અને ૨. નીચલાં સંયુક્ત કાર્પેલવાળાં ફળ. ફળની ઉપલી છાલ જાડી કે પાતળી, અને ફળ ઊઘડનારૂં કે નહિ ઊઘડનારૂં હોયછે તે પ્રમાણે દરેક વિભાગના પાછા વિભાગ કરેલા છે; જેમકે,

(અ) સૂકાયલા અને નહિ ઊઘડનારા કવચ સહિત, (બ) સૂકાયલા અને ઊઘડનારા કવચ સહિત, અને (ક) માંસળ અને નહિ ઊઘડનારા કવચ સહિત.

૧. ઉપલાં સંયુક્ત કાર્પેલવાળાં ફળ.—એમના ત્રણ વિભાગ કર્યાછે—(અ) સૂકાયલા અને નહિ ઊઘડનારા કવચ સહિત—એના વળી ચાર પેટાબેદ કર્યાછે,—૧ કારિઓ-રિસસ, ૨. સમારા, ૩. કાર્સરૂલ, અને ૪. આંશિસાકી.

આ. ૧૬૪ મી. આ. ૧૬૫ મી.

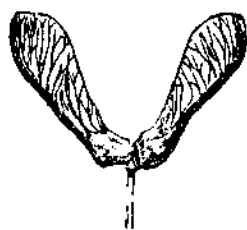
૧. કારિઓરિસસ.—એ ઉપલું, એક પોલવાળું, એક બીજવાળું, નહિ ઊઘડનારૂં ફળ છે અને એનાપર પાતળી ત્વચાના જેવું કવચ હોયછે. એ કવચ બીજને સજડ વ. જગેલું હોયછે. આ જાતનાં ફળ આફ્રીનિયમનાં જેવાં હોયછે, પરંતુ એ બેમાં બેદ એ-

ટલોજ છે કે આ જાતમાં બી- કારિઓપ્સિસ. એજ ફળ
જને કવચ સજડ વળગેલું ઉભું કાપેલું.
હોયછે; કારણ કે એમાં બે અથવા વધારે તંતુ
અને સ્તિગ્ધા અંડાશયપર હોયછે; ઉદાહરણ, મકાઈ, બાજરી,
ગુવાર, ઘાસ, ધઉ, ઇત્યાદિ (૧૬૪ અને ૧૬૫ મી આકૃ-
તિઓ જુઓ).

આ. ૧૬૬ મી.

૨. સમારો.—એ ઉપલું,
બે અથવા વધારે પોલવાળું
ફળ છે. દરેક પોલ સૂકાયલી,
નહિ જીઘડનારી, અને થોડાં
બીજવાળી હોયછે; અને એ-
ના પરનું કવચ પાંખના જેવા

આકારનું બનેલું હોયછે. આ સમારો.
ફળની પ્રત્યેક પોલ આક્રીનિ-
યમના જેવી છે, ફક્ત તેને પાંખ હોતી નથી; ઉદાહરણ.
આશિ અને એલમ (૧૬૬ મી આકૃતિ જુઓ).

આ. ૧૬૭ મી.

૩. કાર્સેફલ.—એ ઉપલું, બહુ પો-
લવાળું ફળ છે; અને દરેક પોલ સૂકાયલી
અને નહિ જીઘડનારી હોયછે. એમાં બીજ
થોડાં હોઈ સંયુક્ત તંતુઓ વડે વચલી
દાંડીને ઓછાંવતાં વળગેલાં હોયછે; ઉ-
દાહરણ, ભીંડીનું ફળ (૧૬૭ મી આકૃતિ જુઓ).

કાર્સેફલ (ભીંડી).

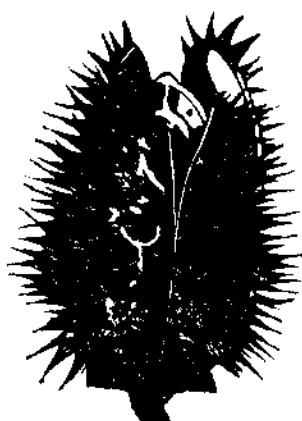
૪. આમ્ફિસાર્કા.—એ ઉપલું, બહુ પોલવાળું, નહિ
જીઘડનારું, અને પુષ્કળ બીજવાળું ફળ છે; અને બહારને

પાસે જાડું થયેલું અથવા લાકડાના જેવું હોયછે અને માં-
દેલીકાર નરમ હોયછે, ઉદાહરણ, દીકામાલીનાં ફળ.

(ખ) સૂકાયેલા અને ઊધડનારા કવચ સહિત.—
એના ત્રણ પેટાભેદ છે,—૧. કાષ્ઠ્યૂલ, ૨. સિલિકવા,
અને ૩. સિલિક્યૂલા.

૧. કાષ્ઠ્યૂલ—એ ઉપલું; એક અથવા વધારે પોલવાળું
પુષ્કળ ખીજવાળું, સૂકું, અને ઊધડનારું ફળ છે. એનું ઊધ
ડવું પડદાની બાજુએ થાયછે; ઉદાહરણ, ધંતૂરો. અથવા
કાર્જવાર માત્ર છિદ્રથી થાયછે; ઉદાહરણ, પોસદોડો. કોઈ
વાર એ ઊધડવું આડી રીતે થાયછે. જેવારે આડું ઊધડે છે
તેવારે તેને પૈકિસસ કહેછે (૧૬૮ મી અને ૧૬૯ મી આ-
ક્રમિઓ જુઓ).

આ. ૧૬૮ મી.

કાષ્ઠ્યૂલ (ધંતૂરો), પડદા
કાઠીને ઊધડે છે.

આ. ૧૬૯ મી.

ખમ્ખસના ફૂલનો અં-
કેસર તથા તેની નીચલી
બાજુએથી પુંકેસર નીકળે
છે. અ. સંયુક્ત અંડાશય,
ખ. સિટગમા.

૨. સિલિકવા.—એ ઉપલું, એ પોલવાળું, પુષ્કળ ખી-

જવાળું, લાંબું, સાંકડું ફળ છે અને બે પડદાથી ઊધડે છે; એ પડદા નીચેથી છૂટા પડે છે. એમાં બીજાશય સ્થિતમાની સામી બાજુએ હોય છે. એમાંનાં બીજ વચલા પડદાને અથવા બીજાશયને વળગેલાં હોય છે; ઉદાહરણ, મોગરી.

૩. સિલિક્યુલા.—આ ફળ ઉપલા પ્રમાણેજ છે, પરંતુ બહુ પહોળું અને ટૂંકું હોય છે; ઉદાહરણ, ગવાર.

(ક) માંસળ અને નહિ ઊધડનારાં કવચ સહિત.—એના ત્રણ પેટાબેદ છે,—૧. હેસ્પરિડિયમ, ૨. ટ્રાઇમા, અને ૩. ન્યુક્યુલેનિયમ.

આ. ૧૭૦ મી.

૧. હેસ્પરિડિયમ.—એ ઉપલું, બહુ પોલવાળું, થોડાં બીજવાળું, અને નહિ ઊધડનારું ફળ છે. એની છાલ છૂટી કરી શકાય છે, અને એ છાલ બાહ્યકવચ અને મગજની બનેલી હોય છે. એનો માંહેસો થર પડદાપે માં-
હેલા મગજમાં જઈને તેના નાના નાના વચ્ચથી આડી કા-
વિભાગ થાય છે. આ ફળનાં બીજ જે પેલી.

પડદાપડે ફળના જુદા જુદા વિભાગ થયેલા હોય છે તેમના અંદરને ખૂણે હોય છે; ઉદાહરણ, નારંગી, લીંબુ, પપનસ, ચકોતરું, ઈલાદિ (૧૭૦ મી આકૃતિ જુઓ).

૨. ટ્રાઇમા.—એ ઉપલું, એક પોલવાળું, એક બીજવાળું, નહિ ઊધડનારું ફળ છે, અને તેનાપર છૂટી અને ચામડાના જેવી છાલ હોય છે. એ છાલ બાહ્યકવચ અને મગજની બનેલી હોય છે. એનો અંદરનો થર બે કંઠણ પડદાનો

બનેલો હોયછે અને તેની અંદરના પડદામાંથી ખોટા પડદા નીકળે છે. એ પડદા ખીજની ગોળીને વિભાગે છે; ઉદાહરણ, અખોડ.

૩. ન્યુક્યુલેનિયમ.—એ ઉપલું, નહિ ઊઘડનારું, એક અથવા અનેક પોલવાળું, પુષ્કળ ખીજવાળું, અને મગજવાળું ફળ છે; ઉદાહરણ, દ્રાક્ષ.

૨. નીચલા સંયુક્ત કાર્પેલવાળાં ફળ.—એમના પાણુ ત્રણ વિભાગ કર્યાછે:—

(અ) સૂકા અને નહિ ઊઘડનારા કવચ સહિત.—એના ત્રણ પેટાબેદ કર્યાછે,—૧. કેમોકાર્પ, ૨. સિપ્સેલા, અને ૩. ગ્લાન્સ અથવા નટ.

આ. ૧૭૧ મી.

૧. કેમોકાર્પ.—એ નીચલું, સૂકું, નહિ ઊઘડનારું, બે પોલવાળું, બે ખીજવાળું ફળ છે; ઉદાહરણ, ધાણુ, છૂંરું, ઈત્યાદિ (૧૭૧ મી આકૃતિ જુઓ). આ ફળના બે કડકા હોયછે તે વચ્ચેવચ્ચ એક દીંટાપર વળગેલા હોયછે.

કેમોકાર્પ.

૨. સિપ્સેલા.—એ આકાનિયમના જેવુંજ હોયછે, પરંતુ સંયુક્ત અને નીચલું હોયછે; ઉદાહરણ, હળરીગોટાની ભતની તમામ વનસ્પતિનાં ફળ.

ગ્લાન્સ અથવા નટ.—એ નીચલું, સૂકું, કડકું, નહિ ઊઘડનારું, એક પોલવાળું, બે ખીજવાળું ફળ છે અને એક અથવા બે પોલવાળા અંડાશયમાંથી ઉત્પન્ન થાયછે; પરંતુ એમાંની એક પોલ અને એક ખીજ માત્ર રહેછે; ઉદાહરણ, સોપારી, એકૌર્ન ફળ.

(બ) સૂકા અને ઊંચડનારા કવચસહિત.—એને એક પેટાભેદ છે,—ડિપ્લોટીજિઆ.

ડિપ્લોટીજિઆ.—એ કાપ્સ્યુલના જેવુંજ છે, પરંતુ કાપ્સ્યુલ ઉપલું અને એ નીચલું છે એટલેજ બેમાં ભેદ છે.

(ક) માંસળ અને નહિ ઊંચડનારા કવચસહિત.—એના ચાર પેટાભેદ છે,—૧. બાક્કા અથવા બેરી, ૨. પીપો, ૩. પોમ, અને ૪. બ્લોસ્ટા.

આ. ૧૭૨ મી. આ. ૧૭૩ મી.

૧. બાક્કા અથવા બેરી.—એ નીચલું, નહિ ઊંચડનારું, એક અથવા વધારે પોલવાળું, પુષ્કળ બીજવાળું, અને મગજવાળું ફળ છે; ઉદાહરણ, પિલુડીનાં ફળ (૧૭૨ અને ૧૭૩ મી આકૃતિઓ જુઓ).

બેરી ફળ વચ્ચે વચ્ચેથી આડું કાપેલું.

પુષ્કળ બેરી ફળોનો કુમળો.

આ. ૧૭૪ મી.

૨. પીપો.—એ નીચલું, એક અથવા બેટી ત્રણ પોલવાળું, પુષ્કળ બીજવાળું, અને મગજવાળું ફળ છે. એમાંનાં બીજ પડખાનાં બીજનશયને વળગેલાં હોય છે અને મગજમાં દટાઈ ગયેલાં હોય છે, પરંતુ તેઓ કદી છૂટાં થતાં નથી; ઉદાહરણ, કહોળું, કાકડી, ખડબૂચ, ઈલાદિ (૧૭૪ મી આકૃતિ જુઓ).

ખડબૂચ વચ્ચેવચ્ચેથી આડું કાપીને દર્શાવેલું.

૩. પોમ.—એ ઉપલા પ્રમાણેજ છે, પરંતુ એમાંનો માંહેલો થર કાગળના જેવો, આમડાના જેવો, અથવા પત્થરના જેવો હોયછે; ઉદાહરણ, સીતાફળ, રામફળ, સફરજન, ઈત્યાદિ (૧૭૫ મી આકૃતિ જુઓ).

આ. ૧૭૫ મી.

પોમ-સફરજન

ઊલું કાપેલું.

૪. બલોન્ટા.—એ નીચલું, પુષ્કળ પોલવાળું, પુષ્કળ ખીજવાળું, નહિ ઊઘડનારું ફળ છે અને એની છાલ ચિબ્બ-ટ છે; ઉદાહરણ, દાડમ.

૨. પુષ્કળ ફૂલ એકઠાં થવાથી બનેલાં ફળ.—એના પાંચ પ્રકાર છે,—૧. કોન, ૨. ગાલ્બ્યૂલસ, ૩. સ્ટ્રોબેલ, ૪. સોરોસિસ, અને ૫. સૈકોનસ.

કોન.—આ ફળ લાંબું અને ભીંગડાંવાળું છે અને એના પ્રત્યેક ભીંગડાપર બિધાડાં ખીજ હોયછે; ઉદાહરણ, ટર્ફેન્ટા-ઇનનું ફળ, સરનું ફળ.

આ. ૧૭૬ મી. આ. ૧૭૭ મી.

૨. ગાલ્બ્યૂલસ.—એ કોનના જેવુંજ છે, પરંતુ તેનાકરતાં જરા ગોળ હોયછે અને તેપરનાં ભીંગડાં મોટાં હોય છે. સર, જ્યુનિપર, ઈ-લાદિ (૧૭૬ મી અને

ગાલ્બ્યૂલસ અથવા જ્યુનિપરનું ફળ.

ગાલ્બ્યૂલસ અથ-

૧૭૭ મી આકૃતિઓ જુઓ).

વા સરનું ફળ.

૩. સ્ટ્રોબેલ.—એ કોનના જેવુંજ છે, પરંતુ ફેર એટ-

જ છે કે એનાં બીજ અંડાશયમાં દંકાદ ગમેલાં હોયછે.

૪. સોરોસિસ.—આ સંયુક્ત ફળ પુષ્કળ પૂલનું બ-
હુ છે અને વચલા પૂલના દીઠાપર બહુ અને મગજના
વા ભાગમાં મળ્યૂત રહેલું હોયછે; ઉદાહરણ, અનનાસ,
શુસ, શેતુરનાં ફળ, ઈત્યાદિ.

૫. સૈકોનસ.—આ સંયુક્ત ફળ એક જાડી અને ન-
મ રસવાળી પડધીનું બનેલું છે અને તેમાં પુષ્કળ પૂલ હોય
; ઉદાહરણ, અંજીર, ગુલેર, પીપર, ઈત્યાદિ.

[ઉદાહરણ સહિત દ્રવ્યોના વર્ગનું કોષ્ટક જુઓ.]

સ્વંડ ૬ ઠો.

ફૂલનાં ઇંદાં અને બીજ.

ભાગ ૧ લો.

ફૂલનાં ઇંદાં.—એ નાનાં, ગોળ, અને મગજથી ભરે-
લાં હોઈ અંડાશયમાં બીજાશયપર હોયછે; અને પુંકેસર
તથા સ્ત્રીકેસરનો સંયોગ થઈ ગર્ભનો સંભવ થાયછે તેવારે
દરેક ઇંદાનું બીજ થાયછે. તેઓ કાંઈવાર બીજાશયને વળ-
ગેલાં હોયછે અથવા દોરીવતી વળગેલાં હોયછે. આ દોરીને
નાળ કહેછે. જે ઠંકાણે એ નાળ અથવા ઇંદાં બીજાશયને
વળગેલાં હોયછે તેને ડુંટી કે નાભિ કહેછે. ઇંદાં ધણું કરીને
અંડાશયમાં બંધ હોયછે, પરંતુ કેટલીક વનસ્પતિમાં ઊધા-
ડાંજ હોયછે; ઉદાહરણ, રતાળુ.

આ. ૧૭૮ ૨

છંડાંની સંખ્યા અને તેમનું સ્થાન.—

એક અંડાશયમાં એક અથવા એકથી વધારે છંડાં હોયછે. તેમનાં સ્થાન પણ ભિન્ન ભિન્ન હોયછે. એક અંડાશયમાં એકજ છંડું હોયછે અને અંડાશયની

પોલના તળિયામાંથી નીકળે છે તેવારે તેને ઇટીરિઓ (ઊભું કહેછે. પરંતુ ગર્ભાશયની પોલના સ્પર્શથી).

શિખરમાંથી નીકળી નીચલીમેર વળેલું હોયછે ત્યારે તેને લટકતું કહેછે. અંડાશયની પોલના તળિયાની પાળુમાંથી નીકળે છે ત્યારે તેને ઉપર ચઢનાડું કહેછે, અને એથી ઉત્તરું હોયછે. ત્યારે તેને નીચે જનાડું કહેછે. જે છંડાં અંડાશયની પાળુમાંથી નીકળી ઉપલીમેર અથવા નીચલીમેર ન જતાં મધ્યેજ રહેછે તેમને ક્ષિતિ-જસમસૂત્ર કહેછે.

અંડાશયમાં છંડાંની સંખ્યા.—એક કરતાં વધારે છંડાં હોયછે ત્યારે તેમનો પરસ્પર સંપર્ષ ભિન્ન ભિન્ન તરેહનો હોયછે. જે છંડાં હોયછે તેવારે તેઓ એક એકની પાળુએ અથવા કાઠવાર એક ઉપર એક હોયછે.

છંડાંની તૈયાર થવાની રીતિ અને રચના.—છંડું પહેલે તો ખીજશયપર નાની ગોળ પોલના જેવું તૈયાર થાયછે, અને ધીમે ધીમે મોટું થઈ અંડાકાર અથવા સંક્રાકાર થાયછે. એને ન્યુકિલયસ કહેછે (૧૭૯ મી અને ૧૮૦ મી આકૃતિઓ જુઓ). એની રચના પ્રથમથી સરખી હોયછે. એમાં પોલ નહોતાં ફક્ત મૃદુધાતુના કોશ હોયછે અને એનાપર ત્વચા હોતી નથી. જેમ જેમ એ મોટું થાયછે તેમ તેમ ન્યુકિલયસની ટોચે પોલી જમ્યા અને

છે અને તેમાં ગર્ભ ઉત્પન્ન થાયછે. એ કારણથી આ પોલને
આ. ૧૭૯ મી. આ. ૧૮૦ મી.

ગર્ભની કોથળી કહે
છે. ન્યૂક્લિયસના એક
કોશની વૃદ્ધિ થવાથી
આ કોથળી બને છે.
એ વધ્યા કેડે બહુધા
ન્યૂક્લિયસ કેવળ નાનું
થાયછે. એની આસ-
પાસ કોશનો પાતળો
ધર હોયછે તેને ટર્સી-
ન કહેછે. આ કોથ-

ઈડાં, જિભાં કા-
કાર્પેલના જેવું પાં- પેલાં; આ. ગર્ભની
દડું; એને તળિયે કોથળી; બ. ન્યુ-
મેજિધાડાં ઈડાં. ક્લિયસ.

ળીમાં ઉત્પત્તિદ્રવ્યનો પુષ્કળ દ્રવ્ય અને તેમાં ગર્ભ ઉત્પન્ન
થતા પહેલાં ન્યૂક્લિયસ થનારા ત્રણ કોશ હોયછે તેમને
ઉત્પત્તિકોશ કહેછે.

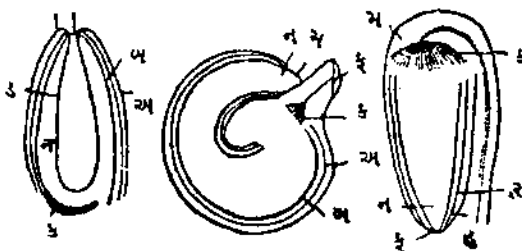
સઘળી વનરપતિમાં ગર્ભની કોથળીમાંના ન્યૂક્લિયસની
આસપાસ એક અથવા બે આચ્છાદન હોયછે. બ્યારે એક
આચ્છાદન હોયછે ત્યારે તે ન્યૂક્લિયસના તળિયામાંથી ની-
કળી ઉપલીમેર બાયછે અને ટોચ સિવાય આખા ન્યૂક્લિ-
યસને ઢાંકી દેછે. ટોચપર જે જગ્યા જિધાડી હોયછે ત્યાં
એક સૂક્ષ્મછિદ્ર હોયછે તેને રંદ્ર કહેછે. ન્યૂક્લિયસપરના આ
આચ્છાદનને એકાદી આચ્છાદન કહેછે; ઉદાહરણ, અખોડ.
પરંતુ ઘણું કરીને બધાં ઈડાંને બે આચ્છાદન હોયછે અને
તેઓ ન્યૂક્લિયસના તળિયામાંથી ઉપલીમેર બાયછે. અંદર-
નું આચ્છાદન પ્રથમ બનેછે અને બહારનું પછી બનેછે;
માટે અંદરનું આચ્છાદન બહારના આચ્છાદન કરતાં વિ-
શેષ વધેછે. આ બેઉ આચ્છાદન ટોચલગી વધેછે, પરંતુ

ટાચ માત્ર ખુલ્લી હોયછે. બહારનું આચ્છાદન ધીમે ધીમે વધી માંહેલા આચ્છાદનપર આવેછે. અંદરના આચ્છાદનને પછી યનાઈ અને બહારના આચ્છાદનને પહેલું યનાઈ કહેછે. પરંતુ આ નામ આપવામાં જુદાં જુદાં મત છે. વાસ્તવિક રીતે અંદરના આચ્છાદનને પ્રથમ યનાઈ અને બહારના આચ્છાદનને પછી યનાઈ કહેવું જોઈએ. શિખરપર જે છિદ્ર હોયછે તેને ઉપર કલા પ્રમાણે રંધ્ર કહેછે. બન્ને આચ્છાદનમાં એકજ છિદ્ર હોયછે. ન્યૂકિલયસ અને તેના આચ્છાદન એક એક જોડે એક બિંદુએ નાના દોરીના જેવા પદાર્થવડે જોડાયેલાં હોયછે, આ દોરીને કલાઝા કહેછે. પરાગ રંધ્રમાંથી પરાગકોશમાં જાયછે અને બીજોત્પત્તિ થાયછે.

આ. ૧૮૧ મી.

આ. ૧૮૨ મી.

આ. ૧૮૩ મી.

સીધા ઈંડાનું બિંદુ વળેલા ઈંડાનું બિંદુ વળેલા ઈંડાનું
છેદન. આ. બહારનું છેદન. આ. બહારનું બિંદુ છેદન. ક.
આચ્છાદન; બ. અં- આચ્છાદન; બ. અં- નાભિ; ક. રંધ્ર;
દરનું આચ્છાદન; દરનું આચ્છાદન; ક. ન. ન્યૂકિલયસ; ક.
ક. કલાઝા; ડ. ગ- કલાઝા; ક. નાભિ; મ. કલાઝા; ર. રેખા.
ભંકોશ; ન. ન્યૂ- રંધ્ર; ન. ન્યૂકિલયસ.
કિલયસ; મ. રંધ્ર.

નાભિ, કલાઝા, અને રંધ્રનો પરસ્પર સંબંધ.—
જ્યારે ઇંડાં પ્રથમ વધેછે ત્યારે નાભિબળી કલાઝા હોયછે અને

છંડાંની નાજી બીજાશયને વળગેલી હોયછે. એવી સ્થિતિમાં સીધી રેખા દોરીશું તો રંધ્રમાંથી ન્યૂકિલયસની વચ્ચોવચ્ચ થઈ બંને આચ્છાદનને છેદી તે નાભિમાં જશે. આવાં છંડાંને સીધાં છંડાં કહેછે (૧૮૧ મી આકૃતિ જુઓ). એમાં રંધ્ર બરાબર ટોચે હોયછે. પરંતુ કોઈવાર છંડાં વાંકાં વળેલાં અથવા ઊંધાં હોયછે; એટલે છંડાંની ટોચ નીચલીમેર તળિયાભણી વળેછે અથવા તેની છેક પાસે જાયછે. આવાં છંડાંને વાંકાં વળેલાં છંડાં કહેછે (૧૮૨ મી અને ૧૮૩ મી આકૃતિઓ જુઓ). કોઈવાર છંડાં સીધાં ન હોતાં ઊલટાં હોયછે તેમને ઊલટાં છંડાં કહેછે. એમાં એકજ બાજુએ આચ્છાદનો અતિશય વધેછે તેથી કલાઝા નાભિથી દૂર છંડાંની ટોચે જાયછે અને રંધ્ર ટોચે નહોતાં નાભિભણી વળેલું હોયછે (૧૮૪ મી આકૃતિ જુઓ).

આ. ૧૮૪ મી.

પહેલેથી પૂર્ણ સ્થિતિમાં આવતાં લગી ઊલટા છંડાના બિન્નબિન્ન પ્રકાર.
અ. થોડું વળેલું; બ. એ કરતાં વધારે;
ક. એનાથી વધારે; ડ. પૂર્ણ.

ભાગ ૨ જો.

વીજ.

છંડામાં ગર્ભની ઉત્પત્તિ યથાથી બીજ ઉત્પન્ન થાયછે, તેને છંડાના જેવીજ નાબ હોયછે અને તેની સાધારણ રચના છંડાના જેવીજ હોયછે. ઘણું કરીને બધાં બીજ અંડાશયમાં છંડાની પેઠેજ દંડાયત્રાં હોયછે, પરંતુ જિમ્નોસ્પર્મિઆનામે વનસ્પતિનો મોટો વર્ગ છે તેમાં બીજ ખુલ્લાં હોયછે.

બીજની સૂક્ષ્મ રચના.—બીજમાં બે ભાગ હોયછે, (અ) આચ્છાદન, અને (બ) મગજ.

આચ્છાદન.—એ બે છે, ૧. બાહ્યાચ્છાદન, અને ૨. અંતરાચ્છાદન.

૧. **બાહ્યાચ્છાદન.**—આ આચ્છાદન છંડાના એક અથવા બંને આચ્છાદનનું બનેછે, અને મૃદુધાતુનું બનેલું હોયછે, પરંતુ કેટલાંક બીજમાં એ મળસૂત્રાકાર દોરીનું બનેલું હોયછે. એનો રંગ કોઈવાર તપખીરીઓ હોયછે, ઉદાહરણ, બદામ; કોઈવાર ઘોળો હોયછે, ઉદાહરણ, ખમ્ખસ; વખતે રાતો હોયછે, ઉદાહરણ, લાલ ખમ્ખસ; અને વખતે ટપકાં ટપકાંવાળો હોયછે, ઉદાહરણ, એરંડો. આ આચ્છાદન કોઈવાર બહુજ નરમ અને સુંવાળું, કોઈવાર માંસના જેવું, અને કોઈવાર પાતળી પોપડીના જેવું હોયછે.

આ આચ્છાદનનું ઉપલું પૃષ્ઠ અનેક તરેહનું હોયછે. એનાપર કોઈવાર ચટાપટા હોયછે, ઉદાહરણ, તમાકુનાં બી; અથવા ટપકાં હોયછે, ઉદાહરણ, ખમ્ખસ. કેટલાંક બીમાં આ આચ્છાદનપર કેશ હોયછે, ઉદાહરણ, કપાસ, શીમલાનું રૂં, ઈલાદિ. કેટલાંકમાં રેશમનાં જેવાં પૂંમતાં હોયછે

તેમને ધૂમતાનાં બી કહેછે; ઉદાહરણ, આકાનાં બી. ફેટલાંક-
માં એ આચ્છાદન પાંખના જેવું હોયછે; ઉદાહરણ, સરગવો.

૨. અંતરાચ્છાદન.—આ આચ્છાદન મૃદુધાતુનું બનેલું
હોયછે. એ કોઈવાર બિલકુલ હોતું નથી. આ આચ્છાદન
ધણું કરીને નરમ હોયછે અને બીજના મગજને સળડ વ-
ળગેલું હોયછે. એ કોઈવાર અંદરનીમેર પણ જાયછે અને
મુંહેલા મગજની અંદર જઈ તેના વિભાગ કરેછે; ઉદાહ-
રણ, સોપારી, જયફળ, ઈત્યાદિ.

આરિશ્વસ.—ઉપર કહેલાં બે આચ્છાદન સિવાય કોઈ
વાર બીજમાં ત્રીજું આચ્છાદન જેવામાં આવેછે તેને આ-
રિશ્વસ અથવા આરિલ કહેછે. આ આચ્છાદન બે પ્રકા-
રનું હોયછે, ૧. ખરૂં, અને ૨. ખોટું.

૧. ખરૂં આરિશ્વસ.—આ આચ્છાદન બીજાં આચ્છા-
દનની પેઠે તૈયાર થાયછે અને નાબિની આસપાસ દેખા દેછે.

૨. ખોટું આરિશ્વસ.—આ આચ્છાદન રંધ્રમાંથી ની-
કળેછે. એને આરિસોડ કહેછે; ઉદાહરણ, જયફળમાંની જયંત્રી.

(બ) મગજ.—કોશની વૃદ્ધિ થવાથી મગજ બનેછે
અને તેની બાજુએ ચીકણો પદાર્થ ચોંટીકો હોયછે તેને
અલ્પ્યુમન કહેછે. બીજના મગજમાં એક અથવા બે
ભાગ હોયછે. એક ભાગ હોયછે ત્યારે ગર્ભ માત્ર હોયછે.
બે હોયછે ત્યારે ગર્ભ અને આસપાસ અલ્પ્યુમન હોયછે.

અલ્પ્યુમન.—જે બીજમાં ગર્ભની આસપાસ અલ્પ-
પ્યુમન હોયછે તેને અલ્પ્યુમનયુક્ત બીજ કહેછે; અને જેમાં
નથી હોતું તેને અલ્પ્યુમન રહિત કહેછે. ગર્ભના કદ પ્રમાણે
અલ્પ્યુમન હોયછે. ગર્ભ મોટા હોયછે ત્યારે અલ્પ્યુમન
થોડું હોયછે અને નાનો હોયછે તેવારે અલ્પ્યુમન પુષ્કળ
હોયછે. ગર્ભનું પોષણ કરતું એ અલ્પ્યુમનનું કામ છે. અ-

લ્પ્યુમનના કોશમાં ઘણી તરેહના પદાર્થ હોયછે, જેમકે સ્ટાર્ચ, તેલવાળા પદાર્થ, ઈત્યાદિ. એ કારણથી અલ્પ્યુમનના ભિન્ન ભિન્ન આકાર થાયછે; લોટનો, ઉદાહરણ, સઘળાં ધાન્ય; માંસળ, ઉદાહરણ, વરી; તૈલી, ઉદાહરણ, ખમ્ખસ, નાળિયેર; ગુંદરના જેવો, ઉદાહરણ, ભીંડી; કઠણ શીંગડા જેવો, ઉદાહરણ, ખૂન (કાશી). ઘણું કરીને અલ્પ્યુમન સાફ હોયછે, પરંતુ તેમાં કોઈ કોઈવાર લીટીઓ હોયછે; ઉદાહરણ, સોપારી, જાયફળ, ઇત્યાદિ. એને રેખાવાળું અલ્પ્યુમન કહેછે.

ગર્ભ.—એ સૂક્ષ્મ જાડ અથવા સૂક્ષ્મ વૃક્ષ દેહ છે અને ખંધાં ખરાં ખીજમાં એ હોવોજ નેઈએ. ગર્ભ હોવો એ સપુષ્પ વનસ્પતિનાં ખીજનું મુખ્ય લક્ષણ છે. લઘુકોશ નામે અપુષ્પ વનસ્પતિની ઉત્પત્તિની ઇન્દ્રિયો આપણે કહી ગયા તેઓમાં ખરો ગર્ભ હોતો નથી, અને તેઓમાં નાનું કિંવા સૂક્ષ્મ જાડ પાછળથી ઉત્પન્ન થાયછે. ગર્ભ એજ સૂક્ષ્મ જાડ છે અને એ કારણથી ખીજનો અતિ મહત્વનો ભાગ છે; અને એમાં જાડના એકંદર જે મોટા મોટા ભાગ થાય છે તે અપૂર્ણ અને સૂક્ષ્મસ્થિતિમાં હોયછે. જેમકે મૂળ, આદિપત્ર, અને એક અથવા બે દલ. આ ભાગ પુષ્કળ ખીજમાં દીઠામાં આવેછે. આપણે પાછળ કહી ગયા છીએ કે જે ગર્ભમાં બે દલ હોયછે તેને દ્વિદલ વનસ્પતિ કહેછે અને જે ગર્ભમાં એક દલ હોયછે તેને એકદલ વનસ્પતિ કહેછે.

અપુષ્પ વનસ્પતિના લઘુ કોશમાં ખરો ગર્ભ હોતો નથી તેથી તેમાં દલ ઉત્પન્ન થતો નથી. એ કારણથી તેને અદલ વનસ્પતિ કહેછે. એપરથી વનસ્પતિના મુખ્ય બે ભાગ કર્યાછે, ૧. સદલ વનસ્પતિ, અતે ૨. અદલ વનસ્પતિ. સદલ વનસ્પતિના બે ભાગ કર્યાછે, ૧. એકદલ અને ૨. દ્વિદલ.

ગર્ભની વૃદ્ધિ.—જ્યારે ગર્ભનો સંભવ થાયછે ત્યારે ગર્ભકોશ પુષ્કળ પોલા કોશથી ભરાય છે, અને એ કોશનો ઉપયોગ ગર્ભના પોષણમાં થાયછે. ગર્ભ પ્રથમ એક કોશના જેવો હોયછે અને તેની માંહે અંતર્બિંદુ હોયછે. આ કોશને **ઉત્પત્તિકોશ** કહેછે. ગર્ભકોશની ઉપલી બાજુને એ વળગી રહેછે અને નીચલીમેર લાંબો થતો જાયછે અને તેના નાના નાના વિભાગ થાયછે. ઉપલીમેરનો લાંબો થયેલો ભાગ દોરીના આકારનો થાયછે અને એ દોરીવતી ગર્ભકોશમાં તે લટકે છે. આ દોરીના છેડાનો કોશ વધેછે અને તેનો એક નાનો ગોળાકાર અથવા લંબ ગોળાકાર પદાર્થ બનેછે. આ પદાર્થ પોતાનો આકાર બદલી ઉતાવળે ગર્ભનો આકાર ધારણ કરેછે. એ રીતે દોરીને વળગેલો ઉપલો ભાગ શંકાકાર થાયછે અને તેનું મૂળ બનેછે; અને હેઠલા ભાગના વિભાગ ચર્ધ દલ ઉત્પન્ન થાયછે. આ વૃદ્ધિ થાયછે તે વેળા દોરી સૂકાઈ જાયછે (૧૮૫ મી આકૃતિ જુઓ). એકદલ ગર્ભની ઉત્પત્તિ અને વૃદ્ધિ આજ પ્રમાણે થાયછે; પરંતુ ફેર

આ. ૧૮૫ મી.

એટલેજ છે કે નીચલા છેડાના વિભાગ થતા નથી. આ પરથી સ્પષ્ટ દેખાયછે કે ગર્ભમાં મૂળ શિખરમણી અથવા રંધ્રમણી હોયછે અને દલનો ભાગ તળિયામણી અથવા કલાગ્રામણી હોયછે. કોઈવાર એક બીજામાં એક કરતાં વધારે ગર્ભ હોય છે. પરંતુ એમાંનો એકજ ગર્ભ વધેછે.

દ્વિદલ ગર્ભની વૃદ્ધિ.

૧. નાનો; ૨-૩ વિશેષ વધેલો; ૪. પૂર્ણ.

એકદલ વનસ્પતિનો ગર્ભ.—એના ભાગ દ્વિદલ વ-

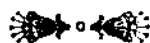
વનસ્પતિના જેવા સ્પષ્ટ હોતા નથી; જેમકે, પ્રથમ બહારથી જોતાં ફક્ત નાનો વિભાગેલો એક ભાગ દેખાય છે. એ ભાગને બારીકાથી નિહાળતાં તેની નીચલી બાજુએ નાનો ચીરો દેખાય છે, અને એ ચીરાની સમાંતર એ પદાર્થને જોતો કાપીશું તો તેમાંથી એક બારીક શંકવાકાર ભાગ બહાર આવેલો દૃષ્ટિએ પડશે. આ ભાગ આદિપત્ર છે. આ પદાર્થને આડો કાપવાથી આદિપત્રની આસપાસ વીંટલાયેલો એક દલ જેવામાં આવશે.

દ્વિદલ વનસ્પતિનો ગર્ભ.—એ બહુધા સંબંધિત હોય છે, એમાં બે દલ હોય છે, અને બન્ને દલમાં એક દીંદું હોય છે. આ દીંદાના ઉપલા ભાગને આદિપત્ર, નીચલા ભાગને મૂળ, અને એ બન્નેમાંના ભાગને દીંદું કહે છે.

દલ અથવા ગર્ભના ખંડ જડા, કોઈવાર પાતળા, અને કોઈવાર પાંદડાંના જેવા હોય છે.

ગર્ભ અને બીજા ભાગનો અલ્પ્યુમન જોડે સંબંધ.—અલ્પ્યુમનનું પ્રમાણ ગર્ભથી જોડતું હોય છે. અલ્પ્યુમન પુષ્કળ હોય છે તેવારે ગર્ભ નાનો હોય છે. કેટલીક વનસ્પતિમાં ગર્ભ મોટો હોય છે અને અલ્પ્યુમન થોડું હોય છે.

ગર્ભ બહારનીમેર હોય છે તેવારે અલ્પ્યુમન અંદરને પાસે, અને અલ્પ્યુમન બહારને પાસે હોય છે તેવારે ગર્ભ અંદરનીમેર હોય છે.

સ્વંડ ૭ મો.

ફૂલની રચનાનો સારાસાર વિચાર.

ફૂલના સઘળા ભાગ પાંદડાંના જેવા હોય છે, અથવા પાં-

દડાંમાં જુદા જુદા ફેરફાર થઈને બનેલા હોયછે. આ મત પૂર્વે લીનિયસે પ્રસિદ્ધ કર્યું હતું અને હાલમાં ઘણા ગ્રંથકારો એ મતને ખરું માનેછે.

ફૂલના ભિન્ન ભિન્ન ભાગ નિહાળવાથી પાંદડાથી તે છેક અંદરના ભાગ લગી ફૂલના તમામ ભાગ પાંદડાંના જેવાજ દીઠામાં આવેછે.

ફૂલની પાંદડી.—એ કેવળ પાંદડાના જેવીજ હોયછે; ઉદાહરણ, આવળફંદી નામે ગૂંચરાતનાં એક વેલો યાયછે તેમાં ફૂલને ત્રણ પાંદડી હોયછે; તે ફિરમજી રંગની હોયછે અને તેમનાં આકાર અને રચના કેવળ પાંદડાંનાં જેવાં હોયછે.

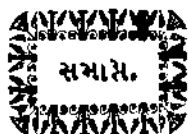
બાહ્યાચ્છાદન.—એના ભાગ પાંદડાંના જેવા હોયછે; ઉદાહરણ, જસુસ, ગુલાબ, ઈત્યાદિ. કોઈ કોઈવાર એ ભાગ પાંદડાંની પેઠે વધેછે.

ફૂલની પાંખડી.—એની રચના તથા આકાર પાંદડાંનાં જેવાજ હોયછે; ઉદાહરણ, લીલો ચપો, કૃષ્ણ કમળ, ઘોળું, કમળ, સીતાફળ, ઈત્યાદિ.

પુકેસર.—એ સ્થૂળ નજરે જોતાં પાંદડાંના જેવા દેખાતા નથી, પરંતુ ખારીકીથી નિહાળતાં તેના સર્વ ભાગ પાંદડાંના જેવાજ છે એવું સહજ લક્ષમાં આવશે. એ ઘોળા કમળમાં દીઠામાં આવેછે. એમાં પાંખડીઓ નાની નાની થતી જઈ પુકેસરના જેવી થાયછે. એજ પ્રમાણે મોટા ગુલાબમાં પણ જેવામાં આવેછે.

સ્ત્રીકેસર.—એના સહજા ભાગ એકઠા મળી પાંદડાંના જેવાજ હોયછે; ઉદાહરણ, મોટા ગુલાબમાં પુકેસર અને સ્ત્રીકેસર એક એકમાં મળી ગયેલા હોયછે; અને ગુલાબની જાતનાં કેટલાંક જાડમાં ફૂલના મધ્ય ભાગથી સ્ત્રીકેસર લગી

પાંદડાંની ડાળી આવેછે (૧૪૮ મી આકૃતિ જુઓ). એ પરથી એવું અનુમાન થાયછે કે રૂલની કળી પાંદડાંની કળીના જેવીજ છે અને રૂલ એ પાંદડાંની ડાળીના જેવું છે; ફેર એટલેજ કે રૂલમાં વચલી ગાંઠ બહુ બારીક હોયછે અને તમામ બાગ એકજ સપાટીપર આવેલા હોયછે.

આ પુસ્તકમાં જે ઇંગ્લેશ શબ્દોના અર્થસૂચક
ગૂજરાતી અથવા સંસ્કૃત શબ્દ વાપર્યા
છે તે શબ્દોનો કોશ.

ઉપોદ્ઘાત.

ગૂજરાતી.

ENGLISH.

અસ્મીભૂત વનસ્પતિ.	Fossil Botany.
કોષ.	Cell.
દર્શનાનુભવશાસ્ત્ર.	Science of observation.
દિનાયુ.	Diurnal.
દ્વિવર્ષીયુ.	Biennial.
પદાર્થવિજ્ઞાન.	Natural Philosophy.
બહુવર્ષીયુ.	Perennial.
વનસ્પતિશાસ્ત્ર.	Botany.
વનસ્પતિ ઇન્દ્રિયવર્ણન.	Organography.
વનસ્પતિ આકારવિચાર.	Morphological Botany.
વનસ્પતિ સૂક્ષ્મરચના.	Structural Botany.
વનસ્પતિનું વર્ગીકરણ.	Systematic Botany.
વનસ્પતિ ઇન્દ્રિયવિજ્ઞાનશાસ્ત્ર.	Physiological Botany.
વનસ્પતિભૂગોળ.	Geographical Botany.
વર્ષીયુ.	Annual.

પ્રકરણ ૧ લું.

અદૃશ્ય બીજવનસ્પતિ.	Cryptogamous plants.
અપુષ્પ વનસ્પતિ.	Flowerless plants.
આદિપત્ર.	Plumule or gemmule.

ગુજરાતી.	ENGLISH.
એકદલ વનસ્પતિ.	Monocotyledonous plants.
કાષ્ટકોષ.	Wood-cells.
કોષમય.	Cellular.
ગર્ભ.	Embryo.
અક્ષ.	Axis or stem.
દલ.	Cotyledons.
દ્વિદલ વનસ્પતિ.	Dicotyledonous plants.
દૃશ્યભીજ વનસ્પતિ.	Phanerogamous plants.
પ્રકાંડવાન વનસ્પતિ.	Cormogens.
પ્રકાંડવત્વર્ગ.	Acrogens.
મૂળ.	Radicle.
મૃદુ ધાતુના કોષ.	Parenchymatous cells.
લઘુ કોષ.	Spore.
વાહિનીમય.	Vascular.
સપુષ્પ વનસ્પતિ.	Flowering plants.
સ્થાણ.	Thallus.
સ્થાણવર્ગ.	Thallogens.

પ્રકરણ ૨ જું.

આદિત્વચા.	Primordial Utricle.
ઉત્પત્તિ દ્રવ્ય.	Protoplasm.
અંતર્બિંદુ.	Nucleus.
અંતરછાલમાંનો કાષ્ટધાતુ.	Liber.
ગંધકનો તેજાબ.	Sulphuric acid.
તંતુમયધાતુ.	Prosenchyma.
ત્વચા.	Epidermis.

ગુજરાતી.	ENGLISH.
ધાતુ.	Tissues.
મુખ.	Stomata.
મૃદુધાતુ.	Parenchyma.
રસ.	Sap.
વાહિનીઓ.	Vessels.

પ્રકરણ ૩ જું.

અગ્રવર્ધક.	Acrogenous.
અંતર્વર્ધક.	Endogenous.
કાષ્ઠવર્ધનક કોષાસ્તર.	Cambium layer.
કાષ્ઠ કોષ.	Liber-Cells.
કોંડ.	Inter Node.
ખોટાં મૂળ.	Adventitious root.
ગર.	Medulla.
ગર્ભ કે માંભો.	Duramen.
છાલ.	Bark.
મૃદાં.	Caulinary.
જાળીદાર.	Reticulated.
તરેરોહિણી.	Parasite.
તૂટક વૃક્ષ (લાકડું).	Wood.
થડવાળી વનસ્પતિ.	Caulescent plants.
થડ વિનાની વનસ્પતિ.	Acaulescent plants.
દાંડી.	Lamina.
દીંદું.	Petiole.
દીંદાનું આચ્છાદન.	Sheath.
પર્જાયંત્રી.	Node.

ગુજરાતી.	ENGLISH.
પ્રથમપાન.	Primordial Leaf.
પરિવેષક.	Ochrea.
બાહ્યવર્ધક.	Exogenous.
ભૂમિપ્રરોહ.	Runner.
મળેલું.	Adnate.
મુખ્યમૂળ.	Tap-root.
મૂળ.	Root.
રસનું લાકડું.	Alburnum.
રેખા.	Medallary rays.
વાયુભક્ષક ઝાડ.	Epiphites.
સમાંતર.	Parallel.
સામસામી.	Synochreate.

પ્રકરણ ૪ થું.

કર્ણિકા.	Disk.
પડધી.	Receptacle or Thalamus.
પુષ્પસ્તાંભ.	Rachis or Axis.
ફૂલનાં પાંદડાં.	Bract.

खंड २ जो.

અંતરાચ્છાદન.	Corolla.
પુંકેસર.	Andræcium, or Stamen.
બાહ્યાચ્છાદન.	Calyx.
વસંતસ્થિતિ.	Æstivation.
ઝીકેસર.	Gynæcium or Pistil.

સ્વંડ ૩ જો.

ભાગ ૧ જો.

ગુજરાતી.

ENGLISH.

અવિભક્તબાહ્યામ્બાદન.	Monosepalous Calyx.
અસ્થાયી.	Canducous.
ઉપબાહ્યામ્બાદન.	Epicalyx.
ઉપરું.	Superior.
કેશાળ.	Pappus.
કોથળીના જેવો.	Gibbous or saccate.
ચીરેલાં.	Fissured.
મુક્તું.	Free.
ટોપીના આકારના.	Hooded.
ત્વચાના જેવું.	Membranous.
દાંતા દાંતાવાળું.	Toothed.
પાંખડીના જેવું.	Petaloid.
પાંદડાના જેવું.	Foliaceous.
બાહ્યામ્બાદન વિભાગ.	Sepals.
બાહ્યાંતરયુક્ત કોષ.	Perianth.
વળગેલું.	Adherent or Persistent.
વિભક્તબાહ્યામ્બાદન	Polysepalous Calyx.
વિભાગેલું.	Partite.

ભાગ ૨ જો.

અવિભક્ત.	Gamopetalous.
આમ્બાદિત.	Masked.
ઝોઠના જેવી.	Labiate.
ક્રુસના આકારની.	Cruciform.

ગૂજરાતી.	ENGLISH.
ગળછીના જેવી.	Infundibuliform.
ચુકાબની પાંખડીના જેવી.	Rosaceous.
ઘંટના જેવા.	Campanulate.
ચક્રાકાર.	Rotate.
ચંબૂના જેવા.	Urceolate.
તબકડી કે કચરોટના જેવા.	Hypocrateriform
તળીના જેવા.	Tubular.
નાવનું તળિયું.	Carina.
પટ્ટીના જેવી.	Ligulate.
પતાકા.	Vexillum.
પતંગિયાના આકારની.	Papilionaceous.
પાંખ.	Alæ.
રાઇની ભાત.	Cruciferae.
લવિંગના આકારની.	Caryophyllaceous.
વિભક્ત.	Polypetalous

खंड ४ थो.

એકબીજીય.	Monæcious.
દ્વિબીજીય.	Diæcious.
બહુબીજીય.	Polygamous.
સ્ત્રીપુંસયોગી.	Hermaphrodite.

भाग १ लो.

અધસ્પર્શી.	Innate.
એકગુચ્છી.	Monodelphous.
અંતર્ગુપ્ત કોશસંલગ્ન.	Epipetalous.

ગુજરાતી.	ENGLISH.
અંદરનું આચ્છાદન.	Endothecium.
ઘસસંયોગી પુંકેસર.	Syngenesious Stamens.
તંતુ.	Filament.
ત્રિગુચ્છી પુંકેસર.	Triadelphous Stamens.
દ્વિગુચ્છી પુંકેસર.	Diadelphous Stamens.
પરાગકોશ.	Anther.
પરાગ.	Pollen.
પૃષ્ઠસ્પર્શી.	Adnate.
પુંકેસરધારી નલિકા.	Androphore.
બહુગુચ્છી પુંકેસર.	Polyadelphous Stamens.
બહારનું આચ્છાદન.	Exothecium.
મધ્યસ્પર્શી.	Versatile.
વિલાયતી અજમાની બીજ.	Boraginaciar.
વિષમસંખ્યાંક પુંકેસર પુષ્પ.	Aniosteminous flower.
સમસંખ્યાંક પુંકેસર પુષ્પ.	Isosteminous.
ઝીકેસરાધસ્થિત.	Hypogynous.
ઝીકેસરોપરિસ્થિત.	Perigynous.
ઝીકેસરોર્ધ્વસ્થિત.	Epigynous.
ઝીપુંસંયોગી સ્તંભ.	Gynostemium.
સંયોગક.	Connective.

ભાગ ૩ જો.

અંડાશય.	Ovary.
આંસનું.	Axile.
તંતુ.	Style.

ગુજરાતી.	ENGLISH.
ફૂલનાં ઈંડાં.	Ovule.
બાજીનું.	Parietal.
બીજશયનું સ્થાન.	Placenta.
વચ્ચેનું છટું.	Free central.
વિભક્ત કાર્પેલવાળાં.	Apocarpous.
સંયુક્ત કાર્પેલવાળાં.	Syncarpous.
સ્ત્રીકેસરધારી ઈંડું.	Gynophore.

સ્વંડ ૫ મો.

અંદરનો થર, અથવા ઢંજિયો.	Endocarp.
ઊધડનારાં ફળ.	Dehiscent.
નહિ ઊધડનારાં ફળ.	Indehiscent.
પડદાથી.	Valvular.
